

3

מדינת ישראל
משרד הממשלה

משרד
רוחא

מט לז

יחסי ישראל - אורח
(לז)

820(1-2)

מחלקה
לזכר - רוחא

שם תיק: ראש-הממשלה יצחק שמיר - יחסי ישראל-ארה"ב

מזהה פני: 23862/3-גל

מזהה פריט: R0004ab9

כתובת: 2-112-4-3-6

תאריך הדפסה: 21/09/2022

30/12/84 - 4/1/84

תיק מס' 23862/3-גל
אורח

968
To President Jimmy Carter

117
820(1-2)

This is to confirm receipt of
your letter of 30 December 1967.

I appreciate your detailed
account of the Middle East consultation
that was held at the Carter Center
of Emory University.

Please accept my warm
regards, as well as those of Shalomit
to Mrs. Carter and you.

Sincerely

76

JIMMY CARTER

December 30, 1987

2011C
2133
15/02/88
968

To Prime Minister Yitzhak Shamir

When we visited your country in 1987, Rosalynn and I were especially pleased by the hospitality that was extended to us during our all-too-brief stay. In our discussions we addressed many issues, not the least of which were the interminable problems of the Middle East, namely the Arab-Israel conflict and the Gulf war. I told you then that toward the end of the year the Carter Center of Emory University would be holding an international meeting in Atlanta where both issues would be discussed in full.

We held our Middle East consultation at the Carter Center of Emory University in November 1987, and your designate, Ambassador Moshe Arad, admirably represented your country's views. By now I am sure that much of what was discussed here was reported to you, but I wanted to inform you directly of our findings and conclusions, which were surprisingly uniform.

Findings from the consultation were derived from a combination of public sessions and candid private meetings. Co-chairing these bi-partisan sessions with me were Mr. William Hyland, editor of Foreign Affairs, and Sir Brian Urquhart, former Under-Secretary General of the United Nations. In addition to the active participation of representatives from the five permanent members of the Security Council, there were designated representatives from Egypt, Iraq, Israel, Jordan, the Palestinian community, and Syria, who participated in the substantive dialogue with other scholars, statesmen, and diplomats. Representatives of the U.S. Department of State and the National Security Council joined the discussions and presented their views in the private and public sessions.

On the issue of the Arab-Israel conflict there was a general consensus that the format to be used in initiating negotiations should be an international Middle East peace conference. There continues to be agreement that U.N. Security Council Resolutions 242 and 338 provide the substantive framework around which a final Middle East peace settlement must be based. For some in the Middle East, however, U.N. Resolutions 242 and 338 are insufficient, and for others an international conference is inappropriate without strict prior delineation of its role and operating

procedures. Nonetheless, all the regions' actors want the five permanent members of the Security Council to be actively engaged in resolving outstanding differences and guaranteeing agreements reached. All who spoke realize that an active role by Washington is a prerequisite to progress, and fear that prolonged inaction would allow uncontrollable drift and violence to occur with attendant negative consequences for all the peoples in the region.

With regard to the international conference format, it was generally agreed that five points should be assumed:

- An international conference once structured should play a substantive role but lead quickly to direct negotiations.
- A conference should not impose a solution, nor should it be able to veto agreements reached among the directly involved parties.
- Negotiations should be conducted in bi-lateral geographic committees.
- Palestinian representatives, perhaps within the context of a Jordanian-Palestinian delegation, would participate on an equal basis to protect the legitimate aspirations and rights of the Palestinian people.
- All participants should be expected to accept U.N. Resolutions 242 and 338 and to renounce violence and terrorism.

In searching for ways to end the Gulf war, common agreement emerged at the consultation for support of the July 1987 U.N. Resolution 598, which called for a cease-fire, a withdrawal to previous national boundaries, and the establishment of a commission of inquiry to determine the causes of the war. Disagreement arises between Iran and Iraq over the sequence of these three steps. Quite beneficially, this diplomatic framework calls for the active mediation of U.N. Secretary-General Perez de Cuellar. This offers the possibility of finding a formula -- perhaps with a cease-fire, selection of a commission, then withdrawal of occupying forces -- that will neither totally embarrass nor absolutely justify the actions of either combatant.

What is required now is a follow-on resolution that makes U.N. Resolution 598 operational and that provides additional incentives for the combatants to end hostilities.

In summary, there was common agreement that the Council's five permanent members, other European nations, and Japan should vigorously promote the concept of negotiated solutions to these conflicts based upon United Nations Security Council Resolutions as basic formats in both cases. Furthermore, these nations should be prepared to provide technological and financial support in guaranteeing agreements reached through negotiations.

Recent events in the region and the warming of relations between the super powers have made the opportunity ripe for an international effort to find an equitable solution to the Arab-Israel conflict and the Gulf war. Indeed, as the Arab summit conference in Amman demonstrated during the week before our consultation, events in the Gulf region have pushed the Arab world to be more accommodating with a formerly ostracized Egypt and with your nation, with whom there once was to be no negotiatin, no peace, and no recognition.

In my public remarks at the beginning and at the end of our meetings, I repeated what I said after my visit to the Middle East in March 1987: "I have hope, but I am not optimistic." It seems apparent that we must now await the outcome of the Israeli and American elections to see if it will be possible for the leaders to move forcefully ahead with the negotiating process.

At the Carter Center of Emory University we shall continue to pursue opportunities that promote discussion and seek solutions to these and other difficult foreign policy issues. I hope when you are next in our region, you will come by to see us. Rosalynn joins me in wishing you the very best for the new year.

Sincerely,

A handwritten signature in cursive script that reads "Jimmy Carter". The signature is written in dark ink and is positioned centrally below the word "Sincerely,".

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

December 18, 1987

820(1-2)

To the Honorable Prime Minister of Israel
Mr. Yitzhak Shamir
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

By letter of May 8, 1986, we joined more than 150 of our colleagues in the House of Representatives to express to your predecessor, the Cabinet and to members of the Knesset our concerns with regard to efforts to halt construction and use of the Brigham Young University Center for Near Eastern studies which was then under construction in Jerusalem.

We commend you, the members of your Cabinet and of the Knesset who have stood so firmly in support of the Center's completion. Thank you for that important reconfirmation of Israel's commitment to all the basic democratic freedoms.

The University Center, as you know, has been completed and is now operational, but there has been some unexplained delay in executing the final ground lease. We are assured that the University has met all the conditions precedent as required by the development contract.

We write to urge your personal attention to this matter, now pending before the Israel Lands Administration. Any help you can give to get this final ground lease executed and delivered will be appreciated.

We thank you, Mr. Prime Minister, for your assistance in resolving this important matter.

Sincerely,

John S. Foley
Robert B. Fassel
Wayne Owen
Paul H. Smith

Tom Lantos
Mike Wuyke
Vance Okey

IDENTIFICATION OF SIGNATORIES TO THE ATTACHED LETTER

Hon. Jim Wright
Speaker
House of Representatives

Hon. Thomas S. Foley
Majority Leader

Hon. Dante B. Fascell
Chairman
Foreign Affairs Committee

Hon. Lee H. Hamilton
Chairman
Europe and Middle East Subcommittee

Hon. David Obey
Chairman
Foreign Operations Appropriations Subcommittee

Hon. Tom Lantos
Member, Foreign Affairs Committee

Hon. Wayne Owens
Member, Foreign Affairs Committee

File
H. Y. letter

RICHARD H. BRYAN

December 18, 1987

820(1-2)

Mr. Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel
c/o Israeli Consulate
6380 Wilshire Blvd.
Los Angeles, Ca. 90048

Dear Prime Minister Shamir:

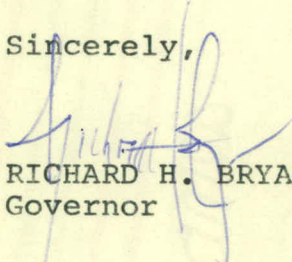
I would like to thank you for taking the time to meet with my wife Bonnie, the Farahi's and me during our recent trip to Israel.

I particularly appreciated the opportunity to hear your comments on current U.S.-Israel relations, as well as your assessment of the challenges our two nations will jointly face in the future. The United States and Israel have a great many common interests, and I was interested in your thoughts on how we can maintain these strong ties during the coming years.

Although 8 days is a short time to become fully acquainted with a country, our introduction to Israel's political, social and religious traditions left a lasting impression. Our trip also provided us with an extraordinary opportunity to learn more about America's most important ally in the Mid East and to strengthen ties between Israelis and Nevadans. In this spirit, I would like to invite you to visit our state so that we might return your kind hospitality.

Once again, my thanks for your kindness during our visit.

Sincerely,

RICHARD H. BRYAN
Governor

RHB/cd

John W. Kiermaier
President

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

November 25, 1987

✓ 820 (1-2)
112-1-8

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Prime Minister Shamir:

We were honored that you were our guest this week. Your remarks and responses to questions were very well received if individual reactions I have consistently heard are a measure.

You were particularly gracious to share some time with the young high school students we had asked to attend. Such students have a special place in our general educational program.

We hope you will find an occasion to be with us again.

With every good wish.

Sincerely,

JK:jt

John W. Kermaler
President

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

November 30, 1987

Mr. Mordechai Yedid
Deputy Consul General
Israeli Consulate General
800 Second Avenue - 15th Floor
New York, NY 10017

Dear Mr. Yedid:

I am enclosing a letter of thanks to Prime Minister Shamir for his participation in our recent luncheon.

I would hope that you would convey it for us.

Let me also thank you for your role in making these arrangements possible. We hope the Prime Minister found it as useful an event as we did.

Sincerely,

JK:jt

Enclosure

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

November 30, 1987

The Honorable
Mordechai Yedid
Deputy Consul General of Israel
Consulate General of Israel
800 Second Avenue
New York, NY 10017

Dear Mr. Yedid:

It was most gracious of Prime Minister Shamir to agree to meet and be photographed with students from William Cullen Bryant High School, Long Island City, New York, on the occasion of his address before the Foreign Policy Association last Monday, November 23rd. We at FPA and the students were most appreciative.

The students come from a school which is truly international in terms of the racial and ethnic backgrounds of its student body. Prime Minister Shamir asked for copies of the photographs and we are delighted to send them to your attention. We hope they can be used in Israel in reports of the Prime Minister's visit to New York.

For purposes of identification, the Prime Minister is shaking hands with Patricia Wong, of Chinese background. The names and backgrounds of all the students, listed alphabetically, are:

Ali Alaie	Iran	Nancy Pascal	Somalia/Venezuela
Lisa Hernandez	Cuba/Italy	Vicky Tam	Brazil
Maria Lolis	Greece	Manuel Vara	Spain
Agnes Miazga	Poland	Patricia Wong	China

In a second photo, with students seated, the teacher standing on Prime Minister Shamir's left is Amon Diggs. The student next to Mr. Diggs is Agnes Miazga, from Poland, and on the Prime Minister's right are Maria Lolis and Lisa Hernandez. In the front row, seated left to right, are: Patricia Wong, Manuel Vara, Nancy Pascal, Ali Alaie and Vicky Tam.

Once again, we thank you for your assistance in planning this major event. We also appreciate your taking time to forward the enclosed. Needless to say, we would welcome copies of any publication that includes them.

We send our greetings and look forward to working with you again.

Sincerely,

Ms. Thetis Reavis
Vice President for
Public Affairs

Jerusalem

July 22, 1987.

820(1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Jerusalem

July 22, 1987.

820(1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Jerusalem

July 22, 1987.

820 (1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

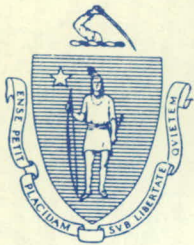
Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Harry,
you should
compose a
fitting answer
on behalf of
the P.M.

To remind you -
"The Next President" . . .

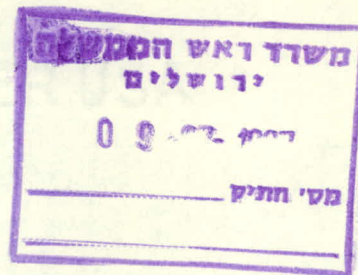

MICHAEL S. DUKAKIS
GOVERNOR

THE COMMONWEALTH OF MASSACHUSETTS

EXECUTIVE DEPARTMENT

STATE HOUSE • BOSTON 02133

June 18, 1987

820 (1-2)

The Honorable Itzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Office of the P.M.I.S
Hakirya, Jerusalem
Israel

Dear Prime Minister:

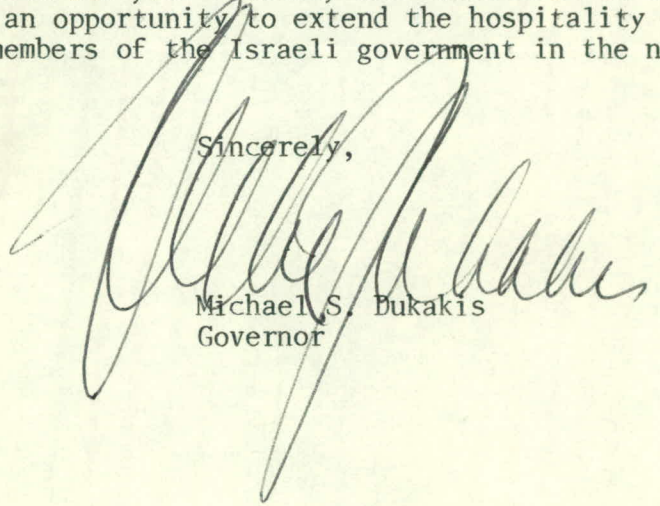
I wanted to thank you for the considerable time you gave to the Massachusetts Economic Mission during its trip to Israel on May 22-28.

My secretary of Economic Affairs, Joseph D. Alviani, informed me of your candor and hospitality during his meeting with you and Mr. Rubin.

I am personally committed to implementing the specific initiatives included in the Massachusetts-Israel Exchange and look forward to a continuing exchange of ideas on trade, tourism, and science and technology which will be a benefit to both Massachusetts and Israel.

Again, my sincere appreciation for your courtesy and consideration to our delegation, and I would welcome an opportunity to extend the hospitality of Massachusetts to you and other members of the Israeli government in the near future.

Sincerely,

Michael S. Dukakis
Governor

MSD:JDA/mlt

Jerusalem

July 6, 1987.
820(1-2)

Congressman Dave McCurdy, M.C.
House of Representatives
WASHINGTON DC 20515
U S A

Dear Congressman,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to whom you sent a copy of your letter of June 17 addressed to Mr. Roni Milo, who was at the time the Acting Minister of the Interior.

We have checked into the matter and have been advised that the Ministry is studying the application of Mr. Michael D. Bentley from all aspects.

In response to your request we have urged them, if possible, to expedite matters.

The Prime Minister extends his good wishes to you.

Sincerely,

Z.H. Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

Jerusalem

July 6, 1987.
820(1-2)

Congressman Dave McCurdy, M.C.
House of Representatives
WASHINGTON DC 20515
U S A

Dear Congressman,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to whom you sent a copy of your letter of June 17 addressed to Mr. Roni Milo, who was at the time the Acting Minister of the Interior.

We have checked into the matter and have been advised that the Ministry is studying the application of Mr. Michael D. Bentley from all aspects.

In response to your request we have urged them, if possible, to expedite matters.

The Prime Minister extends his good wishes to you.

Sincerely,

Z.H. Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

DAVE McCURDY
4TH DISTRICT, OKLAHOMA

COMMITTEES

ARMED SERVICES

SCIENCE, SPACE, AND TECHNOLOGY

CHAIRMAN, SUBCOMMITTEE ON
TRANSPORTATION, AVIATION AND MATERIALS

PERMANENT SELECT COMMITTEE
ON INTELLIGENCE

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

June 17, 1987

DISTRICT OFFICES
330 WEST GRAY, SUITE 110
POST OFFICE Box 1285
NORMAN, OK 73070
(405) 329-6500

103 FEDERAL BUILDING
LAWTON, OK 73501
(405) 357-2131

822 WILLOW
DUNCAN, OK 73533
(405) 252-1434

WASHINGTON OFFICE
409 CANNON BUILDING
(202) 225-6165

Minister Rony Milo
Minister of Interior
1 Shalom Zion Hamalka St.
Jerusalem, Israel

Dear Minister Milo:

I am writing in behalf of Mr. Michael D. Bentley, an American citizen currently residing in Israel. His current address is P.O. Box 3831, Bat Yam 59136, Israel, and his phone number is 03-877017.

Mr. Bentley has resided in Israel for approximately 15 years and loves the privilege. As I understand, he has recently been given the opportunity to work for the Bible Society of Israel, and therefore, wishes to renew his visa. I believe this organization has requested a work visa in his behalf, and I would like to request that it be given every possible consideration, and its processing, expedited if possible.

Thank you very much for this courtesy, and please feel free to call on me should you require my assistance in any matter.

Sincerely yours,

DAVE McCURDY, M.C.

DM:rmm

CC: Prime Minister Yizhak Shamir
Office of The Prime Minister
Hakirya
Jerusalem, Israel

17
ירושלים, ח' בתמוז התשמ"ז
5 ביולי 1987
סימוכין: 1-דש-707-5

לכבוד
מר שלמה גזית,
מנכ"ל הסוכנות היהודית
ת.ד. 92
ירושלים 91920

שלום רב,

ראש-הממשלה ביקשני לאשר בתודה קבלת מכתבך מיום ה-4
ביוני 1987, בענין גיוס כספים למען ישראל ("ילדים
רעבים").

אנו בודקים את העניין עם משרד העבודה והרווחה כדי
לנסות לאתר את המוסדות, ולבדוק אפשרות פתרון ככל הנחוץ.

ב ב ר כ ה ,

צחי הנגבי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

העתק: לשכת שר האוצר

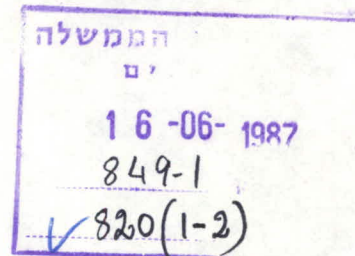

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
THE JEWISH AGENCY FOR ISRAEL

Maj. General SHLOMO GAZIT

Director General

ז' סיון תשמ"ז
4 ביוני 1987

אלוף [מיל.] שלמה גזית

המנהל הכללי

מר יצחק שמיר
ראש הממשלה

הנדון: גיוס כספים למען ישראל

בבקורי זה לא מכבר בארה"ב נפלה לידי מודעת פרסום בכותרת "אמץ ילד", כאשר הרעיון המרכזי הוא לתרום 16 דולר בחודש ולתמוך בדרך זו בילד רעב בארץ נחשלת כלשהי. הרעיון הוא יפה, הומניטרי וראוי לכל שבח.

עם זאת הייתי מופתע ביותר למצוא את ישראל נמנית על הארצות אשר ילדיה מצויים בחרפת רעב וזקוקים לאימוץ של תורם חביב ונדיב בארצות הברית.

ברורה לי הכוונה - מיחד, הציבור היהודי האמריקאי מהווה יעד מועדף לגיוס תרומות מעין אלה, ומאידך, בודאי שיש מוסדות בישראל אשר שמחים לזכות בתמיכה נוספת לתקציבם בדרך נלווה זו.

דומני כי לא יקשה לאתר את המוסדות בישראל הכלולים ברשימת המועמדים לאימוץ ילדים ומאחר וכולם נהנים ללא ספק מתמיכות והקצבות ממלכתיות - בטוחני כי אפשר יהיה לחבוע מהם לפרוש מתכנית זו אם אינם חפצים לפגוע בהזרמת כספי ההקצבות המגיעים להם.

יחד עם זאת אני חושש כי פרשה זו לא תמצא פתרון אלא בהתערבות הדרג הלאומי העליון, ומכאן מכתבי זה אליך.

הנני מצרף תצלום של המודעה שמצאתי.

לשרותך תמיד,
שלמה גזית

העתקים: מר משה נסים - שר האוצר
מר א.ל. דולצין
מח ע. לוינסקי

AMERICA. MAKE IT A GREAT PLACE TO LIVE FOR EVERYONE.

Take the back roads...

...in Appalachia and the rural South where some families still live in dilapidated shacks, many without heat or plumbing or running water. And their children—hungry, isolated, often withdrawn and frightened—play in dirt yards with rusted car parts and old tires for toys.

Or visit an American Indian reservation where unemployment and poverty have fragmented families. And Indian youth without hope, help—opportunity—find release and comfort in drugs and alcohol.

Walk the back streets... inner-city streets where schoolchildren—left alone while their parents are working or searching for jobs—are prey for street gangs and pushers of marijuana, cocaine, crack.

But America is a great country. American people care. And many people—perhaps you—would help these children if they knew how.

Here's how: Sponsor a needy child through Save the Children. It costs just \$16 a month—only 52¢ a day. But that money, combined with other sponsors', can change a child's community, future, and life. By helping hardworking families help themselves.

You'll receive the child's photo and personal history. Progress reports. You can exchange letters too, if you wish. And you can sponsor here in America—or in any country listed on the coupon.

But please, *use* that coupon. Tell us you'll be a sponsor. You'll make the American dream come true for needy children—whether they live in America or not.

Because 54 years of experience has taught us that direct handouts are the least effective way of helping children, your sponsorship contributions are not distributed in this way. Instead, combined with other sponsors', they are used to help children *in the most effective way possible*—by helping the entire community with projects and services such as health care, education, food production and nutrition.

SPONSOR A CHILD.

☐ YES, I want to sponsor a child. My first monthly payment of \$16 is enclosed.
I prefer a ☐ boy ☐ girl ☐ either

☐ **Where the need is greatest.**

☐ **In America:**

- ☐ American Indian
- ☐ Appalachia
- ☐ Inner Cities
- ☐ Southern States
- ☐ Southwest
- ☐ Hispanic

☐ **Worldwide:**

- ☐ Africa
- ☐ Bangladesh
- ☐ Colombia
- ☐ Dominican Republic
- ☐ West Bank
- ☐ Gaza
- ☐ Honduras
- ☐ Indonesia
- ☐ Israel
- ☐ Lebanon
- ☐ Mexico
- ☐ Nepal
- ☐ Philippines
- ☐ Sri Lanka
- ☐ Thailand

Name _____ (please print)

Address _____

City _____

State _____ Zip _____

☐ Instead of becoming a sponsor at this time, I am enclosing a contribution of \$ _____

☐ Please send more information.

Your sponsorship payments and contributions are U.S. income tax deductible. Our annual summary with financial statement is available upon request.

© Save the Children Federation, Inc., 1986

Save the Children®

50 Wilton Road, Westport, Connecticut 06880

Attn: David L. Guyer, President WUP 5/13/7

820 (1-2)

43-431

2.7

*The Ambassador of the United States of America
and Mrs. Pickering
request the pleasure of the company of
H.E. the Prime Minister and Mr. Shamir
at a reception
to celebrate the 211th Anniversary
of the Independence of the United States of America
on Thursday, the second of July 1987
at seven-thirty o'clock*

*Regrets only
Tel. 03-656417*

*40 Galei Tchelet Street
Herzliya Pituach*

Jerusalem

June 25, 1987.

12-2234

✓ 820(1-2)

840(1-2)

Mr. Kenneth J. Bialkin
One Citicorp Center
153 East 53rd. Street
NEW YORK NY 10022
U S A

Dear Ken,

I am writing on behalf of the Prime Minister to thank you for your letter of June 5 and the memorandum of your meeting with Ambassador Pickering. The Prime Minister appreciates your concern and interest, and the effort you are making. He sends you his best wishes.

Sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

X

GOVERNMENT OF ISRAEL

16 ליוני 1987

GABRIEL LEVY
Economic Minister
to the United States

לכבוד
כבוד ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
משרד ראש הממשלה
הקריה
ירושלים

אדוני ראש הממשלה,

הנדון: בקור המשלחת מבוסטון

רציתי רק במספר מלים להודות לך עבור הענותך להפגש עם חברי המשלחת והזמן שהקדשת לכך.

חברי המשלחת חזרו מלאי התרשמות מהבקור בארץ, ובמיוחד מהשיחה איתך.

בארץ נחתם הסכם הבנה בין שלושת המשרדים הכלכליים לבין מדינת מסצ'וסטס, וכעת אנו עוסקים בישום מסמך ההבנה.

קיימנו כבר פגישת עבודה בה הוחלט על משלחת נוספת של אנשי עסקים אשר תבוא לחפש פרויקטים בארץ, וכן על מציאת חברות מטרה בבוסטון שתתאמנה ליצירת קשר מחקרי או עסקי עם חברות ישראליות האמורות להשתתף בתערוכת ישראלטק 88.

מנסיוני הקצר בארה"ב נראה לי כי המשלחות הכלכליות הנן חשובות ביותר שכן באופן טבעי הן מורכבות מאנשי מעש. אנשי הכספים בשטה הפוליטית של ארה"ב הינם בעלי ההשפעה הגדולים ביותר גם בתחום הפוליטי - ולכן אנו ממשיכים לסייע ולדרבן בקור משלחות כאלה בארץ.

בכבוד רב

גבי לוי
ראש המשלחת הכלכלית

משרד ראש הממשלה ירושלים
28-00-00
מס' התיק 1/2-1-9-1
820 (1-2)

Department of Sociology/Anthropology and Geography

ח' בסיון, תשמ"ז
5 ביוני, 1987

לכבוד
מר יצחק שמיר
חבר כנסת
ירושלים

חבר כנסת יקר !

בהמשך למכתבי אליך מיום 20 במרץ, 1987, בענין המחקר שנעשה על ידי צוות של חוקרים ישראלים-אמריקאיים-פלסטינאיים בנושא השלום, אני מבקש בזה להביא לידיעתך, כי :

א. קידמנו את הנושא לדרגה בה נתן היום לממש את התכנית ולהגיע לשלבים מתקדמים לקראת בסחונה המלא של ישראל, ולהשגת השלום.

ב. אגיע לישראל ב - 11 ביוני, 1987, ואשמח מאד באם תתן לי את האפשרות להביא תכנית זאת בפניך אישית, כדי שנוכל יחד לבחון את סיבה, ואת את הדרכים לקידום השלום.

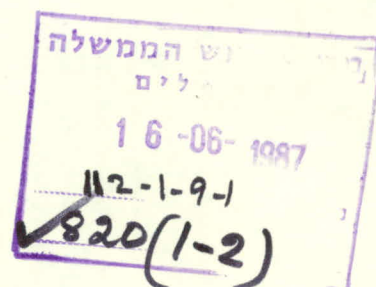
אי לכך, אודה לך מאד באם תשיב לבקשתי זאת לכתובת הבאה :

רח' עיינות 12/6,
ערד

בתודה מראש,

ובברכה רבה,

פרופ' יהודה קידר

מהר מוקד בעיית השלום ?

לפי דעת מיטב החוקרים, מוקד הבעיה הוא - הפלסטינאים.

פתרון בעיית הפלסטינאים - כיצד ?

כל פתרון מתקבל על הדעת חייב :

א. להבטיח את ריבונותה וביטחונה של ישראל.

ב. להתקבל על דעת רוב הישראלים והפלסטינאים.

ג. להיות דמוקראטי.

מהי התכנית החדשה ?

צוות מחקר מדעי של ישראלים-פלסטינאים-אמריקאים מציע תכנית אשר :

א. נתן לבצע - לאלתר, ולהשיג את השלום המצופה - מיד.

ב. היא "שלום" תמורת "שלום".

ג. היא לא "פשרה טריטוריאלית".

ד. לא תצריך את נסיגת ישראל לגבולות קדם 1967, וגם לא את כצוען של החלשות האו"ם 242 ו-336.

ה. עונה לצרכים של אלה הדוגלים:

1. ב - "שלום עכשיו"
2. ב - "ארץ ישראל השלמה"
3. ב - "בהקניית שוויון זכויות לכל אדם בא", כולל הפלסטינאים.
4. ב - "הכרת הזכויות

ארה"ב של מדינת ישראל
ופלסטינה
(יש-פה)

דו קיום במולדת אחת, ללא גבולות פנימיים, וללא חלוקה טריטוריאלית. כל הארץ פתוחה לבני שני העמים, בשוויון זכויות מלא, וללא הפלייה.

- הלגטימיות של הערבים".
5. ב - "בדו-קיום, ובאינטג-רציה של הפלסטינאים".
6. ב - "משא ומתן ישיר" עם הערבים.
7. ב - "משא ומתן במסגרת בינלאומית".

ו. מקובלת על כל הפלסטינאים (אפילו הקיצוניים שבהם).

ז. תחסל את הטרוריות, ופעולות המחבלים - לאלתר.

ח. יבטיח את עתידנו באיזור.

ט. מבוססת על מגילת העצמאות של ישראל.

י. מבוססת על התודעה היהודית ועל המוסר היהודי, וכן על הפילוסופיה הציונית.

- כל אלה כלולים בתכנית החדשה.

מהר האופי המדיני של תכנית חדשה זו ?

מוצע להקים בכל שטחה של א"י (ממערב לירדן ועד לים התיכון) יחידה מדינית אחת שתהווה שטח של מדינת ישראל וגם של מדינת פלסטינאית. זה יהיה - דו קיום במולדת משותפת.

איך זה אפשרי ?
האם זה יתכן ?

א. במקביל לממשלת ישראל (הנשיאות, הממשלה, הכנסת, ובת המשפט), תהיה ממשלה פלסטינאית בעלת הרכב דומה לזו של ממשלת ישראל.

ב. הישראלים, כבעבר, יבחרו
במוסדות של מדינת ישראל, וממשלת
ישראל תהיה ממשלתנו.

ג. הפלסטינאים, מעתה, יבחרו
במוסדות של הממשלה הפלסטינאית,
והיא תהיה ממשלתם.

ד. מועצה מתאמת (מעין מועצה.
פדראלית) תתאם את הצרכים המשותפים
של שתי הממשלות.

ה. שתי המדינות יכרתו ברית,
ויקראו :

" ארה"ב של מדינת ישראל ,
ופלסטינה " (ארה"ב של ישפה)

"The United 'State of Israel'
and Palestine (USIP)"

מדוע חייבים אנו לעשות זאת ?

א. השגת שלום צודק ובר קיימא
צריכה להיות היעד האמיתי של כל
איש ואשה נאור(ה) יהודי(ה) או
ערבי(ה).

ב. יש בידי צוות החוקרים עתה
כל הכסחונות וההבטחות, שתכנית
זאת של "ארה"ב של ישפה", מקובלת
על מרבית המפלגות בישראל, וגם
על הערבים.

ג. תכנית זאת היא - קונסנזוס
מדיני, ותביא לשלום - לאלתר.

ד. שני העמים, הישראלי והערבי,
ידעו בעבר, וידעו בעתיד, תקופות
זוהר, ושיתוף פעולה פורה, שנתנו
ויתנו לעולם את מיטב החכמה,
והמורשת הרוחנית.

מה עלי לעשות כדי לתרום
לקידום השלום ?

א. כתוב מכתב לכל חברי הכנסת
(120 במספר) וחזק את כוחם
להביא תכנית מדינית זאת של
" ארה"ב של ישפה " לסדר היום
לדיון במליאת הכנסת בהקדם,
ודרוש מהם לאמץ אותה כדי להביא
לביטחונה של ישראל, ולשלום -
לאלתר.

ב. כתוב מכתבים לכל מערכות
העתונים בארץ, ובחו"ל, ותמוך
בתכנית זאת במכתבין, והסבר
לקוראי העתון את החשיבות של
קידום תכנית זאת להשגת השלום -
לאלתר.

ג. יזום פגישות חברים, ואסיפות
עם, לשם דיון בתכנית שלום זו,
ובדרכים לבצועה המידי.

ד. היה בין אלה הפועלים בכנות
ובנאמנות להשגת ביטחונה האמיתי
של ישראל, ולהשגת השלום.

ה. כתוב לנו, או לי אישית,
כיצד לדעתך נתן יהיה ליישם
תכנית זאת, ולבצע לאלתר,
למען ביטחונה של ישראל, ולמען
שלום בר-קיימא, לפי הכתובת
הבאה :

פרופ' יהודה קידר
רח' עיינות 12/6, ערד

או

Dr. E.Y. Kedar

The William Paterson College of New Jersey,

Wayne, New Jersey 07470 •

תכנית חידשה לביטחון

ישראל

ש-ל-ל-ר-ם

ש-ל-ל-ר-ם

השלום הוא הביטחון האמיתי

Jerusalem

June 4, 1987.

112-1-8

✓ 820 (1-2)

Mrs. Sally Ann Holmes
Coordinator - Community Services
City Wide Club of Clubs
P.O. Box 8446
HOUSTON Texas 77004
U S A

Dear Mrs. Holmes,

I am writing on behalf of the Prime Minister,
Mr. Yitzhak Shamir, to thank you for your letter of
May 13.

Regrettably he cannot accept your invitation
to be your guest speaker, as he will not be in the
United States at the time indicated.

He wishes you success in your endeavours.

Yours sincerely,

Z.H. Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

NATIONAL ORGANIZATION

ADMINISTRATIVE OFFICE

(713) 523-1640

OR 528-4712

P.O. BOX 8446

HOUSTON, TEXAS 77004

SALLY ANN HOLMES
Coordinator – Community Services

Several locations to serve you including:

New Orleans, (504) 348-1373 • Bellaire, (713) 665-2233 • Austin, (512) 452-1019

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

P.O. Box 8446 • 4101 San Jacinto, suite #206
Houston, Texas 77004
(713) 528-4712

124 White Drive
P.O. Box 192
Bellaire, Texas 77401
(713) 665-2233

7641 Holly Hall
Houston, Texas 77021
(713) 523-1640

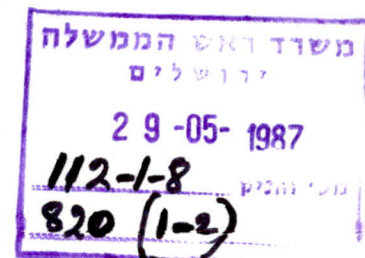
4715 Caroline
Houston, Texas 77004
(713) 520-9247

7582 Chevy Chase, Suite #105
P.O. Box 14368
Austin, Texas 78752
(512) 452-1019

3001 Palmer Hwy.
Texas City, Texas 77590
(Galveston)
(409) 946-0388

"Putting Forth An Extra Effort"

May 13, 1987

His Excellency Yitshak Shamir
c/o Knesset Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister,

It is with much respect and esteem that the City Wide Club Special Events Committee is asking and inviting you to be the main guest at the City Wide Benefit Gala. Please notify us of your availability and the cost factors involved in being our special guest speaker.

The City Wide Club is a non profit community service organization established to serve the people of no income to moderate income.

Our goals is to elevate the moral, ethical, educational and cultural standards of all high school and college students as needed. The City Wide Club encourages drop outs to complete their academics through motivational and educational programs. Educational seminars are vehicles by which the City Wide Club engages professionals and career people to exchange information on continuing education to become successful citizens. We are dedicated and committed to educating and helping the poor, the needy, the hungry, the homeless, the aged, the handicapped, and underprivileged. The concept is that all age groups from infants to senior citizens receive services tailored to their needs. One of the objectives of the Club is to improve the quality of life for individuals and families in targeted area by offering diverse programs.

The City Wide Club puts forth an extra effort by answering many cries from the hungry. The time is now when hungry people must be fed. In light of the current economic crisis, more people are asking for food. The Food Voucher Program provides an influx of people, with hot meals to sustain them daily. The Holiday Feeding Program enabled the City Wide Club to feed in excess of 25,000 people during Thanksgiving and Christmas. Those unfortunate individuals and families ordinarily would not have eaten on those days but through the efforts of the City Wide Club, they were fed plentiful.

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

**P.O. Box 8446 • 4101 San Jacinto, suite #206
Houston, Texas 77004
(713) 528-4712**

124 White Drive
P.O. Box 192
Bellaire, Texas 77401
(713) 665-2233

7641 Holly Hall
Houston, Texas 77021
(713) 523-1640

4715 Caroline
Houston, Texas 77004
(713) 520-9247

7582 Chevy Chase, Suite #105
P.O. Box 14368
Austin, Texas 78752
(512) 452-1019

3001 Palmer Hwy.
Texas City, Texas 77590
(Galveston)
(409) 946-0388

"Putting Forth An Extra Effort"

PAGE 2

As late as Monday, March 16, 1987, CBS featured the City Wide Club responding to the cries of the needy. City Wide Club has Public Awareness Programs through television, radio, public appearances and word of mouth. Additionally, the City Wide Club has annual telethons, benefits and fund raisers. This year we would like to have you as our special guest at the **Benefit Gala**. The chain of events dates are: **Tuesday, September 22; Saturday, September 26; Tuesday, October 13; Thursday, October 15; Tuesday, October 20; Thursday, October 22; Saturday, October 24; and Tuesday, October 27, 1987.**

Please select a date that is convenient for you to participate in our event. You may reach us at (713) 523-1640 or you may respond to our mailing address, **City Wide Club, P. O. BOX 8446, Houston, Texas 77288**. Thank you in advance for **"Putting Forth an Extra Effort"**.

Sincerely,

Mrs. Sally Ann Holmes
Coordinator - Community Services
Co-Chairperson - Special Events Committee

SAH/sb
enclosures

cc: Board of Directors

קונסוליה כללית של ישראל
 CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
 ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
 Suite 656

121/112.2

כ"ט באייר תשמ"ז

28 במאי 1987

אל: מנהל תפוצות

מנהל מצפ"א

שמואל אבנת, יועץ ראש העיר ירושלים

דע: השגריר, ציר הסברה, מנהל הסברה

מנהל לשכת ראש הממשלה

מאת: הקונסול הכללי באטלנטה

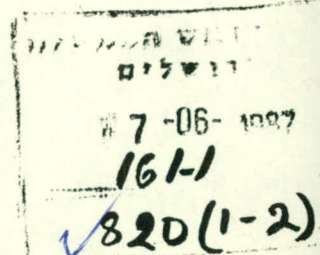
הצהרת אנדרו יאנג: 20 לאיחוד ירושלים

זכינו לקבל הצהרות מכמה ראשי ערים בתחום שיפוטנו, והעברנו אליכם.
 היום, כ"ח באייר תשמ"ז, 20 לאיחוד העיר, קיבלנו הצהרה מאנדרו יאנג, ראש עיריית
 אטלנטה.

אני מודה, כי לקחתי על עצמי "סיכון" בפנותי אליו, אך נעשה הלא יאומן: האיש חתם
 על ההצהרה המצ"ב.

נדאג שהדבר יתפרסם בעתונות באזורנו, לתועלת כל הצדדים...

בברכה,
 יושב ראש
 קציר
 קונסול כללי

Jerusalem

May 24, 1987.

820(1-2)

Dear Governor Baliles,

Your letter of May 5 gave me a great deal of satisfaction. It is a further example of the deep understanding and close relationship between the people of the United States and the people of Israel.

Your initiative and subsequent efforts show that the agreements I concluded with the President in 1983 and again this year in regard to Free Trade and Strategic Cooperation can be implemented not only at the international and national level, but also locally at the people-to-people level, which is often the most important form of understanding.

I am most impressed by the programme you have developed, by the work that has gone into it and am confident that our departments and yours will together bring the programme to a successful conclusion. We shall do everything possible to assist.

I shall be delighted to receive you and the delegation of Virginians you will be leading on your visit to Israel next April when, with the help of the Almighty, we shall celebrate the 40th. anniversary of the renewal of our nation, our independence, our sovereignty and our statehood.

Thank you, Governor Baliles, for your warm sentiments and encouragement. I extend my best wishes to you and your family and all the people of Virginia.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

Governor Gerald L. Baliles
Commonwealth of Virginia
Office of the Governor
Richmond 23219
U S A

Jerusalem

May 24, 1987.

Dear Governor Baliles,

Your letter of May 5 gave me a great deal of satisfaction. It is a further example of the deep understanding and close relationship between the people of the United States and the people of Israel.

Your initiative and subsequent efforts show that the agreements I concluded with the President in 1983 and again this year in regard to Free Trade and Strategic Cooperation can be implemented not only at the international and national level, but also locally at the people-to-people level, which is often the most important form of understanding.

I am most impressed by the programme you have developed, by the work that has gone into it and am confident that our departments and yours will together bring the programme to a successful conclusion. We shall do everything possible to assist.

I shall be delighted to receive you and the delegation of Virginians you will be leading on your visit to Israel next April when, with the help of the Almighty, we shall celebrate the 40th. anniversary of the renewal of our nation, our independence, our sovereignty and our statehood.

Thank you, Governor Baliles, for your warm sentiments and encouragement. I extend my best wishes to you and your family and all the people of Virginia.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

Governor Gerald L. Baliles
Commonwealth of Virginia
Office of the Governor
Richmond 23219
U S A

88 י"א
מכ"ר
הממשלה

א:ל שבת כאס הממשלה

ט"ו

בברכת

שגרירות ישראל

מאת: הקונסול / בושינגטון

הוא ווינצ'יה היקלני

למען מכתב וצ"ח

וצ"ח ווינצ'יה-ישראל

אל כאס הממשלה -

אנא ותלצה - (א)

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor

Richmond 23219

Gerald L. Baliles
Governor

May 5, 1987

820 (1-2)

Mr. Yitzak Shamir
Prime Minister
Office of the Prime Minister
Hakiryah - 3 Kaplan Street
Jerusalem, Israel 91919

Dear Mr. Prime Minister:

Approximately one year ago, Prime Minister Peres and I announced the formation of the Virginia-Israel Commission, to investigate and promote cultural, educational and economic development exchanges between the citizens of Israel and Virginia in commemoration of the 40th anniversary of the founding of the State of Israel.

Since that time, representatives of both our governments and citizenry have worked cooperatively to formulate a plan which I believe holds great potential for both the State of Israel and the Commonwealth of Virginia. In January of this year, members of the Commission's Executive Committee visited Israel to meet with the Israeli Coordinating Committee and begin to develop our agenda. The progress we have made to date would not have been possible without the dogged determination of Meir Dayan and those he has drawn together in this effort.

Over the course of the next twelve months, approximately two hundred Virginians will visit Israel and a like number of Israelis will visit Virginia to participate in programs developed by the Virginia-Israel Commission.

In April, 1988, I will lead a delegation of prominent Virginians to Israel to join in the celebration of Israel's 40th anniversary of statehood.

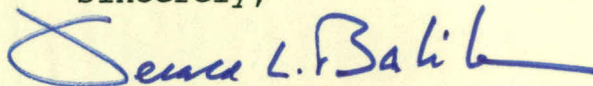
Mr. Yitzak Shamir
May 5, 1987
Page Two

I take great pride in providing you with a copy of the Commission's Plan for Exchanges, which will serve as our guide for the coming year.

I trust our mutual efforts will enure to benefit of the people of both Virginia and Israel for many years to come. I hope you share my enthusiasm for this initiative and that you will consider a visit to the Commonwealth while in the United States at some time during the coming year.

With kindest regards, I am

Sincerely,

Gerald L. Baliles

G5

820 (1-2) ✓
114-6

Jerusalem, 15th May 1987

His Excellency
Ronald Reagan
President of the United
States of America

Dear Mr. President,

I write to thank you most sincerely for the kind and warm greetings and congratulations which you sent to me and to the people of Israel on the occasion of the 39th anniversary of our independence.

I appreciate very much the reaffirmation of your commitment to the ideals of freedom and democracy which bind our peoples in such close friendship.

Your dedication to Israel's security and well-being and to the efforts which have been made to advance the cause of peace for Israel with its neighbours, is a source of encouragement and strength for our people.

Yours sincerely,

CL

הנחלה 3 בסיון תשנ"ח
4.6.87

אולי אלה הנהג
אולי אלה הנשי

בברכה

רצו הלחץ וטובו של כד נשאו
המדינה. אנשי אלה.
לביצוע.

משכן נשיאי ישראל

820 (1-2)
114-6

Jerusalem, 15th May 1987

His Excellency
Ronald Reagan
President of the United
States of America

Dear Mr. President,

I write to thank you most sincerely for the kind and warm greetings and congratulations which you sent to me and to the people of Israel on the occasion of the 39th anniversary of our independence.

I appreciate very much the reaffirmation of your commitment to the ideals of freedom and democracy which bind our peoples in such close friendship.

Your dedication to Israel's security and well-being and to the efforts which have been made to advance the cause of peace for Israel with its neighbours, is a source of encouragement and strength for our people.

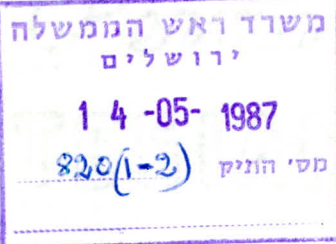
Yours sincerely,

CL

STANFORD UNIVERSITY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6165

CENTER FOR INTERNATIONAL SECURITY
AND ARMS CONTROL

320 Galvez Street

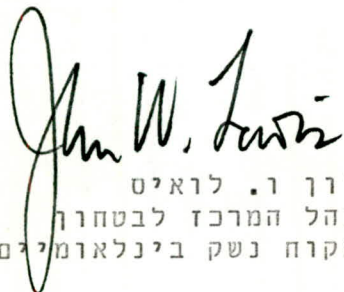
ח"כ יצחק שמיר הנכבד,

אנו זקוקים לעזרתך בפרויקט חשוב בשטח היחסים בין מעצמות-העל. מרבית המחקר בנושא זה מתבצעת מנקודת מבטם של מנהיגים אמריקאיים וסובייטיים. לעומת זאת מהווה "סקר הגישה התחוקתית הבינלאומית" נסיון להבנת היחסים בין מעצמות-העל מנקודת הראות של מנהיגים בעלי השפעה במקומות שונים ברחבי העולם (עד כה מילאו את הסקר, במהדורות שונות, חברי הסנט של ארה"ב, חברי הפרלמנט האוסטרלי ואנשים מברית המועצות - ובעתיד הקרוב, הפרויקט יורחב לארצות אחרות המשחקות תפקיד חשוב ביחסים שבין מעצמות-העל). במדינת ישראל, המנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר הינם חברי הכנסת.

כיוון שכך, אנו מבקשים את שתוף הפעולה שלך במילוי הסקר הלוטה. מלוי השאלון לא יגזול יותר מחמש דקות מזמנך, ואינך חייב לכלול את שמך. האמת היא שאין לנו כל דרך אחרת לצבור מידע זה. כהבעת תודה-נשגור לך עותק חינם מהתוצאות אם תשלח את הגלויה הר"ב הנושאת את מעננו (עד אשר יגיעו התוצאות עלינו לבקשך, בכל הכבוד, שלא לשוחח אודות הסקר עם עמיתך. דבר זה יבטיח כי התגובות שנקבל תהיינה בלתי מושפעות ובלתי תלויות).

אנא הקדש מספר דקות להכנת תשובתך - אנו מאד מעוניינים בדעתך. כמו כן, באם יהיו לך הערות או שאלות נוספות נשמח אם תחקש עם ד"ר סקוט פלאוט, חוקר מאוניברסיטת סטנפורד, אשר יבוא לישראל במטרה לאסוף את תוצאות המחקר. למשך שלושת השבועות הבאים הוא ישהה בביתו של מר לוי צור, רח' אנטוקולסקי 6, תל-אביב 64044, טלפון 231-367 (03).

נהיה אסירי תודה על תשובתך בהקדם האפשרי. הרינו מודים לך מראש,

ג'ון ו. לואיס
מנהל המרכז לבטחון
ופקוח נשק בינלאומיים

רוברט ל. סטריט
מ"מ נגיד ודיקן המחקר
אוניברסיטת סטנפורד

השאלות הבאות נוסחו על מנת לגלות את דעתך האישית על נושא פרוק הנשק הגרעיני. אין חשובות נכונות או מוטעות, אך חשוב מאוד שתשיב לכל השאלות. אנא אל תשוחח עם איש כאשר הינך ממלא את הסקר. כאשר תסיים- בדוק אם לא פסחת על איזו שאלה ושלה את הסקר ל: ד"ר סקוט פלאוס, אצל לוי צור, רח' אנטוקולסקי 6, חל-אביב 64044.

בשאלות הבאות אנא שקול את תוצאות ארבעת המצבים הבאים בסדר הבא: (א) עבור ישראל (ב) עבור ברית המועצות (ג) עבור ארצות הברית מטבע הדברים, המצבים המתוארים יהיו מצבים סובייקטיביים המתוארים בהפשטת יתר - זהו חלק מכוון של המחקר, ואנו מבקשים שפשוט תשקול כמיטב יכולתך בהגבלות אלו. לדוגמא, לאנשים רבים יש מושגים שונים לגבי ההגדרה של "הפחתה משמעותית". אנו מעוניינים בדעתך האישית.

אנא קבע עמדתך לארבעת המצבים הבאים בסולם ציונים המתחיל ב: +10 (שמשמעותו היא התוצאה הטובה ביותר לישראל שניתן להעלות על הדעת) ומסתיים ב: -10 (שמשמעותו היא התוצאה הגרועה ביותר שניתן להעלות על הדעת), עם הסיפורה 0 כנקודה אמצע (כאשר התוצאה הינה לא טובה ולא רעה לישראל). כאשר הינך מחלק ציונים אלה, אנא השתמש בכל המרווח המלא של סולם הציונים ולא רק בנקודת האמצע ובציוני הקצוות. חלק מהמצבים הינם אולי מאד בלתי סבירים. זכור! אינך נשאל עד כמה המצבים הם סבירים, אלא עד כמה הם רצויים אם אמנם יתרחשו. אנו חוזרים: אנא חן לנו את דעתך האישית!

(1) מה יהיה אם גם בריה"מ וגם ארה"ב יצמצמו את הנשק הגרעיני באופן משמעותי: _____

(2) מה אם בריה"מ תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני וארה"ב תמשיך במסלול הנוכחי: _____

(3) מה אם ארה"ב תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני ובריה"מ תמשיך במסלול הנוכחי: _____

(4) מה אם ארה"ב ובריה"מ שתיהן תמשכנה במסלול הנוכחי: _____

כעת, במקום לשקול מהן התוצאות למדינת ישראל, השב לאותן ארבעה שאלות מנקודת הראות של המנהיגים הפוליטיים הסובייטיים והערך התוצאות לגבי בריה"מ. במילים אחרות, מה הינך חושב שהמנהיגים הסובייטיים בעלי ההשפעה הרבה ביותר (אותם מנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר על מרוץ החימוש הגרעיני) היו אומרים לגבי השפעת מצבים אלו על בריה"מ?

(5) מה יהיה אם גם בריה"מ וגם ארה"ב יצמצמו את הנשק הגרעיני באופן משמעותי: _____

(6) מה אם בריה"מ תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני וארה"ב תמשיך במסלול הנוכחי: _____

(7) מה אם ארה"ב תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני ובריה"מ תמשיך במסלול הנוכחי: _____

(8) מה אם ארה"ב ובריה"מ שתיהן תמשכנה במסלול הנוכחי: _____

לבסוף, נסה לאמץ לעצמך את נקודת הראות של המנהיגות הפוליטית האמריקאית ואמוד את התוצאות לארה"ב. במילים אחרות, מה הינך חושב שמנהיגי ארה"ב בעלי ההשפעה הרבה ביותר (אותם מנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר על מרוץ החימוש הגרעיני) היו אומרים לגבי השפעת מצבים אלו על ארה"ב?

9) מה יהיה אם גם בריה"מ וגם ארה"ב יצמצמו את הנשק הגרעיני באופן משמעותי: _____

10) מה אם בריה"מ תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני וארה"ב תמשיך במסלול הנוכחי: _____

11) מה אם ארה"ב תפחית באופן משמעותי את נשקה הגרעיני ובריה"מ תמשיך במסלול הנוכחי: _____

12) מה אם ארה"ב ובריה"מ שתיהן תמשכנה במסלול הנוכחי: _____

השאלות הבאות עוסקות בהכללות. שוב, אין תשובות נכונות או בלתי נכונות. אנו מעוניינים בדעה הסובייקטיבית שלך:

13) בסולם מ-1 עד 9, אשר בו פרושו של 1 הוא "זהה לחלוטין" ופרושו של 9 הוא "שונה לחלוטין" - כמה דומות דעות הציבור בישראל לדעות מנהיגותם הפוליטית בענין פרוק נשק גרעיני מוחלט? (סמן מספר אחד בלבד)

זהה לחלוטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחלוטין

14) ומה בדבר הציבור האמריקאי והמנהיגים הפוליטיים האמריקאים?

זהה לחלוטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחלוטין

15) ומה בדבר הציבור הסובייטי והמנהיגים הפוליטיים הסובייטיים?

זהה לחלוטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחלוטין

16) בדרך כלל, האם היית מתאר את ארה"ב כרודפת שלום, המוכנה להלחם רק אם היא חושבת שעליה להגן על עצמה, או כמדינה תוקפנית שמוכנה להתחיל מלחמה כדי לקבל דבר מה שהיא רוצה (סמן תשובה אחת בלבד).

_____ מדינה רודפת שלום
_____ מדינה תוקפנית
_____ אינני יודע

17) בדרך כלל, האם היית מתאר את בריה"מ כרודפת שלום, המוכנה להלחם רק אם היא חושבת שעליה להגן על עצמה, או כמדינה תוקפנית שמוכנה להתחיל מלחמה כדי לקבל דבר מה שהיא רוצה (סמן תשובה אחת בלבד).

_____ מדינה רודפת שלום
_____ מדינה תוקפנית
_____ אינני יודע

18) מה מידת הסבירות שמעצמות-העל יפתחו במלחמה גרעינית בחוד עשרת השנים הבאות?.

מאוד סביר _____ סביר למדי _____ בלתי סביר למדי _____ מאוד בלתי סביר _____

ISRAEL ישראל

נלוית דואר לשימוש בפנים הארץ בלבד
POSTCARD FOR INLAND USE ONLY

SENDER

השולח

מען

מיקוד

יישוב

נא שלח לי הצתק
המחקר

לכב'

ד"ר סקוט פלאוס
אצל לוי צור

רחוב אנטוקולסקי 6

תל-אביב 64044

מיקוד

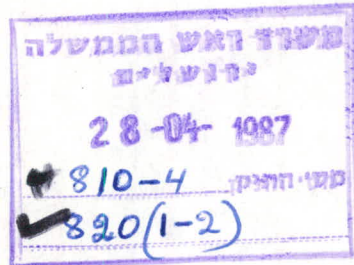
יישוב

לשכת השר לקליטת העליה

א.א.א.

אפריל 87

לכבוד
מר צחי הנגבי
נציג לשכת רח"ה

שלום רב,

הנדון: מספר הישראלים בארה"ב ובקנדה

לאחרונה התפרסמו בכלי התיקשורת ידיעות על 480 אלף ישראלים השוהים כביכול בארה"ב וקנדה.

לנוכח הוויכוח הציבורי המתמשך בשאלת מספר היורדים בכלל ומיספרם בצפון אמריקה בפרט, ניתבקה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לחוות דעתה בנידון.

מצורף בזה לעיונך מסמך של הלישכה בדבר מספר הישראלים בארה"ב וקנדה הקובע כי מיספרם נע בין 173 - 191 אלף איש. סה"כ השוהים בחו"ל שנה ויותר הוא כ 350,000 ישראלים.

הירידה מהארץ היא תופעה חברתית כה חמורה וכה כואבת שמין הראוי הוא כי הדיון בה בגלל חומרתה, יהיה עיניני ומדויק.

אשמח לקבל תגובותיך.

בכבוד רב

יוסי קוצניק

הממונה על הפעולות למניעת
ירידה וחזרת ישראלים

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
המחלקה לזמגורפיה, אוכלוסיה,
בריאות וקליטת עולים

תאריך ט אדר תשמ"ז
10 מרץ 1987

מספר

מספר הישראלים בארה"ב וקנדה: נתונים ואומדנים

מאת: ארי פלטיאל

א. מבוא

מדי פעם מופיעות הערכות למספר הישראלים שהשחקו בארצות הברית וקנדה. לעיתים נראה שחלק מהערכות אלה אינם מתבססים על נתונים מוסמכים, או חושבו ללא הבנה מעמיקה של נתונים אלה. תזכיר זה מרכז נתונים רשמיים ואומדנים שחושבו על ידי מספר גופים וחוקרים, מציג את מקורות הנתונים, ואת מרכיבי האומדנים שחושבו על פיהם. הוא מיועד לתת לקורא קנה מידה למספר הישראלים הנוהים בארה"ב וקנדה בשנות השמונים. הנתונים והאומדנים מראים שבראשית שנות השמונים גרו כ-100 עד 140 אלף ישראלים בארה"ב, ושהגבול המירבי לסה"כ הישראלים הנוהים בארה"ב וקנדה בסוף 1985 היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

ב. מקורות הנתונים (1)

המקורות היכולים לטפק נתונים מוסמכים בנידון הם אלה:

1. נתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הישראלית העוקבת אחר תנועות כניסה ויציאה מן הארץ, ואחר שהיה של ישראלים בחו"ל לתקופות ארוכות (2).
2. נתונים של שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה המתפרסמים בחוברות שנתיות הכוללות נתונים על כניסות של מהגרים וחושבים ארעיים ישראלים.
3. מפקדים של ארה"ב וקנדה, הכוללים מידע על ישראלים הגרים בארה"ב וקנדה במועד המפקד.

ג. תכונות ומגבלות המקורות

לכל מקור תכונות ומגבלות הנובעים ממטרת איסוף הנתונים, ומהגדרות העומדות מאחוריהם.

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בהסתמך על מערכות ביקורת הגבולות, סופרת את תנועות היציאה והכניסה של תושבים ישראלים דרך גבולות המדינה, ומודדת את אורך שהותם הרצופה בחו"ל. באמצעות מדידות אלה ניתן לחשב בדיוק רב את מספר התושבים שיצאו לחו"ל בתקופה או בשנה מסוימת ואשר עדיין נמצאים בחו"ל בנקודת זמן (כגון סוף השנה) או את מספר התושבים הנמצאים בחו"ל למעלה מתקופת שהייה רצופה מסוימת (כגון 12 חודש, שנתיים וכו'). באמצעות מדידות אלה ניתן לאמוד תנודות בזרמי היציאה לחו"ל, גבולות מרביים לרמה התקופתית של זרמים אלה, ותכונות של התושבים היוצאים כגון גיל, מין, ארץ לידה ותקופת עליה.

(1) דיון רחב יותר במקורות הנתונים נמצא ב-"זרמי הגירה של ישראלים לחוץ לארץ" מוסף לירחון הסטטיסטי לישראל מס' 6, 1986.

(2) נתונים מתפרסמים בירחונים ושנתונים סטטיסטיים של הלשכה, ובתזכיר שנתי "אינדיקטורים למספר תושבי ישראל בחו"ל" של המחלקה לזמגורפיה.

עם זאת, ועל פי מקורות אלה, הלשכה איננה ערוכה להשיב לשאלות כגון: עיסוקיהם של תושבים אלה בחו"ל, מהו מקום מגוריהם, האם בכוונתן לחזור ומתי, כמה ילדים נולדו להם בחו"ל; או אפילו - שאלה השייכת בעיקר לאלה שיצאו לפני זמן רב - האם הם עודם בחיים?

חשובות לחלק משאלות אלה ניתן לקבל ע"י אומדנים דמוגרפיים והסתמכות על מקורות מארצות חוץ. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה חישבה אומדן מזערי לסה"כ הנפטרים ע"י הנחה של רמת תמותה של 5 לאלף (בהסתמך על הגיל הצעיר יחסית של אוכלוסיית היוצאים לחו"ל). בהנחה זו כ-30,000 מתושבי ישראל שיצאו מן הארץ נפטרו לפני שחזרו ארצה.

אומדן לסה"כ הילודה דורש חישובים מורכבים יותר: יש צורך להעריך דברים לא ידועים כגון שעורי פיריון של ישראלים בחו"ל, ומספר הישראלים אשר נשאו ללא-ישראלים. אומדן כזה לא הוכן עד כה. מכל מקום יש להדגיש שילדי ישראלים שנולדו בחו"ל ולא היו תושבי ישראל מעולם אינם שייכים לזרם ההגירה מישראל, ובמובן זה אינם "יורדיט".

2.

שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה מפרסמים נתונים שנתיים מגוונים אשר מסווגים את כניסותיהם של תושבי חוץ, וביניהם ישראלים, לפי סוג אשרת הכניסה. כמובן עולים אמריקאים או קנדים החוזרים לארצותיהם לא נכללים בין המהגרים, ולא מופיעים בפרסומים אלה. לכן, יש לעקוב בעיון אחר ההגדרות שבפרסומים אלה כדי להבין את משמעותם. הפרסומים מבחינים בין מקבלי אשרת "מהגר", שהוא רשיון לשהות כתושב קבע, ואשרות לשהות ארעית כגון אלה של סטודנט, עובד זמני, נציג ממשלה זרה וכו'. רוב בעלי האשרות הזמניות חוזרים בסופו של דבר לארצם. מיעוט מבקשים ומקבלים מעמד של מהגר. הנתונים האמריקאיים לגבי מהגרים של שנה מסוימת כוללים אנשים אשר נרשמו לארה"ב לראשונה בשנה זו, ואנשים אשר בשנה זו שינו את מעמדם מחושב ארצי לתושב קבע, אך נכנסו בשנים קודמות.

פרסומים אלה אינם מתייחסים ליציאות של תושבים זרים, ולכן הם אינם מציגים את מספר הזרים הנוכחים בארה"ב או קנדה במעמד של מהגר או תושב ארצי, אלא רק את מספר האנשים אשר קיבלו והשתמשו באשרה מסוימת, בין אם נשארו בארצות אלה או לא.

הדברים מסתבכים עוד יותר כאשר אנחנו פונים לסווג של "ישראלים". פרסומי הגירה מסווגים זרים לפי ארץ לידה, ארץ מגורים אחרונה, ואזרחות. הם אינם מסווגים לפי דת, וכך אין אפשרות להתייחס אך ורק לתושבי ישראל היהודים. כידוע, ישראלים רבים אינם ילידי ישראל אלא עלו מארצות שונות, וחלקם של העולים באוכלוסיית ישראל היה גדול אף יותר בעבר, ביחוד בגילים שבהם הנטיה להגירה היא גדולה. מצד שני ישנם ערבים רבים שאינם אזרחי ישראל אך נולדו בתחום הגבולות הנוכחיים של מדינת ישראל, ולפיכך יחשבו ל"ילידי ישראל" בנתוני הגירה.

בנוסף, מספר ישראלים מהגרים לארה"ב וקנדה לאחר מגורים ממושכים במדינה שלישית, ואם כך האופנות "ארץ מגורים אחרונה" לא כוללת את כל המהגרים הישראלים. ניתוח של נתונים קנדיים מראה שכ-10% מ"ילידי ישראל" שהיגרו לקנדה בעשר השנים האחרונות הם ערבים שהיגרו ממדינות ערב; ומצד שני, צרף אזרחי ישראל אשר היגרו לקנדה ממדינה שלישית מגדילה את סה"כ המהגרים ממוצא ישראלי בכ-8%. יתכן שבארה"ב המצב דומה, אך נתונים המאשרים זאת אינם קיימים.

מגבלה נוספת של נתונים אלה היא שלגבי תכונות רבות פירוט ניתן רק ל"ילידי ישראל". כדי להעריך את היקפה של תכונה מסוימת בין הישראלים שלא נולדו בארץ יש צורך להעריך את גודלה היחסי של קבוצת ילידי ישראל בכלל האוכלוסייה של ישראלים בארה"ב או קנדה.

3.

מפקדים הם המקור המהמם ביותר לגודל האוכלוסייה ממוצא ישראלי אשה נוכח במדינה מסוימת בזמן מסוים. הם כוללים מגוון רחב של נתונים אשר לא קיימים במקורות אחרים, כגון השכלה, הכנסה, הרכב משקי בית, מספר ילדים וכו'.

חסרונם של נתונים אלה הוא שכמו במקרה הקודם הם מתייחסים ל"ילידי ישראל" בלבד. בנוסף על כך הם מתעדכנים רק כל עשר שנים.

כדי לחשוך את מספר ה"יורדים" הישראליים בארה"ב וקנדה יש צורך להשלים את החיוב הקיים על ידי הערכות לגבי הנחונות והחזרים, כגון: משקלה של קבוצת "ילידי ישראל" באוכלוסייה הישראלית בארה"ב וקנדה; מספר הישראלים אשר חזרו לישראל לאחר שהיגרו למדינות צפון אמריקה; מספר הישראלים אשר נפטרו בחו"ל; מספר הישראלים השוהים בארה"ב במעמד ארעי וממתנים לאשרת מהגר (וביניהם המהגרים ה"בלתי חוקיים"); אחוז הערבים בין המהגרים הישראלים; ועוד. יש להדגיש שלמרות הצורך להשען על אומדנים והנחות, הנחונות הרשמיים הקיימים קובעים גבולות מסוימים לממדי התופעה, וההנחות לגבי הנחונות החסרים אינם יכולים לחרוג מגבולות אלה.

ד. הנחונות הרשמיים

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

הגבול המרבי למספר תושבי ישראל ש"יורדו" מן הארץ הוא מאזן תנועת התושבים הישראלי, שנוטא את ההפרש המצטבר מאז קום המדינה בין מספר התושבים (1) אשר יצאו לחו"ל ומספר התושבים אשר חזרו ארצה. בסוף 1985 מאזן זה הראה ש-441,700 תושבים נותרו בחו"ל מתוך סך הכל התושבים אשר יצאו לחו"ל מאז מאי 1948. מאזן זה כולל חזרים ואנשי עסקים ישראלים שיצאו סמוך לסוף השנה ולא הספיקו לחזור, תושבים שלמעשה נפטרו במשך שהותם בחו"ל, ואת התושבים היהודים והלא יהודים כאחד. אם ננכה את הנפטרים, החזרים, והלא-יהודים (2), נגיע לגבול מרבי למספר היורדים של כ-346,700 תושבי ישראל יהודים החיים בחו"ל מעבר לשלושה חודשים. אומדן זה הוא עדיין גבול מרבי כוון שהוא כולל גם את הסטודנטים, השליחים, אנשי העסקים והמטיילים שנמצאים בחו"ל מעבר לשלושה חודשים ואשר יחזרו ארצה בסופו של דבר. וכאשר בוחנים את משמעות המספר הזה יש צורך לזכור שהוא מורכב לא רק מתושבים וחזרים וילידי הארץ אלא וולק משמעותי ממנו נחוט על ידי ילדים שיצאו עם הוריהם, ועולים וחזרים אשר לא נקלטו (3).

כמה מתוך תושבים אלה נמצאים בארה"ב וקנדה? סקירה של נתונים רשמיים מארצות רבות אשר נערכה לאחרונה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הראתה שכ-50% עד 60% מהכניסות של מהגרים ישראלים לארצות זרות בשנים האחרונות היו לארה"ב (4). בנוסף על כך מעקב אחר המשקל היחסי של התושבים אשר יצאו מישראל לתקופה של מעל שנה בחו"ל וציינו בטופס היציאה שפניהם היו לארצות הברית או קנדה מראה שמשקלם באוכלוסיית היוצאים לחו"ל מקום המדינה ועד היום נע בין כ-25% עד 60% בתקופות שונות, והיה כ-50% בשנים האחרונות.

ניתן לקבוע בצורה גסה גבול מרבי של 50%-55% למשקל היחסי של ישראלים שפנו לארה"ב או קנדה בין סה"כ הישראלים אשר שוהים בחו"ל. עם כן, ועל פי נתונים אלה, אומדן גס לגבול החזרי בסוף 1985 למספר תושבי ישראל היהודים החיים תקופה כל שהיא בארצות הברית או קנדה היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

2. שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה (5)

הלוח הבא מסכם את מספר הישראלים שקיבלו מעמד של "מהגר" (תושב קבע) בארה"ב וקנדה, לפי פרסומי לשכות ההגירה:

- (1) לא נולדו עולים ונחונות חזרים ירושלים אשר יצאו דרך גשרי הירדן.
- (2) אומדן הפטירות הוא כ-30,000, אומדן החזרים הוא כ-35,000 ומבוסס על מספר התושבים אשר חזרו ארצה מתוך שלושה חודשים ממוצע יציאתם. אומדן הלא-יהודים הוא כ-30,000.
- (3) ניחוחים של אוכלוסיית התושבים הישראלים הנשארים בחו"ל לאורך זמן מראה שכשליש מהם היו מתחת לגיל 20 בעת יציאתם ולמעשה התלוו להוריהם, וכרבע מתוך התושבים הנשארים בחו"ל היו בעלי ותק של פחות מעשר שנים בארץ בעת יציאתם.
- (4) ראה עמוד 1 הערה 1.
- (5) מבוסס על הפרסום המוזכר בעמוד 1 הערה 1 ועידכונים אחרונים.

מהגרים ישראלים לארה"ב וקנדה

<u>ארץ מגורים אחרונה</u>	<u>ילידי ישראל</u>	
113,900	65,500	ארה"ב 1951-1985
34,200	16,800	קנדה 1946-1984
148,100	82,300	סה"כ

הישראלים במעמדם של תושבים ארעים מהווים קבוצה נוספת אשר חלק ממנה עשוי לשהות בחו"ל זמן ממושך. עד שנת 1980, תושבים ארעים בארה"ב היו חייבים על פי החוק להרשם במשרד ההגירה. בשנות השבעים כ-5,000 אזרחים ישראלים היו עושים זאת כל שנה (1) בשנות השמונים רמת הכניסות השנתית הממוצעת של תושבים ארעים (סטנדרטים, מרצים בשבתון, עובדים זמניים ואחרים) לארה"ב וקנדה היתה כדלקמן:

ממוצע כניסות שנתי של תושבים ארעים לארה"ב וקנדה (2)

ארץ מגורים אחרונה ישראל

11,190	ארה"ב 1982-85
1,140	קנדה 1980-84

חלק מתושבים אלה שהו בצפון אמריקה פחות משנה וחלק יותר, אך על בסיס נתונים אלה אין לנו אפשרות לחשב את השהות הממוצעת שלהם (3). וכפי שהדגשנו למעלה, מספר הכניסות איננו מיצג את מספר האנשים הנמצאים בנקודת זמן כוון שחלק מתושבים אלה חזרו לארץ או נפטרו. כדי לקבל נתונים המצביעים על גודל האוכלוסייה אנחנו חייבים לפנות למפקדים.

3. מפקדי אוכלוסייה

67,000 ילידי ישראל נפקדו בארה"ב ב-1980 ומהם כ-34,700 דווחו שהם אזרחי ארה"ב. 11,200 ילידי ישראל נפקדו בקנדה ב-1981. כוון שהרשויות האחראיות למפקד שואפות לפקד את כל האוכלוסייה במגורי קבע במדינה ביום המפקד (או אשר נעדרו לתקופה קצרה) סביר להניח שאוכלוסיית ילידי ישראל שנפקדה בקנדה וארה"ב כוללת גם את מרבית המהגרים היבילתי חוקיים (4).

(1) ראה לוחות לגבי "וישום זרים" בפרסומים הסטטיסטיים של שלטונות ההגירה (הערה 1 עמוד 1).

(2) תושבים ארעים וקנדה הם סטנדרטים ועודדים זמניים, בארה"ב מחזיקי אשרות מסוג E, I, H, J, L. ראה טווג בפרסומי שלטונות ההגירה האמריקאים.

(3) מעקב אחר תושבים ארעים אשו שינו את מעמדם למהגרים מראה שבתקופה 1976-1979 היה מלאי של כ-3,000 תושבים ארעים בכל שנה, שהיו עתידים לשנות את מעמדם למהגר, אך עדיין לא עשו זאת. השהות החציונית של קבוצה זו עד לקבלת מעמד מהגר הוא כשנתיים. ראה פרסום בהערה 1, עמוד 1.

(4) במקרה של ישראל, סביר להניח שמרבית המהגרים היבילתי חוקיים אינם אנשים אשר נכנסו באורח בילתי חוקי, אלה אנשים אשר הפרו את המגבלות של אשרת הכניסה בזה שנשארו במדינה לאחר שתוקף האשרה פג, ו/או מצאו עבודה למרות איסור על כך.

נחוני המפקד האמריקאים, מלבד מידע רב לגבי תכונות ילידי ישראל בארה"ב, כולל גם מידע על מספר הילדים מתחת לגיל 20 הנמצאים במשקי בית שראש משק הבית או בן/בת זוגו הוא יליד ישראל. ב-1980 היו 34,500 משקי בית כאלה, אך רק ב-15,400 מתוכם היו ילדים מתחת לגיל 20. סכום הילדים הוא כ-40,300, ומתוכם כ-30,500 נולדו בארה"ב, זהו הנחון המוצק היחידי הקיים לגבי ילדים שנולדו ל"יורדים" ישראלים בחו"ל.

מידע נוסף שהמפקד מספק הוא התפרוסת הגאוגרפית של ילידי ישראל בצפון אמריקה. המפקד הקנדי ב-1981 הראה ש-54% מילידי ישראל בקנדה נמצאו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קויבק. מפקד ארה"ב ב-1980 מצא את התפרוסת הבאה:

תפרוסת ילידי ישראל במדינות ארה"ב 1980

אחוזים

2.6	אוהיו	4.2	מישיגן	28.7	ניו יורק
2.3	פנסלבניה	3.9	פלורידה	22.5	קליפורניה
2.2	מאסאצ'וסטס	3.1	טקסס	6.0	ניו ג'רסי
16.0	יתר ארה"ב	2.6	מרילנד	5.9	אילינוי

אומדנים המבוססים על הנחונים הרשמיים

1. מחקר הרמן ולפונטיין (1)

מטרת החוקרים הרמן ולפונטיין היה להעריך את ממדי ההגירה של ישראלים לארה"ב בכלל וללוס אנג'לס בפרט, ולבחון את הזהות היהודית של ישראלים אלה כדי להעריך את ההיזקקות של ישראלים לשרותי הקהילה היהודית. הם יצאו מהנחה הרווחת שיש כ-300 עד 500 אלף ישראלים בארה"ב אך מצאו שהנחונים הרשמיים אינם מאשרים זאת (2). הם מחבססים על נתוני שלטונות ההגירה של ארה"ב (ארץ מגורים אחרונה ישראל) ומקבלים את האומדנים הבאים:

מרכיבי אומדן הרמן ולפונטיין

89,891	1951-1979	1. סה"כ מהגרים שנכנסו
2,904	1948-1950	2. אומדן מהגרים לשנים
23,241	1980-1982	3. אומדן מהגרים לשנים
39,745	1948-1982	4. אומדן תושבים ארעיים ששינו מעמדם למהגרים
25,000		5. אומדן תושבים ארעיים נוכחים בארה"ב ב-1982
180,781		6. סה"כ מהגרים ותושבים ארעיים נכנסים
99,314, 129,374, 180,781		7. סה"כ ילידי ונחוני חוזה אלטרנטיביות
82,814, 95,873, 130,781		8. לאחר תיקון

(1) Pini Herman and David Lafontaine In Our Footsteps: Israeli Migration to the U.S. and Los Angeles, M.A. Thesis, Hebrew Union College, 1983.

(2) עמ' 52-53.

השלב המוזנח בסעיף 7 הוא חישוב אומדן של החזרה של ישראלים לישראל. מסיבות שונות הם בוחרים רמת חזרה אלטרנטיביות של 0%, 33%-ו-47%, לחושבים קבועים, ו-0% או 33% לחושבים ארעיים. הם מגיעים לאומדן מירבי של 180,781, אומדן אמצעי של 129,374 ואומדן מזערי של 99,314 ישראלים בארה"ב ב-1982. כל האומדנים הללו אינם לוקחים בחשבון תמותה של ישראלים בארה"ב או את משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים לארה"ב(1).

למעשה האומדן שלהם לישראלים נכנסים כולל שתי טעויות ברורות: ראשית המחברים לא הבינו כנראה את הגדרות שלטונות ההגירה והסכום של מהגרים בסעיף 1 כבר כולל בחובו את שינוי המעמד בסעיף 4. שנית בדיעבד ידוע שהאומדן שלהם למהגרים בשנים 82-1980 היה מוגזם בכ-10,000 נפש הווה אומר שהאומדן שלהם למהגרים נכנסים היה מוגזם בכ-50,000 נפש. תיקון האומדנים לטה"כ הישראלים הנמצאים בארה"ב ב-1982 בניקוי הגירה חוזרת נותן את התוצאות הבאות: אומדן מרבי של כ-130,800 נפש, אומדן אמצעי של 95,900 ואומדן מזערי של 72,800 נפש, ללא תמותה.

2. דו"ח המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח (2)

דו"ח זה הוא חלק ממחקר אשר נועד לבחון דרכים לעידוד שיבתם של מדענים ומהנדסים ישראלים לארץ. במסגרת זו נעשה מאמץ לאמוד את מימדי האוכלוסייה הישראלית בארה"ב, ובעלי מקצועות מדעיים והנדסיים ביניהם. המחברים מסתמכים על נתוני שלטונות ההגירה והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. המחברים מגיעים למסקנה שלמרות גידול במספר המוחלט של מהגרים ישראלים לארה"ב במשך התקופה 1951-1979, עם השנים יש צמצום ניכר בהיקף התופעה ביחס לגודל האוכלוסייה בישראל(3) המחברים מחשבים את אומדניהם להיקף האוכלוסייה הישראלית בארה"ב לפי המרכיבים הבאים(4):

מרכיבי אומדן המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח

1. מקבלי אשרת מהגר ישראלים	91,900 (5)	1979-1951
2. אומדנים אלטרנטיבים למהגרים ישראלים 1982-1980	40,400 , 21,500 , 15,300 , 12,000	
3. אומדנים אלטרנטיבים לישראלים שהם חיוניים ארעיים בארה"ב	35,800 , 29,200	
4. אומדנים לחזרת ישראלים לישראל עד סוף 1982	39,700 , 35,600 , 33,400 , 32,700	
5. אומדנים אלטרנטיבים לטה"כ הישראלים בארה"ב בסוף 1982	128,400 , 113,600 , 103,000 , 100,400	

(1) עמ' 54-55.

(2) המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח פיתוח תעשיות עתירות ידע והחזרת מדענים, חלק א' אקדמאים ישראלים בארה"ב, עורכים אפרים אכירס, נירה דנציגר וזקלין ליבמן אוקטובר 1984.

(3) עמ' י"ד.

(4) ראה נספח 2, עמ' 56-69.

(5) המספר שונה במקצת מזה שבדו"ח הקודם. המחברים מסתמכים על מקור שונה.

האומדנים בסעיף 5 אינם כוללים הנחה לגבי תמותה או משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים.

מספרי הישראלים אשר בפועל היגרו לארה"ב בשנים 1980-1982 היה כ-13 - 14 אלף(1), מספר הקרוב לאומדן המזערי בסעיף 2, כך שהאומדנים הגבוהים יותר בסעיף 5 (114-128 אלף) הם ללא ספק גבוהים מדי בכ-7,500 ו-26,000 נפש בהתאמה.

אומדן המחברים למספר בעלי מקצועות אקדמאים וטכניים ישראלים בארה"ב בסוף 1982 הוא בין 25,000 ל-32,000 איש ומתוכם בעלי המקצועות המדעיים וההנדסיים כ-6,800 - 8,700 איש(2).

3. הודעה לסטטיסטיקה של הגירה, המועצה הלאומית למחקר של ארה"ב(3)

גוף זה, אשר התמנה כדי לבדוק את המערכת האמריקאית לסטטיסטיקה של הגירה, נתבקש לאמוד את מספר הישראלים בארה"ב. הדו"ח שנכתב בנידון מסתמך על נתוני המפקד האמריקאי ועל נתוני שלטונות ההגירה כאחד, והוא מורכב יותר מבחינה סטטיסטית מהדוחות הקודמים שנסקרו. עקב כך יוצגו כאן לא רק האומדנים עצמם אלא גם יוזארו השיטות שעל פיהם הם חושבו.

הדו"ח מחלק את אוכלוסיית הישראלים בארה"ב לארבע מרכיבים ומנסה לבנות אומדן לכל אחד בנפרד: (א) אזרחי ישראל אשר קיבלו אזרחות של ארה"ב; (ב) תושבי קבע ישראלים בארה"ב. בעלי אזרחות ישראלית; (ג) תושבים ארעיים ישראלים בארה"ב; (ד) אזרחי ישראלים השוהים בארה"ב באורח בלתי-חוקי.

מרכיב א. אזרחי ארה"ב. במפקד ארה"ב ב-1980 נמצאו 34,700 ילידי ישראל אשר הודיעו שהם אזרחי ארה"ב. נתון זה איננו כולל את אזרחי ישראל לשעבר שנולדו במדינות אחרות, ויתכן שהוא כולל אנשים הטוענים לאזרחות ארה"ב ללא זכות לכך. כדי לבחון זאת נוחחו נתוני ההתאזרחות של ילידי ישראל ואזרחי ישראל לשעבר. לגבי ההתאזרחים נבחרה רמת תמותה שנתי של 10 לאלף, ורמות חזרה לישראל של 0 (כלומר מצב שאין חזרה) ו-20 לאלף, כך שהתקבל פחת מצטבר שנתי ברמות אלטרנטיבות של 10 או 30 לאלף. ברמת הפחת הראשונה (10 לאלף) מצטברת אוכלוסייה של 10,000, וברמה השנייה (30 לאלף) אוכלוסייה של 12,000 ילידי ישראל שהתאזרחו בארה"ב. יש הפרש ניכר בין מספר האזרחים המדווחים במפקד (34,700) ונתונים אלה, והדו"ח מציג שני הסברים לכך: או טעויות בדוחות אזרחות ע"י הנפקדים או טעויות בדוחות ארץ לידה. המחברים טוענים שאין בסיס להעריך את הגודל היחסי של טעויות אלה, אך יש לציין שיש לזקוף מעל - 60% מההפרש ל"ילידי ישראל" שנכנסו לארה"ב עו שנת 1959, ולומר ועד השנים הראשונות של מדינת ישראל. יש חשד סביר להנחת שלטונות ההגירה כללו את ילידי "פלסטין" בקטגוריה "יירדן"(4), בעוד שהמפקד כלל אותם בקטגוריה של "ילידי ישראל".

(1) הנתון כולל אומדן לשנים 1980-1981 בהם לא התפרסם נתון רשמי למהגרים שארץ מגוריהם האחרונה ישראל. האומדן מבוסס על הנתון המפורסם לילידי ישראל והיחס ששרר בשנים סמוכות בין מהגרים ילידי ישראל ומהגרים שארץ מגוריהם האחרונה ישראל.

(2) עמ' י"א.

(3) "The Number of Israeli Immigrants in the United States: An Illustrative Analysis". Panel on Immigration Statistics, National Research Council, Washington D.C. 1983 (Unpublished).

(4) עד לשנות השבעים המוקדמות בפרטומי שלטונות ההגירה לירדן צורפה ההערה: "כולל פלסטין הערבית".

מכל מקום המעקב אחר ההתאזרחויות בארה"ב של ילידי ישראל ואזרחי ישראל נותן גם את הגודל היחסי של שתי האוכלוסיות. אזרחי ישראל המתאזרחים בארה"ב הם אוכלוסייה הגדולה פי 2.5 מהמתאזרחים ילידי ישראל, כך שעל פי אומדן המפקד לילידי ישראל שהתאזרחו בארה"ב ניתן לחשב אומדן של כ-86,750 אזרחי ישראל, (לשעבר) שהיו אזרחי ארה"ב בזמן המפקד. את המספר הזה יש להשוות עם מספר כולל של כ-29,600 עד 36,800 אזרחי ישראל שהיו אזרחי ארה"ב לפי שלטונות ההגירה (בפחת של 30 ו-10 לאלף בהתאם). המוחברים מציעים את המספר המבוסס על המפקד כאומדן מוגב וממספר המבוסס על נתוני שלטונות ההגירה כאומדן מזערי.

מרכיב ב - חושבי קבע ישראלים. שלא כמו בדו"חות שסקרנו למעלה המחברים אינם מסתמכים על הכניסות של מהגרים ישראלים כדי להעריך את מספר תושבי הקבע הישראליים בארה"ב. זאת מכמה סיבות: מצד אחד אי העקביות בהגדרות של ילידי ישראל, ארץ מגורים אחרונה ישראל ואזרחי ישראל בין המקורות השונים; ומצד שני לפחת ע"י התאזרחות, חזרה לישראל או תמותה יש רמות סבירות רחבות ביותר. לפי כך הם מסתמכים על מספר תושבי הקבע הישראליים שהיו רשומים כנוכחים בארה"ב כל שנה אצל שלטונות ההגירה בשנות השבעים, והערכה סטטיסטית של רמת הדיוח החסר ברישום זה. וט מגיעים למסקנה שלא יותר מ-40% מתושבי הקבע אזרחי ישראל היו חסרים ברישום השנתי בשנות השבעים וכך מחשבים אומדן הנע בין 17,600 ל-35,200 אזרחי ישראל שהיו תושבי קבע בארה"ב ב-1980.

אומדן שני למרכיב זה מבוסס מצד אחד על ילידי ישראל שנמצאו במפקד ארה"ב ודיווחו שהם לא אזרחי ארה"ב, ומצד שני על היחס בין המהגרים לארה"ב שהם ילידי ישראל ואלה שאין מגוריהם האחרונה היא ישראל. על בסיס זה מתקבל אומדן של 49,700 ישראלים, הכולל גם תושבים ארעיים ישראלים בארה"ב, וישראלים השהים בארה"ב באופן בלתי חוקי (מרכיבים ג ו-ד). בצירוף האומדן למספר אזרחי ישראל שהיו אזרחי ארה"ב בזמן המפקד מתקבל אומדן כולל של 136,500 ישראלים בארה"ב ב-1980.

מוניו ג - חושבים ארעיים. אומדן נוסף למספר החושבים הארעיים מחבט על הרישום השנתי של חושבים ארעיים ועל הכניסות השנתיות של חושבים אלה. מתקבל אומדן של בין 6,000 ל-12,000 חושבים ארעיים ישראלים בארה"ב ב-1980.

מרכיב ד - חושבים בלתי-חוקיים האומדן למרכיב זה מבוסס על מידע לקוי בהשוואה למרכיבים הקודמים. נתונים קיימים רק למספר הישראליים כ-140-150 לשנה אשר גורשו מארה"ב מכוון שנשארו שם לאחר שמועד האשרה פג, או שעבדו בארה"ב כאשר האשרה אינה מאפשרת תעסוקה בשכר. נתון נוסף הוא מספר התושבים הבלתי חוקיים אשר נמצאו ע"י שלטונות ההגירה, לפי אורך שהותם בארה"ב. אך כאן אין מידע נפרד לישראלים, אלא ישראל נכללת בקטגוריה "אסיה - ארצות אחרות". על בסיס נתונים אלה הדו"ח מציע אומדן גס של בין 1,500 ל-15,000 ישראלים במעמד בלתי-חוקי בארה"ב ב-1980.

סיכום המרכיבים. הטבלה הבאה מסכמת את המרכיבים השונים בדו"ח זה:

מרכיבי אומדן הועדה לסטטיסטיקה של הגירה

מרכיב	בסיס מפקד (1)		בסיס שלטונות ההגירה	
	מזערי	מרב	מזערי	מרב
א. אזרחי ארה"ב	34,700	86,750	29,600	36,800
ב. חושבי קבע			17,600	35,200
ג. חושבים ארעיים	32,300	49,700	6,000	12,000
ד. חושבים בלתי חוקיים			1,500	15,000
ה. סה"כ	67,000	136,500	54,700	99,000

(1) הנתון המזערי על בסיס המפקד הוא הנתון המפקדי לילידי ישראל בלבד.

למרות הבסיס השונה, סדרי הגודל של אומדנים אלה הם דומים. יתר על כן, הדו"ח מציין שסדרי הגודל מתאימים גם לנחונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל. בסיכום, הדו"ח קורע שמספר הישראלים בארה"ב ב-1980 היה כ-100,000, בונה של טעות של יותר מ-50% עליון או לואן.

4. אומדן לישראלים השוהים בארה"ב באורח בלתי-חוקי⁽¹⁾

במשרד המפקדים של ארה"ב נערך נסיון לאמוד את כמות המהגרים הבלתי חוקיים ששהו בארה"ב בזמן המפקד לפי גיל, מין וארץ לידה. לאחר התכתבות בין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה למחברי הדו"ח, התקבלו אומדנים לילידי ישראל בפרט. המחברים השתמשו בשיטה המתבססת על ההפרשים בין מערכות הספירה של שלטונות ההגירה ותוצאות המפקד. לסכומים שנתקבלו משתי מערכות הספירה הוכנסו תיקונים המשקפים הערכות של רמת הת-רישום או רישום מוטעה. כללית השיטה היתה מיועדת לאמוד את מספר המהגרים הבלתי חוקיים בכלל ואת המקסימאליים ביניהם בפרט, ולא את האוכלוסיות הקטנות כגון זאת של ילידי ישראל בארה"ב. יתר על כן, לא היתה שום התייחסות של המחברים לחוסר העקביות בהגזות ישראלים, ולאי הבהירות הנובעת מהתייחסות המפקד לגבולות הנוכחיים של ארץ הלידה. הגורמת לבלבול בין "ילידי ישראל" ו"ילידי פלשתינה". הסתייגויות אלה מובילות למסקנה שבמקרה של ילידי ישראל יש הגזמה באומדנים של המחברים, ואין לקבל אותם ללא ביקורות.

האומדן הוא כדלקמן: מתוך סה"כ ילידי ישראל במפקד 1980 (67,000) 18,000 שהו בארה"ב באורח בלתי חוקי, ו-9,000 מתוכם נכנסו לארה"ב בין 1975-1980. כלומר המחברים קובעים ש-27% מילידי ישראל בארה"ב נמצאים שם באורח בלתי-חוקי, דבר שאינו סביר. יש לציין שגודל האומדן איננו מתאים למספר הקטן יחסית של ישראלים המגורשים כל שנה מארה"ב, או למסקנות של דו"ח המועצה הלאומית למחקר אשר טענה שכנראה האוכלוסייה הישראלית הבלתי חוקית היא קטנה ובעלת תחלופה גבוהה. יחד עם זאת חשוב לציין את הקביעה שמרבית המהגרים הבלתי-חוקיים בארה"ב ב-1980 אומנם נפקדו, וכך יש לצפות שמרבית המהגרים הבלתי-חוקיים ילידי ישראל, יהיה מספרם אשר יהיה, נכללים אף הם בין 67,000 ילידי ישראל שנפקדו ב-1980 בארה"ב.

ה. סיכום

לבסוף ראוי שמספר נקודות בתזכיר זה יודגשו.

- א. הגבול המרבי למספר הישראלים ש"ירדו" מן הארץ הוא מאזן תנועת התושבים הישראלי. בניכוי אומדן לנפטרים, התיירים והלא-יהודים הכלולים במאזן זה, בסוף 1985 הגבול המרבי למספר ה"יורדים" היה כ-346,600 נפש, מתוכם אומדן מרבי לחוסרי החושים היהודים הישראלים השוהים בארה"ב וקנדה היה כ-1/3 עו 191 אלף נפש(2).

Robert Warren and Jeffrey S. Passel "A Count of the Uncountable: Estimates of Undocumented Aliens Counted in the 1980 Census" 1985. (Unpublished)⁽¹⁾

נחונים המפרטים את מספר המהגרים הבלתי חוקיים ילידי ישראל התקבלו במכתב מאת המחברים מה-29.8.85.

- (2) יש להדגיש שבדרך כלל הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתייחסת למספר האנשים השוהים בחו"ל שנה ויוקר ואומדן לתופעת יציאת ישראלים לחו"ל. לצורך תזכיר זה הוחלט לקבוע את הגבול המרבי לחוסרי החושים השוהים בחו"ל שלושה חודשים ויותר - גבולות רחבים וכוללניים ביותר לתופעת ה"ירידה".

ב. האומנים שנטקרו בתזכיר זה מטומכים על מקורות ושמייס בארץ ובחו"ל, ומשלימים את המידע הקיים ע"י הערכות לגבי הנחיות הנטורים. לנתוח השיטות השונות והם משוחזרים ומחוזרים השונים, טורי הגודל שלהם מתאימים זה לזה. האומנים למטפו הישראליים בארה"ב בראשית שנות השמונים מתרכזים בטווח של 100 עד 140 אלף נפש. יש להוסיף שמספר הישראלים אשר קיבלו מעמד של תושב קבע בארה"ב מ-1981 עד 1985 הוא כ-22,000 נפש.

לא נעשה נסיון לאמוד את מספר הישראלים השוהים בקנדה. עם זאת מאז קום המדינה כ-34,000 ישראלים קיבלו מעמד של מהגר בקנדה (ללא התייחסות לחזרה של מהגרים לארץ או חמומה בקנדה); וכ-11,000 ילידי ישראל נפקדו בקנדה בשנת 1981. כללית ניתן לראות שהאומדנים על בסיס נתונים מחו"ל מתאימים לסדר הגודל של האומדן המרבי של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

ג. הנתונים ממקורות חוץ כוללים מידע רב על חכונות הישראלים הנכנסים כמהגרים והנמצאים שם. אך יש לחת את הדעה לחוסר העקביות בהגדרות של "ישראלים" בין מקורות אלה ולזה שלא חמיד מתאימות הגדרותיהם לאוכלוסייה המסוימת של "יורדים" בהם מעוניין הציבור בישראל.

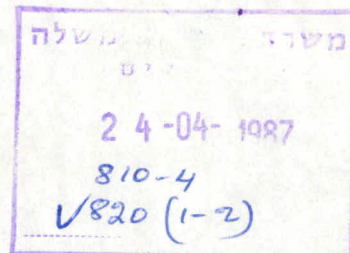
ד. פרסומי המפקדים בארה"ב וקנדה מספקים מידע לגבי הפיזור הגאוגרפי של ילידי ישראל בארצות אלה. כ-35% מילידי ישראל בארה"ב ב-1980 גרו במדינות ניו-יורק וניו ג'רסי, ו-23% במדינת קליפורניה. 54% מילידי ישראל בקנדה ב-1981 גרו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קוויבק.

אשר
הי. הויקי

לשכת השר לקליטת העליה

אפריל 87

לכבוד

מר יצחק שמיר

ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: מספר הישראלים בארה"ב ובקנדה

לאחרונה התפרסמו בכלי התיקשורת ידיעות על 480 אלף ישראלים השוהים כביכול בארה"ב וקנדה.

לנוכח הוויכוח הציבורי המתמשך בשאלת מספר היורדים בכלל ומיספרם בצפון אמריקה בפרט, ניתבקשה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לחוות דעתה בנידון.

מצורף בזה לעיונך מסמך של הלישכה בדבר מספר הישראלים בארה"ב וקנדה הקובע כי מיספרם נע בין 173 - 191 אלף איש. סה"כ השוהים בחו"ל שנה ויותר הוא כ 350,000 ישראלים.

הירידה מהארץ היא תופעה חברתית כה חמורה וכה כואבת שמין הראוי הוא כי הדיון בה בגלל חומרתה, יהיה עיניני ומדויק.

אשמח לקבל תגובותיך.

בכבוד רב

יוסי קוצניק

הממונה על הפעולות למניעת
ירידה וחזרת ישראלים

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
המחלקה לדמוגרפיה, אוכלוסיה,
בריאות וקליטת עולים

תאריך ט אדר תשמ"ז
10 מרץ 1987

מספר

מספר הישראלים בארה"ב וקנדה: נתונים ואומדנים

מאת: ארי פלטיאל

א. מבוא

מדי פעם מופיעות הערכות למספר הישראלים שהשחקו בארצות הברית וקנדה. לעיתים נראה שחלק מהערכות אלה אינם מתבססים על נתונים מוסמכים, או חושבו ללא הבנה מעמיקה של נתונים אלה. תזכיר זה מרכז נתונים רשמיים ואומדנים שחושבו על ידי מספר גופים וחוקרים, מציג את מקורות הנתונים, ואת מרכיבי האומדנים שחושבו על פיהם. הוא מיועד לתת לקורא קנה מידה למספר הישראלים השוהים בארה"ב וקנדה בשנות השמונים. הנתונים והאומדנים מראים שבראשית שנות השמונים גרו כ-100 עד 140 אלף ישראלים בארה"ב, ושהגבול המירבי לסה"כ הישראלים השוהים בארה"ב וקנדה בסוף 1985 היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

ב. מקורות הנתונים (1)

המקורות היכולים לטפק נתונים מוסמכים בנידון הם אלה:

1. נתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הישראלית העוקבת אחר תנועות כניסה ויציאה מן הארץ, ואחר שהיה של ישראלים בחו"ל לתקופות ארוכות (2).
2. נתונים של שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה המתפרסמים בחוברות שנתיות הכוללות נתונים על כניסות של מהגרים ותושבים ארעיים ישראלים.
3. מפקדים של ארה"ב וקנדה, הכוללים מידע על ישראלים הגרים בארה"ב וקנדה במועד המפקד.

ג. תכונות ומגבלות המקורות

לכל מקור תכונות ומגבלות הנובעים ממטרת איסוף הנתונים, ומהגדרות העומדות מאחוריהם.

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בהסתמך על מערכת ביקורת הגבולות, סופרת את תנועות היציאה והכניסה של תושבים ישראלים דרך גבולות המדינה, ומודדת את אורך שהותם הרצופה בחו"ל. באמצעות מדידות אלה ניתן לחשב בדיוק רב את מספר התושבים שיצאו לחו"ל בתקופה או בשנה מסוימת ואשר עדיין נמצאים בחו"ל בנקודת זמן (כגון סוף השנה) או את מספר התושבים הנמצאים בחו"ל למעלה מתקופת שהייה רצופה מסוימת (כגון 12 חודש, שנתיים וכו'). באמצעות מדידות אלה ניתן לאמוד תנודות נזרמי היציאה לחו"ל, גבולות מרביים לרמה התקופתית של זרמים אלה, ותכונות של התושבים היוצאים כגון גיל, מין, ארץ לידה ותקופת עליה.

(1) דיון רחב יותר במקורות הנתונים נמצא ב-"זרמי הגירה של ישראלים לווע" לארץ" מוסף לירחון הסטטיסטי לישראל מס' 6, 1986.

(2) נתונים מתפרסמים בירחונים ושבחים סטטיסטיים של הלשכה, ובתזכיר שנתי "אינדיקטורים למספר תושבי ישראל בחו"ל" של המחלקה לדמוגרפיה.

עם זאת, ועל פי מקורות אלה, הלשכה איננה ערוכה להשיב לשאלות כגון: עיסוקיהם של תושבים אלה בחו"ל, מהו מקום מגוריהם, האם בכוונתן לחזור ומתי, כמה ילדים נולדו להם בחו"ל; או אפילו - שאלה השייכת בעיקר לאלה שיצאו לפני זמן רב - האם הם עודם בחיים ?

תשובות לחלק משאלות אלה ניתן לקבל ע"י אומדנים דמוגרפיים והסתמכות על מקורות מארצות חוץ. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה חישבה אומדן מזערי לסה"כ הנפטרים ע"י הנחה של רמת תמותה של 5 לאלף (בהסתמך על הגיל הצעיר יחסית של אוכלוסיית היוצאים לחו"ל). בהנחה זו כ-30,000 מתושבי ישראל שיצאו מן הארץ נפטרו לפני שחזרו ארצה.

אומדן לסה"כ הילודה דורש חישובים מורכבים יותר: יש צורך להעריך דברים לא ידועים כגון שעורי פיריון של ישראלים בחו"ל, ומספר הישראלים אשר נשאו ללא-לישראליות. אווון כזה לא הוכן עד כה. מכל מקום יש להדגיש שילדי ישראלים שנולדו בחו"ל ולא היו תושבי ישראל מעולם אינם שייכים לזרם ההגירה מישראל, ובמובן זה אינם "יורדיט".

2. שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה מפרסמים נתונים שנתיים מגוונים אשר מסווגים את כניסותיהם של תושבי חוץ, וביניהם ישראלים, לפי סוג אשרת הכניסה. כמובן עולים אמריקאים או קנדים החוזרים לארצותיהם לא נכללים בין המהגרים, ולא מופיעים בפרסומים אלה. לכן, יש לעקוב בעיון אחר ההגדרות שבפרסומים אלה כדי להבין את משמעותם. הפרסומים מבחינים בין מקבלי אשרת "מהגר", שהוא רשיון לשהות כתושב קבע, ואשרות לשהות ארעית כגון אלה של סטודנט, עובד זמני, נציג ממשלה זרה וכו'. רוב בעלי האשרות הזמניות חוזרים בטופו של דבר לארצם. מיעוטם מבקשים ומקבלים מעמד של מהגר. הנתונים האמריקאיים לגבי מהגרים של שנה מסוימת כוללים אנשים אשר נכנסו לארה"ב לראשונה בשנה זו, ואנשים אשר בשנה זו שינו את מעמדם מתושב ארצי לתושב קבע, אך נכנסו בשנים קודמות.

פרסומים אלה אינם מתייחסים ליציאות של תושבים זרים, ולכן הם אינם מציגים את מספר הזרים הנוכחים בארה"ב או קנדה במעמד של מהגר או תושב ארצי, אלא רק את מספר האנשים אשר קיבלו והשתמשו באשרה מסוימת, בין אם נשארו בארצות אלה או לא.

הדברים מסתבכים עוד יותר כאשר אנחנו פונים לסווג של "ישראלים". פרסומי הגירה מסווגים זרים לפי ארץ לידה, ארץ מגורים אחרונה, ואזרחות. הם אינם מסווגים לפי דת, וכך אין אפשרות להתייחס אך ורק לתושבי ישראל היהודים. כידוע, ישראלים רבים אינם ילידי ישראל אלא עלו מארצות שונות, וחלקם של העולים באוכלוסיית ישראל היה גדול אף יותר בעבר, ביחוד בגילים שבהם הנטיה להגירה היא גדולה. מצד שני ישנם ערבים רבים שאינם אזרחי ישראל אך נולדו בתחום הגבולות הנוכחיים של מדינת ישראל, ולפיכך יחשבו ל"ילידי ישראל" בנתוני הגירה.

בנוסף, מספר ישראלים מהגרים לארה"ב וקנדה לאחר מגורים ממושכים במדינה שלישית, ואם כך האופנות "ארץ מגורים אחרונה" לא כוללת את כל המהגרים הישראלים. ניתוח של נתונים קנדיים מראה שכ-10% מ"ילידי ישראל" שהיגרו לקנדה בעשר השנים האחרונות הם ערבים שהיגרו ממדינות ערב; ומצד שני, צרוף אזרחי ישראל אשר היגרו לקנדה ממדינה שלישית מגדילה את סה"כ המהגרים ממוצא ישראלי בכ-8%. יתכן שבארה"ב המצב דומה, אך נתונים המאשרים זאת אינם קיימים.

מגבלה נוספת של נתונים אלה היא שלגבי נתונים רבות פירוט ניתן רק ל"ילידי ישראל". כדי להעריך את היקפה של נתונים מסוימת בין הישראלים שלא נולדו בארץ יש צורך להעריך את גודלה היחסי של קבוצת ילידי ישראל בכלל האוכלוסייה של ישראלים בארה"ב או קנדה.

3. מפקדים הם המקור המהמך ביותר לגודל האוכלוסייה ממוצא ישראלי אשה נוכחת במדינה מסוימת בזמן מסוים. הם כוללים מגוון רחב של נתונים אשר לא קיימים במקורות אחרים, כגון השכלה, הכנסה, הרכב משקי בית, מספר ילדים וכו'.

חסרונם של נתונים אלה הוא שכמו במקרה הקודם הם מתייחסים ל"ילידי ישראל" בלבד. בנוסף על כך הם מתעדכנים רק כל עשר שנים.

כדי לחשר את חספר ה"יורדי" הישראליים בארה"ב וקנדה יש צורך להשליט את הוויזע והקייט על ידי העונות לגבי הנחונות והחורים, נגון: משקלה של קבוצת יילידי ישראל באוכלוסייה הישראלית בארה"ב וקנדה; מספר הישראלים אשר חזרו לישראל לאחר שהיגרו למדינות צפון אמריקה; מספר הישראלים אשר נפטרו בחו"ל; מספר הישראלים השוהים בארה"ב במעמד ארעי וממתינים לאשרת מהגר (וביניהם המהגרים ה"בלתי חוקיים"); אחוז הערבים בין המהגרים הישראלים; ועוד. יש להדגיש שלמרות הצורך להשען על אומדנים והנחות, הנחונות הרשמיים הקיימים קובעים גבולות מסוימים לממדי התופעה, וההנחות לגבי הנחונות החסרים אינם יכולים לחרוג מגבולות אלה.

ד. הנחונות הרשמיים

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

הגבול המרבי למספר תושבי ישראל ש"יירו" מן הארץ הוא מאזן תנועת התושבים הישראלי, שנבטא את ההפרש המצטבר מאז קום המדינה בין מספר התושבים (1) אשר יצאו לחו"ל ומספר התושבים אשר חזרו ארצה. בסוף 1985 מאזן זה הראה ש-441,700 תושבים נותרו בחו"ל מתוך סך הכל התושבים אשר יצאו לחו"ל מאז מאי 1948. מאזן זה כולל תיירים ואנשי עסקים ישראליים שיצאו סמוך לסוף השנה ולא הספיקו לחזור, תושבים שלמעשה נפטרו במשך שהותם בחו"ל, ואת התושבים היהודים והלא יהודים כאחד. אם ננכה את הנפטרים, התיירים, והלא-יהודים (2), נגיע לגבול מרבי למספר היורדים של כ-346,700 תושבי ישראל יהודים החיים בחו"ל מעבר לשלושה חודשים. אומדן זה הוא עדיין גבול מרבי כוון שהוא כולל גם את הסטודנטים, השליחים, אנשי העסקים והמטיילים שנמצאים בחו"ל מעבר לשלושה חודשים ואשר יחזרו ארצה בסופו של דבר. וכאשר בוחנים את משמעות המספר הזה יש צורך לזכור שהוא מורכב לא רק מתושבים וחוקים ויילידי הארץ אלא חלק משמעותי ממנו נהוט על ידי ילדים שיצאו עם הוריהם, ועולים וזושים אשר לא נקלטו (3).

כמה מתוך תושבים אלה נמצאים בארה"ב וקנדה? סקירה של נתונים רשמיים מארצות רבות אשר נערכה לאחרונה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הראתה שכ-50% עד 60% מהכניסות של מהגרים ישראליים לארצות זרות בשנים האחרונות היו לארה"ב (4). בנוסף על כך מעקב אחר המשקל היחסי של התושבים אשר יצאו מישראל לחקופה של מעל שנה בחו"ל וצינו בטופס היציאה שפניהם היו לארצות הברית או קנדה מראה שמשקלם באוכלוסיית היוצאים לחו"ל מקום המדינה ועד היום נע בין כ-25% עד 60% בחקופות שונות, והיה כ-50% בשנים האחרונות.

ניתן לקבוע בצורה גסה גבול מרבי של 50%-55% למשקל היחסי של ישראלים שפנו לארה"ב או קנדה בין סה"כ הישראלים אשר שוהים בחו"ל. עם כן, ועל פי נתונים אלה, אומדן גס לגבול המווי בסוף 1985 למספר תושבי ישראל היהודים הוויים חקופה כל שהיא בארצות הברית או קנדה היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

2. שלטונות ההגירה של ארה"ב וקנדה (5)

הלוח הבא מסכם את מספר הישראלים שקיבלו מעמד של "מהגר" (תושב קבע) בארה"ב וקנדה, לפי פרסומי לשכות ההגירה:

- (1) לא נולדו עולים וזוים וחוריי תורת ירושלים אשר יצאו דרך גשרי היורן.
- (2) אומדן הפטירות הוא כ-30,000. אומדן התיירים הוא כ-35,000 ומבוסס על מספר התושבים אשר חזרו ארצה מתוך שלושה חודשים ממוצע יציאתם. אומדן הלא-יהודים הוא כ-30,000.
- (3) ניתוחים של אוכלוסיית התושבים הישראליים הנשארים בחו"ל לאורך זמן מראה שכשליש מהם היו מתחת לגיל 20 בעת יציאתם ולמעשה התלוו להוריהם, וכרבע מתוך התושבים הנשארים בחו"ל היו בעלי ותק של פחות מעשר שנים בארץ בעת יציאתם.
- (4) ראה עמוד ו הערה ו.
- (5) מבוסס על הפרסום המוזכר בעמוד ו הערה ו ועידכונים אחרונים.

מהגרים ישראלים לארה"ב וקנדה

<u>ארץ מגורים אחרונה</u>	<u>ילידי ישראל</u>	
113,900	65,500	ארה"ב 1951-1985
34,200	16,800	קנדה 1946-1984
148,100	82,300	סה"כ

הישראלים במעמדו של תושבים ארעיים מהווים קבוצה נוספת אשר חלק ממנה עשוי לשהות בחו"ל זמן ממושך. עד שנת 1980, תושבים ארעיים בארה"ב היו חייבים על פי החוק להרשם במשרד ההגירה. בשנות השבעים כ-5,000 אזרחים ישראלים היו עושים זאת כל שנה (1) בשנות השמונים רמת הכניסות השנתית הממוצעת של תושבים ארעיים (סטונדטים, מרצים בשבתון, עובדים זמניים ואחרים) לארה"ב וקנדה הייתה כדלקמן:

ממוצע כניסות שנתי של תושבים ארעיים לארה"ב וקנדה (2)

ארץ מגורים אחרונה ישראל

11,190	ארה"ב 1982-85
1,140	קנדה 1980-84

חלק מתושבים אלה שהו בצפון אמריקה פחות משנה וחלק יותר, אך על בסיס נתונים אלה אין לנו אפשרות לחשב את השהות הממוצעת שלהם (3). וכפי שהדגשנו למעלה, מספר הכניסות איננו מיצג את מספר האנשים הנמצאים בנקודת זמן כוון שחלק מתושבים אלה חזרו לארץ או נפטרו. כדי לקבל נתונים המצביעים על גודל האוכלוסייה אנחנו חייבים לפנות למפקדים.

3. מפקדי אוכלוסייה

67,000 ילידי ישראל נפקדו בארה"ב ב-1980 ומהם כ-34,700 דווחו שהם אזרחי ארה"ב. 11,200 ילידי ישראל נפקדו בקנדה ב-1981. כוון שהרשויות האחראיות למפקד שואפות לפקוד את כל האוכלוסייה במגורי קבע במדינה ביום המפקד (או אשר נעדרו לחקופה קצרה) סביר להניח שאוכלוסיית ילידי ישראל שנפקדה בקנדה וארה"ב כוללת גם את מרבית המהגרים ה"בלתי חוקיים" (4).

(1) ראה לוחות לגבי "וישום זרים" בפרסומים הסטטיסטיים של שלטונות ההגירה (הערה 1 עמוד 1).

(2) תושבים ארעיים וקנדה הם סטונדטים ועו"לנים זמניים, בארה"ב מחזיקי אשרות מסוג E, F, H, I, J, K. ראה טווג בפרסומי שלטונות ההגירה האמריקאים.

(3) מעקב אחר תושבים ארעיים אשו שינו את מעמדם למהגרים מראה שבחקופה 1976-1979 היה מלאי של כ-3,000 תושבים ארעיים בכל שנה, שהיו עתידים לשנות את מעמדם למהגר, אך עדיין לא עשו זאת. השהות החציונית של קבוצה זו עד לקבלת מעמד מהגר הוא כשנתיים. ראה פרסום בהערה 1, עמוד 1.

(4) במקרה של ישראל, סביר להניח שמרבית המהגרים ה"בלתי חוקיים" אינם אנשים אשר נכנסו באורח בלתי חוקי, אלה אנשים אשר הפרו את המגבלות של אשרת הכניסה בזה שנשארו במדינה לאחר שתוקף האשרה פג, ו/או מצאו עבודה למרות איסור על כך.

נחנני התפקו האתיקאים, מלבד מידע רב לגבי תכונות ילידי ישראל בארה"ב, כולל גם מידע על מספר הילדים מתחת לגיל 20 הנמצאים במשקי בית שראש משק הבית או בן/בת זוגו הוא יליד ישראל. ב-1980 היו 34,500 משקי בית כאלה, אך רק ב-15,400 מתוכם היו ילדים מתחת לגיל 20. סכום הילדים הוא כ-40,300, ומתוכם כ-30,500 נולדו בארה"ב, זהו הנתון המוצק היחידי הקיים לגבי ילדים שנולדו ל"יורדים" ישראלים בחו"ל.

מידע נוסף שהמפקד מספק הוא התפרוסת הגאוגרפית של ילידי ישראל בצפון אמריקה. המפקד הקנדי ב-1981 הראה ש-54% מילידי ישראל בקנדה נמצאו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קוויבק. מפקד ארה"ב ב-1980 מצא את התפרוסת הבאה:

תפרוסת ילדי ישראל במדינות ארה"ב 1980

אחוזים

2.6	אוהיו	4.2	מישיגן	28.7	ניו יורק
2.3	פנסלבניה	3.9	פלורידה	22.5	קליפורניה
2.2	מאסאצוסטס	3.1	טקסס	6.0	ניו ג'רסי
16.0	יתר ארה"ב	2.6	מרילנד	5.9	אילינוי

ה. אומזוניס המנווטטים על' הנתונים הרשמיים

ו. מחקר הרמן ולפונטיין (1)

מטרת החוקרים הרמן ולפונטיין היה להעריך את ממדי ההגירה של ישראלים לארה"ב בכלל וללוס אנג'לס בפרט, ולבחון את הזהות היהודית של ישראלים אלה כדי להעריך את ההיזקקות של ישראלים לשרותי הקהילה היהודית. הם יצאו מההנחה הרווחת שיש כ-300 עד 500 אלף ישראלים בארה"ב אך מצאו שהנתונים הרשמיים אינם מאשרים זאת(2). הם מחבסטים על נתוני שלטונות ההגירה של ארה"ב (ארץ מגורים אחרונה ישראל) ומקבלים את האומדנים הבאים:

מרכיבי אומדן הרמן ולפונטיין

1.	סה"כ נהגו ים שנכנסו	1951-1979	89,891
2.	אומדן מהגרים לשנים	1948-1950	2,904
3.	אומדן מהגרים לשנים	1980-1982	23,241
4.	אומדן תושבים ארעיים ששינו מעמדם למהגרים	1948-1982	39,745
5.	אומדן תושבים ארעיים נוכחים בארה"ב ב-1982		<u>25,000</u>
6.	סה"כ מהגרים ותושבים ארעיים נכנסים		180,781
7.	סה"כ ונינו' ומות וחזה אלטרנטיביות		99,314 , 129,374 , 180,781
8.	לאחר תיקון		82,814 , 95,873 , 130,781

Pini Herman and David Lafontaine In Our Footsteps: Israeli Migration to the U.S. and Los Angeles, M.A. Thesis, Hebrew Union College, 1983. (1)

.53-52 'ny (2)

השלב המוזנח בטעיף 7 הוא הישוב אומדן של החזרה של ישראלים לישראל. מסיבות שונות הם בוחרים רמת חזרה אלטרנטיביות של 0%, 33%-ו-47%, לחושבים קבועים, ו-0% או 33% לחושבים ארעיים. הם מגיעים לאומדן מירבי של 180,781, אומדן אמצעי של 129,374 ואומדן מזערי של 99,314 ישראלים בארה"ב ב-1982. כל האומדנים הללו אינם לוקחים בחשבון תמותה של ישראלים בארה"ב או את משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים לארה"ב(1).

למעשה האומדן שלהם לישראלים נכנסים כולל שתי טעויות ברורות: ראשית המחברים לא הבינו כנראה את הגדרות שלטונות ההגירה והסכום של מהגרים בטעיף 1 כבר כולל בחוכו את שינוי המעמד בטעיף 4. שנית בדיעבד ידוע שהאומדן שלהם למהגרים בשנים 82-1980 היה מוגזם בכ-10,000 נפש הווה אומר שהאומדן שלהם למהגרים נכנסים היה מוגזם בכ-50,000 נפש. תיקון האומדנים לסה"כ הישראלים הנמצאים בארה"ב ב-1982 בניקוי הגירה חוזרת נותן את התוצאות הבאות: אומדן מרבי של כ-130,800 נפש, אומדן אמצעי של 95,900 ואומדן מזערי של 72,800 נפש, ללא תמותה.

2. דו"ח המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח⁽²⁾

דו"ח זה הוא חלק ממחקר אשר נועד לבחון דרכים לעידוד שיבתם של מדענים ומהנדסים ישראלים לארץ. במסגרת זו נעשה מאמץ לאמוד את מימדי האוכלוסייה הישראלית בארה"ב, ובעלי מקצועות מדעיים והנדסיים ביניהם. המחברים מסתמכים על נתוני שלטונות ההגירה והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. המחברים מגיעים למסקנה שלמרות גידול במספר המוחלט של מהגרים ישראלים לארה"ב במשך התקופה 1951-1979, עם השנים יש צמצום ניכר בהיקף החופעה ביחס לגודל האוכלוסייה בישראל(3) המחברים מחשבים את אומדניהם להיקף האוכלוסייה הישראלית בארה"ב לפי המרכיבים הבאים(4):

מרכיבי אומדן המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח

1. מקבלי אשרות מהגר ישראלים 1979-1951	91,900 ⁽⁵⁾			
2. אומדנים אלטרנטיבים למהגרים ישראלים 1982-1980	40,400	21,500	15,300	12,000
3. אומדנים אלטרנטיבים לישראלים שהם חריגים ארעיים בארה"ב	35,800	29,200		
4. אומדנים לחוזרי ישראלים לישראל עד סוף 1982	39,700	35,600	33,400	32,700
5. אומדנים אלטרנטיבים לסה"כ הישראלים בארה"ב בסוף 1982	128,400	113,600	103,000	100,400

- (1) עמ' 54-55.
- (2) המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח פיתוח תעשיות עתירות ידע והחזרת מדענים, חלק א' אקדמאים ישראלים בארה"ב, עורכים אפרים אחרים, נירה דנציגר וזקלין ליבמן אוקטובר 1984.
- (3) עמ' י"ד.
- (4) ראה נספח 2, עמ' 56-69.
- (5) המספר שונה במקצת מזה שבדו"ח הקודם. המחברים מסתמכים על מקור שונה.

האומדנים בסעיף 5 אינם כוללים הנחה לגבי תמותה או משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים.

מספרי הישראלים אשר בפועל היגרו לארה"ב בשנים 1980-1982 היה כ-13 - 14 אלף (1), מספר הקרוב לאומדן המזערי בסעיף 2, כך שהאומדנים הגבוהים יותר בסעיף 5 (114-128 אלף) הם ללא ספק גבוהים מדי בכ-7,500 ו-26,000 נפש בהתאמה.

אומדן המתברים למספר בעלי מקצועות אקדמאים וטכניים ישראלים בארה"ב בסוף 1982 הוא בין 25,000 ל-32,000 איש ומתוכם בעלי המקצועות המדעיים וההנדסיים כ-6,800 - 8,700 איש (2).

3. הנחות לסטטיסטיקה של הגירה, והנחות הלאומיות למוחקר של ארה"ב (3)

גוף זה, אשר התמנה כדי לבדוק את המערכות האמריקאיות לסטטיסטיקה של הגירה, נחקש לאמוד את מספר הישראלים בארה"ב. הדו"ח שנכתב בנידון מסתמך על נתוני המפקד האמריקאי ועל נתוני שלטונות ההגירה כאחד, והוא מורכב יותר מבחינה סטטיסטית מהדוחות הקודמים שנסקרו. עקב כך יוצגו כאן לא רק האומדנים עצמם אלא גם יווארו השיטות שעל פיהם הם חושבו.

הדו"ח מחלק את אוכלוסיית הישראלים בארה"ב לארבע מרכיבים ומנסה לבנות אומדן לכל אחד בנפרד: (א) אזרחי ישראל אשר קיבלו אזרחות של ארה"ב; (ב) תושבי קבע ישראלים בארה"ב; בעלי אזרחות ישראלית; (ג) תושבים ארעיים ישראלים בארה"ב; (ד) אזרחי ישראלים השוהים בארה"ב באורח בלתי-חוקי.

מרכיב א. אזרחי ארה"ב. במפקד ארה"ב ב-1980 נמצאו 34,700 ילידי ישראל אשר הוצעו שהם אזרחי ארה"ב. נתון זה איננו כולל את אזרחי ישראל לשעבר שנולדו במדינות אחרות, ויתכן שהוא כולל אנשים הטוענים לאזרחות ארה"ב ללא זכות לכך. כדי לבחון זאת נותחו נתוני ההתאזרחות של ילידי ישראל ואזרחי ישראל לשעבר. לגבי המתאזרחים נבחרה רמת תמותה שנתית של 10 לאלף, ורמות חזרה לישראל של 0 (כלומר מצב שאין חזרה) ו-20 לאלף, כך שהתקבל פחת מצטבר שנתי ברמות אלטרנטיבות של 10 או 30 לאלף. ברמת הפחת הראשונה (10 לאלף) מצטברת אוכלוסייה של 10,000, וברמה השנייה (30 לאלף) אוכלוסייה של 12,000 ילידי ישראל שהתאזרחו בארה"ב. יש הפרש ניכר בין מספר האזרחים המדווחים במפקד (34,700) ונתונים אלה, והדו"ח חציע שני הסברים לכך: או טעויות בדוחות אזרחות ע"י הנפקדים או טעויות בדוחות ארץ לידה. המחקרים טוענים שאין בסיס להעריך את הגודל היחסי של טעויות אלה, אך יש לציין שיש לזקוף מעל - 60% מההפרש ל"ילידי ישראל" שנכנסו לארה"ב עד שנת 1959, כלומר ועד השנים הראשונות של מדינת ישראל. יש חשד טביר להנחת שלטונות ההגירה כללו את ילידי "פלסטיין" בקטגוריה "יירדן" (4), בעוד שהמפקד כלל אותם בקטגוריה של "ילידי ישראל".

(1) הנתון כולל אומדן לשנים 1980-1981 בהם לא התפרסם נתון רשמי למהגרים שארץ מגוריהם האחרונה ישראל. האומדן מבוסס על הנתון המפורסם לילידי ישראל והיחס ששרר בשנים סמוכות בין מהגרים ילידי ישראל ומהגרים שארץ מגוריהם האחרונה ישראל.

(2) עמ' י"א.

(3) "The Number of Israeli Immigrants in the United States: An Illustrative Analysis". Panel on Immigration Statistics, National Research Council, Washington D.C. 1983 (Unpublished).

(4) עד לשנות השבעים המוקדמות בפרטומי שלטונות ההגירה לירדן צורפה ההערה: "כולל פלסטיין הערבית".

מכל מקום המעקב אחר ההתאזרחויות בארה"ב של ילידי ישראל ואזרחי ישראל נותן גם את הגודל היחסי של שתי האוכלוסיות. אזרחי ישראל המתאזרחים בארה"ב הם אוכלוסייה הגדולה פי 2.5 מהמתאזרחים לילידי ישראל, כך שעל פי אומדן המפקד לילידי ישראל שהתאזרחו בארה"ב ניתן לחשב אומדן של כ-86,750 אזרחי ישראל, (לשעבר) שהיו אזרחי ארה"ב בזמן המפקד. את המספר הזה יש להשוות עם מספר כולל של כ-29,600 עד 36,800 אזרחי ישראל שהיו אזרחי ארה"ב לפי שלטונות ההגירה (בפחח של 30 ו-10 לאלף בהתאם). המחברים מציעים את המספר המבוסס על המפקד כאומדן מובן והמספר המבוסס על נתוני שלטונות ההגירה כאומדן מזערי.

מרכיב ב - חושבי קבע ישראלים. שלא כמו בדו"חות שסקרנו למעלה המחברים אינם מסתמכים על הכניסות של מהגרים ישראלים כדי להעריך את מספר תושבי הקבע הישראלים בארה"ב. זאת מכמה סיבות: מצד אחד אי העקביות בהגדרות של ילידי ישראל, אך מגורים אחרונים ישראל ואזרחי ישראל בין המקורות השונים; ומצד שני לפחת ע"י התאזרחות, חזרה לישראל או תמותה יש רמות סבירות רחבות ביותר. לפי כך הם מסתמכים על מספר תושבי הקבע הישראלים שהיו רשומים כנוכחים בארה"ב כל שנה אצל שלטונות ההגירה בשנות השבעים, והערכה סטטיסטית של רמת הדיוח החסר ברישום זה. הם מגיעים למסקנה שלא יותר מ-40% מחושבי הקבע אזרחי ישראל היו חסרים ברישום השנתי בשנות השבעים וכך מחשבים אומדן הנע בין 17,600 ל-35,200 אזרחי ישראל שהיו חושבי קבע בארה"ב ב-1980.

אומדן שני למרכיב זה מבוסס מצד אחד על ילידי ישראל שנמצאו במפקד ארה"ב ודווחו שהם לא אזרחי ארה"ב, ומצד שני על היחס בין המהגרים לארה"ב שהם ילידי ישראל ואלה שארץ מגוריהם האחרונה היא ישראל. על בסיס זה מתקבל אומדן של 49,700 ישראלים, הכולל גם חושבים ארעיים ישראלים בארה"ב, וישראלים השהים בארה"ב באופן בלתי חוקי (מרכיבים ג ו-ד). בצירוף האומדן למספר אזרחי ישראל שהיו אזרחי ארה"ב בזמן המפקד מתקבל אומדן כולל של 136,500 ישראלים בארה"ב ב-1980.

נתוני ג - חושבים ארעיים. אומדן נפרד למספר החושבים הארעיים מבוסס על הרישום השנתי של חושבים ארעיים ועל הכניסות השנתיות של חושבים אלה. מתקבל אומדן של בין 6,000 ל-12,000 חושבים ארעיים ישראלים בארה"ב ב-1980.

מרכיב ד - חושבים בלתי-חוקיים האומדן למרכיב זה מבוסס על מידע לקוי בהשוואה למרכיבים הקודמים. נתונים קיימים רק למספר הישראלים כ-140-150 לשנה אשר גורשו מארה"ב מכיוון שנשארו שם לאחר שמועד האשרה פג, או שעבדו בארה"ב כאשר האשרה אינה מאפשרת תעסוקה בשכר. נתון נוסף הוא מספר התושבים הבלתי חוקיים אשר נמצאו ע"י שלטונות ההגירה, לפי אורך שהותם בארה"ב. אך כאן אין מידע נפרד לישראלים, אלא ישראל נכללת בקטגוריה "אסיה - ארצות אחרות". על בסיס נתונים אלה הדו"ח מציע אומדן גס של בין 1,500 ל-15,000 ישראלים במעמד בלתי-חוקי בארה"ב ב-1980.

סיכום המרכיבים. הטבלה הבאה מסכמת את המרכיבים השונים בדו"ח זה:

מרכיבי אומדן הועדה לסטטיסטיקה של הגירה

מרכיב	בסיס מפקד (1)		בסיס שלטונות ההגירה	
	מזערי	מרב	מזערי	מרב
א. אזרחי ארה"ב	34,700	86,750	29,600	36,800
ב. חושבי קבע			17,600	35,200
ג. חושבים ארעיים	32,300	49,700	6,000	12,000
ד. חושבים בלתי חוקיים			1,500	15,000
ה. סה"כ	67,000	136,500	54,700	99,000

(1) הנתון המזערי על בסיס המפקד הוא הנתון המפקדי לילידי ישראל בלבד.

למרות הבסיס השונה, סדרי הגודל של אומדנים אלה הם דומים. יתר על כן, הדו"ח מצוין שסדרי הגודל מתאימים גם לנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל. בסיכום, הדו"ח קורע שמספר הישראלים בארה"ב ב-1980 היה כ-100,000, בהנחה של טעות של נחה עיוות אלמיה לנאן או לנאן.

4. אומדן לישראלים השוהים בארה"ב באורח בלתי-חוקי⁽¹⁾

במשרד המפקדים של ארה"ב נערך נסיון לאמוד את כמות המהגרים הבלתי חוקיים ששהו בארה"ב בזמן המפקד לפי גיל, מין וארץ לידה. לאחר התכתבות בין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה למחברי הדו"ח, התקבלו אומדנים לילידי ישראל בפרט. המחברים השתמשו בשיטה המתבססת על ההפרשים בין מערכות הספירה של שלטונות ההגירה ותוצאות המפקד. לסכומים שנתקבלו משתי מערכות הספירה הוכנסו תיקונים המשקפים הערכות של רמת התת-רישום או רישום מוטעה. כללית השיטה היתה מיועדת לאמוד את מספר המהגרים הבלתי חוקיים בכלל ואת המקסיקאים ביניהם בפרט, ולא את האוכלוסיות הקטנות כגון זאת של ילידי ישראל בארה"ב. יתר על כן, לא היתה שום התייחסות של המחברים לחוסר העקביות בהגזות ישראלים, ולא הבהירות הנובעות מהתייחסות המפקד לגבולות הנוכחיים של ארץ הלידה הגורמת לבלבול בין "ילידי ישראל" ו"ילידי פלשתינה". הסתייגויות אלה מובילות למסקנה שבמקרה של ילידי ישראל יש הגזמה באומדנים של המחברים, ואין לקבל אותם ללא ביקורות.

האומדן הוא כדלקמן: מתוך סה"כ ילידי ישראל במפקד 1980 (67,000) 18,000 שהו בארה"ב באורח בלתי חוקי, ו-9,000 מתוכם נכנסו לארה"ב בין 1975-1980. כלומר המחברים קובעים ש-27% מילידי ישראל בארה"ב נמצאים שם באורך בלתי-חוקי, דבר שאינו סביר. יש לציין שגודל האומדן איננו מתאים למספר הקטן יחסית של ישראלים המגורשים כל שנה מארה"ב, או למסקנות של דו"ח המועצה הלאומית למחקר אשר טענה שכנראה האוכלוסייה הישראלית הבלתי חוקית היא קטנה ובעלת תחלופה גבוהה. יחד עם זאת חשוב לציין את הקביעה שמרבית המהגרים הבלתי-חוקיים בארה"ב ב-1980 אומנם נפקדו, וכך יש לצפות שמרבית המהגרים הבלתי-חוקיים ילידי ישראל, יהיה מוספרם אשר יהיה, נכללים אף הם בין 67,000 ילידי ישראל שנפקדו ב-1980 בארה"ב.

ה. סיכום

לבסוף ראוי שמספר נקודות בתזכיר זה יודגשו.

- א. הגבול המרבי למספר הישראלים ש"ירדו" מן הארץ הוא מאזן תנועת החושבים הישראלי. בניכוי אומדן לנפטרים, התיירים והלא-יהודים הכלולים במאזן זה, בסוף 1985 הגבול המרבי למספר ה"ירודים" היהודים מאז 1948 היה כ-346,600 נפש, מתוכם אומדן מרבי למוסרי החושבים היהודים הישראלים השוהים בארה"ב וקנדה היה כ-1/3 עו 191 אלף נפש(2).

(1) Robert Warren and Jeffrey S. Passel "A Count of the Uncountable: Estimates of Undocumented Aliens Counted in the 1980 Census" 1985. (Unpublished)

נתונים המפרטים את מספר המהגרים הבלתי חוקיים ילידי ישראל התקבלו במכתב מאת המחברים מה-29.8.85.

(2) יש להדגיש שבדרך כלל הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתייחסת למספר האנשים השוהים בחו"ל שנה ויוקר ראווה לתופעה יציאה ישראלים לחו"ל. לצורך תזכיר זה הוחלט לקוות את הגבול המרבי למוסרי האנשים השוהים בחו"ל שלושה חודשים ויותר - גבולות רחבים וכוללניים ביותר לתופעה ה"ירידה".

ב. האומזנים שנטקרו בתוכיך זה מסתמכים על מקורות רשמיים בארץ ובחול, ומשלימים את המידע הקיים ש"י הערות לגבי התוריות החסרות. לטווח השיטות השונות והם משתמשים המוזנים השונים, טורי הגודל שלהם מתאימים זה לזה. האומזנים למטפו הישראליים בארה"ב הראשית שנות השמונים מתרכזים בטווח של 100 עד 140 אלף נפש. יש להוסיף שמספר הישראלים אשר קיבלו מעמד של תושב קבע בארה"ב מ-1981 עד 1985 הוא כ-22,000 נפש.

לא נעשה ניסיון לאמוד את מספר הישראלים השוהים בקנדה. עם זאת מאז קום המדינה כ-34,000 ישראלים קיבלו מעמד של מהגר בקנדה (ללא התייחסות לחזרה של מהגרים לארץ או חמותה בקנדה); וכ-11,000 ילידי ישראל נפקדו בקנדה בשנת 1981. כללית ניתן לראות שהאומדנים על בסיס נתונים מחולל מתאימים לסדר הגודל של האומדן המרבי של הלשרה והתוריות לטטטיטטיקה.

ג. הנתונים ממקורות חוץ כוללים מידע רב על תכונות הישראלים הנכנסים כמהגרים והנמצאים שם. אך יש לתת את הדעת לחוסר העקביות בהגדרות של "ישראלים" בין מקורות אלה ולזה שלא תמיד מתאימות הגדרותיהם לאוכלוסייה המסוימת של "יורדים" בהם מעוניין הציבור בישראל.

ד. פרסומי המפקדים בארה"ב וקנדה מספקים מידע לגבי הפיזור הגאוגרפי של "ילידי ישראל" בארצות אלה. כ-35% מילידי ישראל בארה"ב ב-1980 גרו במדינות ניו-יורק וניו ג'רסי, ו-23% במדינת קליפורניה. 54% מילידי ישראל בקנדה ב-1981 גרו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קוויבק.

Jerusalem

April 9, 1987.

112-1-8

✓ 820(1-2)

Ms. Michelle Corral
President
Breath of the Spirit Ministries
P.O. Box 146
Brea California 92621
U S A

Dear Ms. Corral,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to respond to your letter of March 10. I have to advise that the Prime Minister is unable to participate in your function on Thursday, April 23.

We simply do not know enough about your organization and the status of your "World Peace Award" for the Prime Minister to decide whether it is appropriate for him to accept it. In the absence of full information the matter cannot be taken further.

With good wishes,

Sincerely,

Z.H. Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

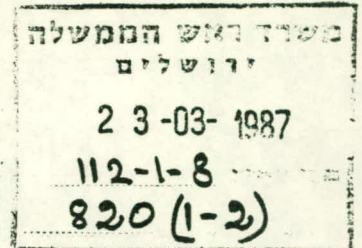
Breath of The Spirit

INTERNATIONAL MINISTRIES

"To the Glory of The King of Kings"

March 10, 1987

Prime Minister Yitzhak Shamir
Prime Minister's Office
3 Kaplan Street, Hakirya
Jerusalem, Israel 91919

Dear Prime Minister:

Thank you for your letter regarding the Jerusalem III 1987 World Congress for Peace.

We highly respect the holy day of worship, Sabbath, and now realize our opening ceremonies coincides with this day.

It is our desire to accommodate the Jewish diplomats and therefore have arranged a pre-conference banquet for Thursday, April 23, 1987. This will take place at the Jerusalem Hilton, 7:00 P.M.

We would be so honored Mr. Shamir, if you could attend and accept a "World Peace Award" at this event. It would be a great disappointment if you could not be with us, however, if extensive duties would prevent your attending, a representative could receive it, if necessary.

Thank you for your kind attention.

Sincerely,

Michelle Corral

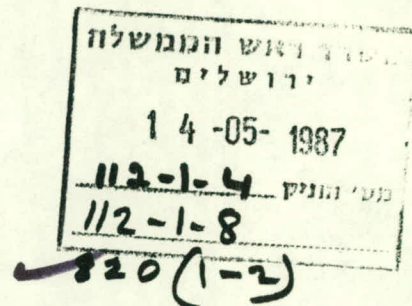
Michelle Corral
President,
Breath of the Spirit Ministries

MC/ah

Dugway Women's Club
Dugway Proving Ground
Dugway, Utah 84022

April 6, 1987

Honorable Yitzhak Shamir
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Shamir:

Dugway Proving Ground is an isolated military installation in Western Utah. We are located 80 miles southwest of the nearest metropolitan area (Salt Lake City). An annual event at Dugway is "Dugway Days". The dual purpose of Dugway Days is to draw the community together for a day of sun and fun and to raise funds for youth leagues, scout activities, scholarships, and to support other charitable activities at Dugway.

A highly successful part of Dugway Days is our Celebrity Auction. Our only source of providing items for the auction is through the generosity of Celebrities and VIP's such as yourself. Any donation will be appreciated and personal items always bring a good response.

We look forward to 1987 being our most successful Celebrity Auction and thank you for your support. Please send items to the following address:

Dugway Women's Club
% Dorothy L. Keeling
505B Bexfield Drive
Dugway, Utah 84022

Sincerely,

Dorothy L. Keeling
DOROTHY L. KEELING
Social Service Assistant

JIMMY CARTER

March 30, 1987

820 (1-2)

To Prime Minister Yitzhak Shamir

It was good to see you during my stay in Israel. We have had a wonderful visit, and I am grateful for the hospitality and friendship that has been extended to us.

I am glad we had an opportunity to spend some time together. Our discussions were very helpful, and I appreciate your sharing your insights with me.

Rosalynn joins me in extending our thanks and warm best wishes.

Sincerely,

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem

ב"ה כח' באדר תשמ"ז
29.3.87

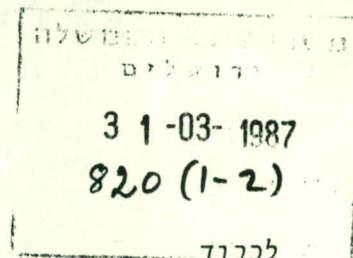

הכנסת

חבר הכנסת
בני שליטא

שליטא
מזכ"ל

מזכ"ל

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
משרד ראש הממשלה
ירושלים.

כבוד ראש הממשלה !

הנדון: שגריר ישראל בארה"ב.

אינני ממנה שגרירים אולם אני מרשה לעצמי להתייחס לפניתו של מר ישראל גפן ממכמורת מיום 19.3.87 לכבודך.

מר ישראל גפן מוכר לי מקרוב כאיש עשיה וניהול משובח ויעיל מאד. האיש עמוס ברקורד של הצלחה בתחומים רבים בהם פעל-לרבות רעיונות והמצאות שכבר הביאו תועלת של ממש.

ישראל גפן הנו איש א"י אמיתי. ציוני בכל רמח אבריו ובעל ערכים של תרבות ורוח ישראל. בקשת הפוליטית אפשר לסווגו כבעל דעות ליכודיות, אפילו שאינו חבר מפלגה רשמי בשעה זו.

ראוי שכבודך יתרשם מהאיש ויכולתו. לדעתי יוכל מר גפן לעבור את "המסננת" של ממשלת האחדות מעצם היותו לא שייך ארגונית לזרם פוליטי כלשהו.

תודה עבור תשומת לבך.

בכבוד רב,

ח"כ בני שליטא

ב"ה כח' באדר תשמ"ז
29.3.87

הכנסת

חבר הכנסת
בני שליטא

מס' תעודת זהות
31-03-1987
820 (1-2)

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
משרד ראש הממשלה
ירושלים.

כבוד ראש הממשלה !

הנדון: שגריר ישראל בארה"ב.

אינני ממנה שגרירים אולם אני מרשה לעצמי להתיחס לפנייתו של מר ישראל גפן ממכמורת מיום 19.3.87 לכבודך.

מר ישראל גפן מוכר לי מקרוב כאיש עשיה וניהול משובח ויעיל מאד. האיש עמוס ברקורד של הצלחה בתחומים רבים בהם פעל-לרבות רעיונות והמצאות שכבר הביאו תועלת של ממש.

ישראל גפן הנו איש א"י אמיתי. ציוני בכל רמח אבריו ובעל ערכים של תרבות ורוח ישראל. בקשת הפוליטית אפשר לסווגו כבעל דעות ליכודיות, אפילו שאינו חבר מפלגה רשמי בשעה זו.

ראוי שכבודך יתרשם מהאיש ויכולתו. לדעתי יוכל מר גפן לעבור את "המסננת" של ממשלת האחדות מעצם היותו לא שייך ארגונית לזרם פוליטי כלשהו.

תודה עבור תשומת לבך.

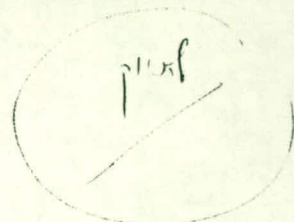
בכבוד רב,

ח"כ בני שליטא

לשכת עורכי הדין בישראל
THE ISRAEL BAR

ראש הלשכה

לכבוד

מר יצחק שמיר

ראש הממשלה

משרד ראש הממשלה

ירושלים

כבוד ראש הממשלה,

ביום 20.4.87 יגיע לישראל, כאורח לשכת עורכי-הדין, לרגל
מלאות 25 שנה ללשכה, מר Eugene G. Thomas, נשיא לשכת עורכי-הדין
של ארה"ב, המונה כ-300,000 עורכי-דין.

מר Thomas הביע משאלה להתקבל אצל כבודו בעת שהותו בירושלים
בימים 22 או ב-23 באפריל 1987.

הובא לידיעתי שלנשיא לשכת עורכי הדין של ארה"ב יש מעמד נכבד, לא
רק בקרב עורכי הדין, אלא גם קשרים בעלי משמעות רבה והשפעה במימשל
האמריקאי.

אני מודה לכבודו מראש על תשומת לבו לבקשה זו.

בכבוד רב,

יעקב רובין, עו"ד
ראש הלשכה

22.4.87

660271

666603

664276

Jerusalem

March 10, 1987.
820(1-2)

Dear Mr. Brown,

Your letter of January 8 reached my office after a considerable delay. Moreover it arrived whilst I was on an official visit in the United States. Hence the delay in my reply.

I appreciate the warm sentiments you express for our country, and am glad that you had an opportunity of seeing a little of it on your recent visit.

We attach great importance to our close economic cooperation, and I am grateful to you for the role you are playing in strengthening this relationship. In the course of my visit to the United States I discussed the economic situation with various groups of businessmen and entrepreneurs, and heard encouraging reports of plans that are already in operation or in the process of implementation.

In an address to the Economic Club of New York on the last day of my visit I invited American businessmen to study the opportunities that the Israel economy offers the investor, especially in the light of the Free Trade Area Agreement, that could be of mutual benefit to our two countries.

I hope you will return soon, and have the opportunity of seeing more of the country and of our people.

With best wishes,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

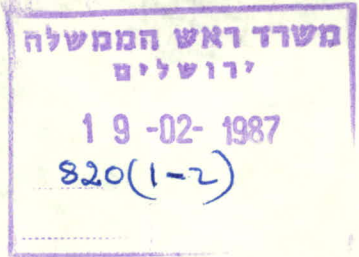
Mr. Clarence J. Brown
The Deputy Secretary of Commerce
WASHINGTON DC 20230 U S A

THE DEPUTY SECRETARY OF COMMERCE

Washington, D.C. 20230

January 8, 1987

Mr. Yitzchak Shamir
Prime Minister
Jerusalem, Israel 91950

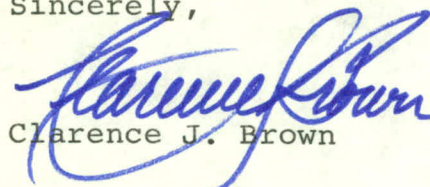
Dear Mr. Prime Minister:

It was a pleasure to meet with you during my recent visit to Israel.

I was pleased to participate in Trade Week and the U.S.-Israel Joint Economic Committee. The economic and commercial aspect of the strong U.S.-Israel relationship is critical and the Free Trade Area Agreement can only serve to strengthen this relationship. The Department of Commerce will continue to have a primary role in encouraging the U.S. business community to take advantage of the opportunities the Agreement presents.

I thoroughly enjoyed my visit to Israel and am pleased that my busy schedule did have room for a chance to see some of your country.

Sincerely,

Clarence J. Brown

CJB/mrp

5

α

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ח' באדר תשמ"ז
9 במרס 1987

101-30

820 (1-2)

5

אל :

מאת : הקונסול הכללי, ניו-יורק

ההכנות לאירועי שנת ה-40 בניו-יורק

את השיחות הראשונות, בירורים ובדיקות בקשר לצורה הנאותה לציון שנת ה-40' לתקומת ישראל בניו-יורק התחלנו לקיים כבר לפני כחצי שנה. במסגרת זו נפגשנו עם ראשי רוב הארגונים היהודים וכן עם כל גופי הממשל העיקריים ברמת "המדינה" (ניו-יורק, ניו-ג'רסי, קונטיקט), המחוזות (County) העיקריים ועיריית ניו-יורק עצמה.

יצאנו מן ההנחות הבאות:

1. האירועים האלה צריכים לשמש הזדמנות להגיע למספר המירבי של אמריקאים מכל העדות, ביחוד למנהיגות הפוליטית והדתית של עדות אלה, ולא להצטמצם בביצוע במסגרת הקהילה היהודית וארגוניה בלבד (אם כי ברור שהם יהיו הנושאים העיקריים של האירועים).

2. לא לסמוך על הקצבות כספיות מן הארץ או על עזרה אחרת, אלא לתכנן מה שניתן בהסתמך רק על מקורות מימון מקומיים. גודל התקציבים שנצליח לגייס יכתיב את מידת השיתוף של גורמים ישראליים (אישיים, אמנים, בדרנים, תערוכות וכיו"ב). בינתיים נתכנן בהסתמך על מצאי הכשרונות המתאימים, ישראליים ואמריקאים, בכל התחומים, הנמצאים כאן. אם תהיה תוספת מן הארץ - מה טוב!

3. האירועים צריכים לשמש הזדמנות להעברת מסרים על היחסים המיוחדים והזיקה ההסטורית שבין ארה"ב לבין ארץ ישראל, רעיון שיבת ציון ומדינת ישראל. בתחום זה יש הסטוריה של כ-300 שנה של קשרים בין רובו של העם האמריקאי לבין הנ"ל שבסיסם היה בתחילה דתי ובדורנו לבש צורה פוליטית.

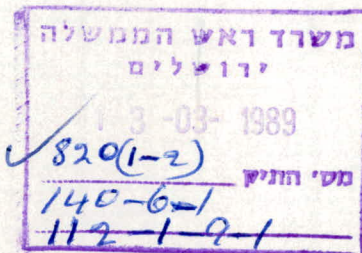
Quraishi for US Congress Committee

G. M. Quraishi, P. E.
Nuclear & Electrical Engineer
National Defense Executive Reservist

(415) 726-2000
P. O. Box 1087
El Granada, CA. 94018
P.O.B. 1087

February 24, 1989

Prime Minister
Itzhak Shamir
Tel Aviv, Israel.

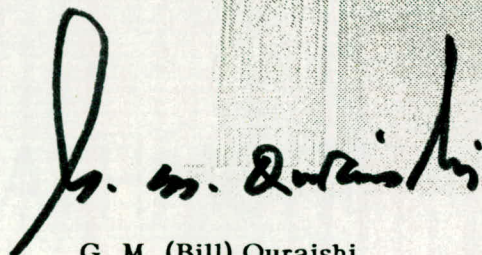
Dear Mr. Prime Minister:

I will be visiting Tel Aviv in the near future and would like to spend some time with you. I am an ardent supporter of peace in the middle east and would like to see an amicable and equitable solution for all the parties involved.

I met Chairman Yasser Arafat on January 15, 1989 over breakfast for two hours in Tunis and would like to communicate and discuss some of the details. To acquaint you with my background, attached is some material which, I hope, would interest you. Please have your office call me for an immediate appointment so that I can make proper travel arrangements.

Sincerely yours,

E Pluribus Unum

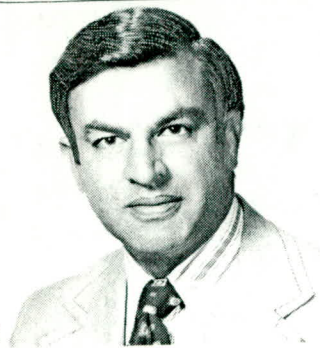

G. M. (Bill) Quraishi

Encl: As above.

cc: Mr. Moshe Arad, Ambassador for Israel.

Foreign Affairs Strategist
Nuclear & Electrical Engineer
National Defense Executive Reservist

(415) 726-2088
P. O. Box 1087
El Granada, CA. 94018

G. M. (Bill) Quraishi, P.E.

BACKGROUND

Political:

Republican Nominee for the 11th Congressional District (80% of San Mateo County, California) in 1986, Nominee in 1988, Candidate in 1990.

Professional:

Project & Construction Management, Quality Assurance (QA), Quality Control (QC), Value Engineering, Planning & Scheduling, Information Resource Management, Expert in Computer Programs for Design & Construction of Industrial & Commercial Projects, U.S. & International Marketing.

Owner/founder of Engineering Management Consultants (EMC). National Defense Executive Reservist. Formerly Assistant to Senior Vice President of Fluor Corporation. Adviser (a diplomatic assignment on behalf of United Nations International Atomic Energy Agency & Department of Energy) to Government of South Korea in nuclear power. Electrical Engineer for US Army, Europe, Engineer Command, Frankfurt, West Germany. Senior member of project management teams responsible for engineering, procurement and construction of multi-billion dollar power projects. Several years of experience in design and construction of generation, transmission and distribution systems for industrial, commercial, institutional, environmental and mining projects. Expert in computer programs for design, construction, planning & scheduling, development and implementation of Quality Assurance & Quality Control programs, feasibility, environmental and energy conservation studies for major projects. Consultant for several foreign and domestic utilities.

National:

National Defense Executive Reservist (NDER)

EDUCATION & TRAINING

Electrical Engineering - 1956

M. B. A. in Management - 1978

Certified Value Analyst - 1984

Executive Management Program (One year) in marketing & manufacturing of generation, transmission and distribution equipment for power plants, industrial & commercial facilities at Siemens & AEG facilities in West Germany - 1964

PROFESSIONAL LICENSES

California 0706 (Nuclear), California 9039 (Electrical), Colorado PE 14229, Kansas PE 7476, Iowa PE 08220, Pennsylvania PE 025823, Oregon PE 09122.

G. M. (Bill) Quraishi

SELECTED PROJECTS

Power:

Construction of 36 MW gas power plant in Pakistan.
Design and construction of 66/132 KV transmission lines, substations in Pakistan.
Design of several 11/33 KV substations for Accra, Ghana.
Design of instrumentation and control panels for Aswan Dam, Egypt.
Design and construction of several U.S. Army installations in Europe.
feasibility design report of 3-phase power system for Mass Rapid Transit System for Kansas City.
Construction of 345/161 KV switchyard for 550 MWe nuclear power plant for Iowa Electric Light & Power Co.
Design of 1250 MW combined cycle plant for Southern California Edison.
Design and construction of 640 MWe nuclear power plant, Krsko, Yugoslavia.
QA audits of electrical/mechanical systems of 400 MWe nuclear power plant for Southern California Edison.
QA/QC audits of electrical/mechanical systems of 1200 MWe nuclear power plant for Portland General Electric.
QA audits of startup systems for 660 MWe nuclear power plant for Unit One in Korea.
QA audits of electrical/mechanical Systems of 1000 MWe nuclear power plant for Pennsylvania Power & Light Co.
Updating of QA/QC audits procedures for power plants for Pacific Gas & Electric Co.
Establishment of QA/QC Program for nondestructive examination procedures for Korea.
Audit of QA Program for nondestructive examination procedures for Commonwealth Edison.

Mining:

Design of copper concentrator and related power systems for Duval Corporation, Tucson, Arizona.
Design of copper concentrator and related power systems for Phelps Dodge Corporation, Morenci, Arizona.
Design of copper concentrator and related power systems for Bougainville, Solomon Island.
Design of iron ore concentrator and related power systems for Mineracoes Brasileiras Reunidas, S.A., Augustal, Brazil.

G. M. (Bill) Quraishi

SELECTED PROJECTS

Environmental:

Design of wastewater plant for East Bay Discharge Authority, Oakland, CA.
Design of wastewater plant at Morgan Hill, CA.
Design of wastewater plant at Ukiah, CA.
Value engineering for Southeast Sewer Modifications for City and County of San Francisco.
Value Engineering for Hunter's Point Facilities for City and County of San Francisco.
Evaluation of construction management, QA program, Inspection Program for Southwest Ocean Outfall Project (SWOOP) for City and County of San Francisco.

Industrial & Commercial:

Design and construction of hospitals, highrises, schools, computer facilities, trailer parks, shopping centers, gas stations, laboratories and numerous U.S. Defense facilities and installations.

FOREIGN LANGUAGES

German, Arabic, French, Japanese, Korean.

INTERNATIONAL

Extensive travel in U.S.A., Western and Eastern Europe, Middle and Far East, Mainland China, Pacific Rim Countries.

SECURITY CLEARANCE

Secret

RONALD REAGAN

October 6, 1988

Dear Bill:

Congratulations on your decision to seek to represent California in Congress.

1988 is an election year as important as any our Nation has faced this century. Will we continue the progress we have made these past seven and a half years, or will we return to the days of a sour economy, weak defenses and, most important, a loss of national purpose?

As Republicans, you and I have strong convictions about the values that make America great. Hard work, faith, family, and a dedication to our country are not just words with us, we live them every day.

Serving your country as an elected official is a noble calling, and not an easy one. I compliment you on your willingness to make the sacrifice that public service entails.

The Republican Party is going to have a good year in 1988. The American people are going to elect George Bush President. And because more and more voters recognize it's time for new leadership in the halls of Congress, we are going to elect more Republicans to the House of Representatives.

Our Nation needs you in the Congress.

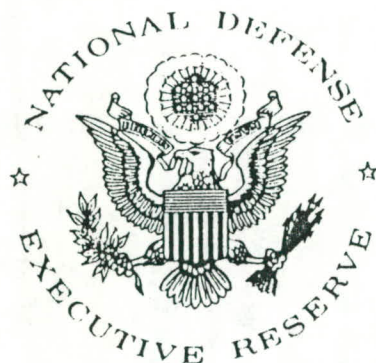
Sincerely,

Ronald Reagan

Mr. Bill Quraishi
P.O. Box 1087
El Granda, CA 94018

United States of America

Federal Emergency Management Agency

*Placing special trust and confidence
in the patriotism, fidelity, and abilities of*

Ghulam M. Quraishi

I do hereby designate him a member of the
NATIONAL DEFENSE EXECUTIVE RESERVE

Date NOV 23 1981

[Signature]
Director

ATOMIC ENERGY BUREAU
MINISTRY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY
REPUBLIC OF KOREA
SEOUL 110, KOREA

Reference:

Cable Address: MOSTROK
Telex: MIOST K 2430
Tel.: 70-2009, 70-4234

— CERTIFICATE OF APPRECIATION —
IN RECOGNITION OF OUTSTANDING CONTRIBUTIONS
PRESENTED TO

TO OUR FRIEND MR. G. M. QURAISHI

FOR

Dedicated Service

We extend our sincere appreciation

for

the outstanding cooperation in the field of Nuclear Power

for KORI-1

From April to December, 1977.

We look forward to such friendship in the near future.

Mr. Kyong Ho Hwang

황 경 호

Dr. Keung Shik Park

박 공 식

HALF MOON BAY REVIEW

AND PESCADERO PEBBLE

Serving the interests of the San Mateo County Coastside. Published every Wednesday.

Wednesday,
July 20, 1988

GOP Challenger Bill Quraishi Off To Capital to Meet with Reagan

President Reagan congratulating Bill Quraishi on his victory in the Primary Election on June 7, 1988 at a White House reception held on June 28, 1988.

Speaking at a Lions Club's luncheon on July 16, and later attending an evening reception in Sunnyvale held by American Freedom Coalition, Bill Quraishi of Half Moon Bay, a Republican candidate for the 11th congressional seat, related events during a recent trip to Washington, D.C.

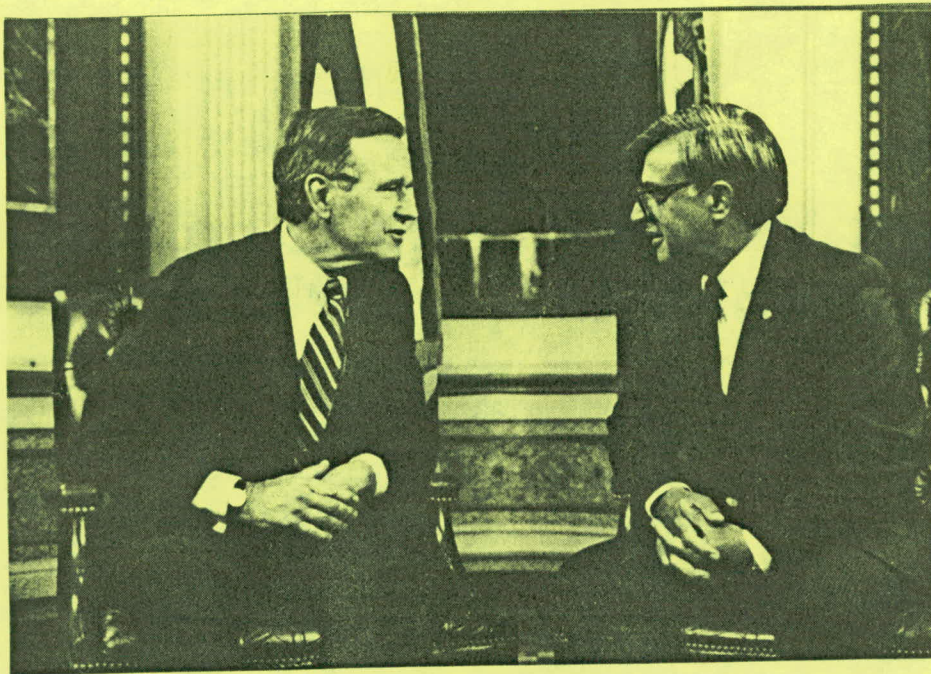
"I saw and met with Vice President George Bush on June 27 at the White House for a photo opportunity. In my brief conversation with the vice president, I talked about Bob Dole as his vice presidential nominee on the George Bush ticket. He alluded that he is working on it. In my opinion, Bob Dole will bring a lot of strength to the nomination and will be a tiger on a team which will make Dukakis-Bentsen run away. Besides, Liz Dole will not only endear the public but close the gender gap," said Quraishi.

"While so many good things are going for the Republican Party such as low interest rates, lower taxes, low unemployment and a robust economy, it will be unfortunate for us to lose the White House in November," he said.

Quraishi had his photo taken with President Reagan at the White House June 28, and said he was impressed with Reagan's memory.

"Aren't you running as second time, Bill?" Reagan asked him. When Quraishi asked how Reagan remembered him, the president replied, "There is only one Bill Quraishi in the Republican Party who is a Pakistani-American from California," Quraishi related.

Quraishi said the Washington workshop he attended included congressmen and senators who told stories of how they won "in spite of all the odds."

Vice President George Bush congratulating Bill Quraishi on his victory in the Primary Election on June 7, 1988 at a White House reception held on June 27, 1988.

Speaking to a group of Pakistani-Americans and GOP congressional candidates on June 30, Quraishi described the present political situation in Pakistan in answer to a question from the audience.

"The Soviet Union would not be withdrawing today from Afghanistan without the help and direct intervention of President Zia," he said.

"He is tough on narcotics and launched an aggressive program of enforcement and eradication of the opium poppy."

"On my previous visits to Pakistan, I have seen lots of progress on the road to democracy. Several of my old class-fellows from Pakistan are elected members of National and Provincial assemblies. I am sure President Zia will not waste all the progress achieved so far."

"And most of all, Pakistan is very

important strategically to U.S. on the eastern side of the Persian Gulf after Israel in the middle east," said Quraishi.

"Few Americans know about Pakistan and it's poorly represented in Washington D.C. It is anticipated that I will be testifying before Congress on the subject matter very soon. Being a congressional candidate born in the Indian subcontinent, several congressmen, senators and administration officials look up to me as an authority regarding the present Indo-Pakistan relations, issues pertaining to Sikhs in Panjab and the Afghanistan situation," said Quraishi.

San Francisco Chronicle

The Largest Daily Circulation in Northern California

124th Year No. 124

★★★★

THURSDAY, JUNE 9, 1988

415-777-1111

FINAL ELECTION RESULTS

U.S. CONGRESS

DEMOCRATIC

REPUBLICAN

1st District — North Coast

Douglas H. Bosco Samuel Vanderbilt

2nd District — N. Sacramento Valley

Wayne Meyer Wally Herger

3rd District — Sacramento

Robert T. Matsui Lowell P. Landowski

4th District — Sacramento-Yolo

Vic Fazio

5th District — San Francisco

Nancy Pelosi Bruce M. O'Neill

6th District — San Francisco-Marín

Barbara Boxer William Steinmetz

7th District — Contra Costa

George Miller Jean Last

8th District — Berkeley-Oakland

Ronald V. Dellums John J. Cuddihy

9th District — Southern Alameda County

Fortney P. Stark Howard Hertz

10th District — San Jose

Anselmo A. Chavez Don Edwards

11th District — San Mateo County

Tom Lantos G.M. Quraishi

12th District — Hillsborough-S. Cruz

Anna G. Eshoo Tom Campbell

13th District — Santa Clara

Norman Y. Mineta Luke Sommer

14th District — Stockton-Mother Lode

Patricia Malberg Norman D. Shumway

15th District — Merced-Fresno

Tony Coelho Carol Harner

16th District — S. Cruz-San Luis Obispo

Leon E. Panetta Stanley Monteith

17th District — San Joaquin Valley

Vincent Lavery Charles Pashayan

18th District — Fresno-Calaveras

Richard H. Lehman David A. Linn

19th District — S. Barbara-Ventura

Gary K. Hart Rbrt. J. Lagomarsino

20th District — Bakersfield-Inyo

Lita Reid William M. Thomas

21st District — San Fernando Valley

Donald E. Stevens Elton Gallegly

22nd District — Glendale-Pasadena

John G. Simmons Carlos J. Moorhead

23rd District — W. Los Angeles

Anthony C. Beilenson Jim Solomon

24th District — Los Angeles

Henry A. Waxman John N. Cowles

25th District — Los Angeles

Edward R. Roybal

26th District — San Fernando Valley

Howard L. Berman G.C. Broderson

27th District — L.A. Beach Communities

Mel Levine Dennis Galbraith

28th District — Inglewood

Julian C. Dixon George Z. Adams

29th District — Watts-Huntington Park

Mervin Evans Augustus F. Hawkins

30th District — Alhambra-Montebello

Matthew G. Martinez Ralph R. Ramirez

31st District — Compton-Gardena

Mervyn M. Dymally Arnold C. May

32nd District — Long Beach-San Pedro

Glenn M. Anderson Sanford W. Kahn

33rd District — Covina-Pomona

Nelson Gentry David Dreier

34th District — Baldwin Park-Norwalk

Esteban E. Torres Charles M. House

35th District — San Bernardino County

Paul Sweeney Jerry Lewis

36th District — San Bernardino-Riverside

George E. Brown John P. Stark

37th District — Riverside County

Johnny Pearson Al McCandless

38th District — Orange County

Jerry Yudelson Robert K. Dornan

39th District — Orange County

Don E. Marquis Wm. E. Dannemeyer

40th District — Orange County

Lida Lenney Christophe Cox

41st District — San Diego

Dan Kripke Bill Lowery

42nd District — Long Beach-Cypress

Guy C. Kimbrough Dana Rohrabacher

43rd District — San Diego-Orange

Hwd. Greenebaum Ron Packard

44th District — San Diego

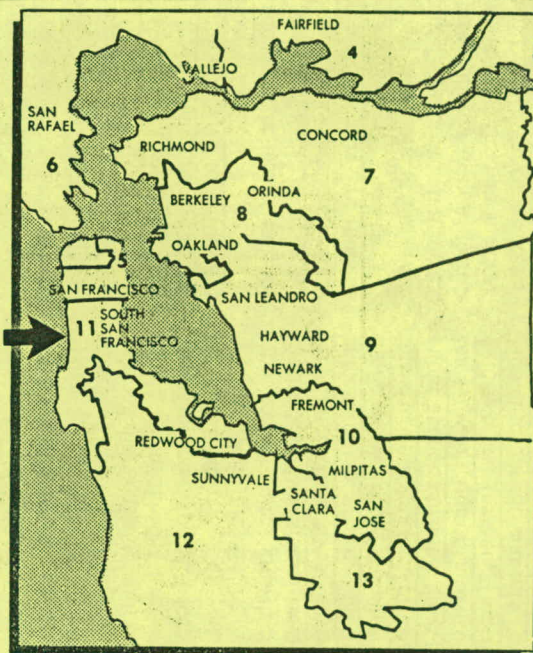
Jim Bates Rob Butterfield

45th District — Imperial-San Diego

Pete LePiscope Duncan Hunter

G. M. Quraishi

BAY AREA CONGRESSIONAL DISTRICTS

HALF MOON BAY.

REVIEW

Wednesday,
Oct. 26, 1988

G. M. "Bill" Quraishi

Republican Bill Quraishi of Half Moon Bay wants to represent California's 11th Congressional District in the House of Representatives. He is challenging incumbent Democratic Congressman Tom Lantos.

Quraishi is a nuclear and electrical engineer, and holds a master's degree in management.

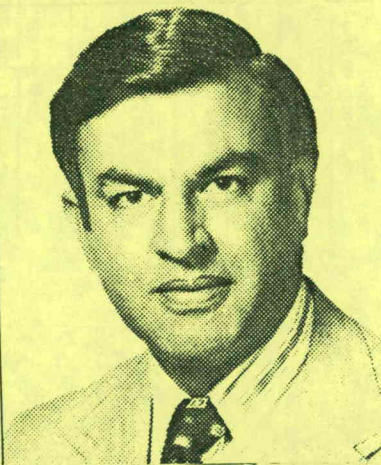
He said he is seeking to unseat Lantos because "regardless of party affiliation and performance, members of Congress are being returned to office at a monotonous and dangerous pace, because of contributions from PACs and special interests. The unshakable power of incumbency is a fact of political life in the '80s. The Congress has become a house of ill repute and not accountable to local constituents. This has got to change. The House of Representatives has become too impenetrable to be representative," Quraishi said.

"While the problems of trade and budget deficit, health care, AIDS, education and hosts of problems with which this nation is

beset, linger on, the U.S. Congress raised their salaries (40 percent) three times last year. They pass legislation which everybody must obey and follow except themselves. They are, simply, above the laws. I think this is obscene and un-American.

"Tom Lantos' record shows that he is a tax and spend liberal and voted for every pork barrel legislation. He voted against a BART extension in 1987 against the wishes of people of San Mateo County. He voted that the criminals sentenced to life without parole be released to have free weekends. He is soft on defense. He is against free trade. He is against small business. He does not believe in balancing the budget. He is a single-issue Congressman and that is foreign policy. He is not interested in local issues. He has done little for San Mateo County. During his eight years he has not authored a single innovative legislation which represents this county or this nation," Quraishi stated.

He said his experience in working with people all over the world

Bill Quraishi

through his work would serve him well in Congress in dealing with foreign governments and trade problems.

Also, he said he has participated in the management of multi-billion dollar engineering projects all over the world. "This will help me understand national budget problems and how to solve them."

Quraishi's service with the U.S. Army as an electrical engineer in Europe and presently serving the country as National Defense Execu-

tive Reservist "will help me understand the problems of our armed forces and veterans."

In addition, Quraishi said he has won the Republican nomination twice in the past four years. "During this period, I have been to Washington, D.C., almost every month and have come to know several congressmen and senators. I have come to understand the national problems and how to solve them," he said. Also during the past four years, he has been walking the streets of San Mateo County. "I have come to know the local people, local and regional issues."

He said that as a small-business owner, he is committed to provide more opportunities "to fulfill this American dream."

He added that he understands the child care problems because his wife, Karen, is an expert in child care and parent/child care communication techniques.

Quraishi was born in Peshawar, Pakistan, "where we forced the Soviets to withdraw from Afghanistan for the first time in history." National Defense Executive Reservist. He served in the U.S. Army for two years in Europe. He said he is

experienced in managing multi-billion-dollar projects.

A top concern for Quraishi is fighting offshore drilling: "I am opposed to offshore drilling along our coast. I am committed to preserve a clean environment. We need clean water, clean air and no offshore dumping of mud in Half Moon Bay."

Second, Quraishi said he wants "safe and passable highways 1 and 92 in order to enable Coastside residents to commute safely and conduct their business without loss of time. I don't mean express lanes to flood the Coastside with outside people and make our lives miserable. Transportation is a local and regional issue."

Also, Quraishi said he would work for controlled growth on the Coastside. "We should establish long-range objectives keyed to unlocking the present and future traffic problems of the Bay Area. I intend to work with local private and public agencies to solve these problems with appropriate federal guidance and funding. This is the kind of leadership and role I intend to provide as your next Congressman."

HALF MOON BAY REVIEW

MAY 11, 1988

Quest for seat in Congress

By SALLY FINEGAN
Review Staff Writer

Half Moon Bay resident Bill Quraishi knows he will beat U.S. Rep. Tom Lantos in the November race for the incumbent's seat.

"Absolutely," the Republican Coastsider says when asked the inevitable question. "I got no doubts."

The reason he is so confident, he says, is because he has grass roots support for his congressional campaign.

"I have a good personality. People like me. They like my messages."

To donate income

One message probably appealing to many is Quraishi's statement that he intends, if elected, to serve without pay. He proposes to have a committee decide how to distribute his congressional pay to charities in the district.

Also, he does not have any political baggage.

His political experience is limited to the past four years of campaigning for the 11th Congressional District seat occupied by the Democratic incumbent.

He has never held political office. Not for lack of trying, though.

In 1986 he ran for Congress for the first time, winning the primary election and garnering 28 percent of the vote in the general election.

Problem-solving goals

What prompted him to get into politics was his impression that politicians were catering to special interests while doing nothing to solve problems such as looming budget deficits.

"I'm qualified and a man of the world. I thought I could do much better at a national level. I think my experience and education qualifies me."

The Pakistani immigrant who came to the United States in 1967 is passionate about what he sees as the only working government in the world.

"This is the only country in the world where people come from all

over and it works," he says. "We're not going to take a minority takeover in this country."

"America is for America.

"I love this country. Every inch of this country belongs to me."

Presidential mentors

His newsletters, the 200 to 1,000 that go out every day to district voters according to his count, say Thomas Jefferson and Abraham Lincoln are his mentors.

He believes in the American dream and the free enterprise system.

His first priority, if elected to

Congress, would be preserving and protecting American freedom, according to a recent newsletter.

Quraishi says he has worked full-time the past four years toward his goal of beating Lantos in the November election.

His engineering consulting company, EMC, has been on hold while he pursues votes.

He makes two speeches a week and attends every Rotary and Kiwanis function he can. He sends local news media some four to five press releases per week.

He has 500,000 prints of himself sitting with President Reagan in the White House; he happily autographs

Half Moon Bay resident Bill Quraishi says he int

Please turn over

BILL QURAISHI
YOUR NEXT
CONGRESSMAN

Coastside candidate

Half Moon Bay resident Bill Quraishi is on the campaign trail to the U.S. capital.

keeps Coastsider running

Martha Jane Stanton — Review

ends to win a seat in Congress in November.

a photo, "For my friend,-----, Bill Quraishi," without even a request.

Driven to register

He registers two to three voters per day for a total of 1,000 people, he estimates. On the day of the interview with the Review, he would not leave until he had registered a reporter at her new address. Then he insisted upon dropping the card in the mailbox himself.

Quraishi insists his campaign is based on issues.

"My platform is America. My platform is for every American. Every person is a part of me."

He would work to balance the budget, he says, and he supports line-item veto.

No tax increases

If elected, other priorities would be providing affordable housing, keeping interest rates low and simplifying the tax system. He would not increase taxes.

He would work to eradicate poverty, take care of the homeless, provide long-term care for the elderly and work for a national health policy.

A cleaner environment, equal rights, and more opportunities for

"I'm qualified and a man of the world. I thought I could do much better at a national level. I think my experience and education qualifies me."

— *Congressional candidate*
Bill Quraishi

small business would be other priorities.

He would also try to encourage self-esteem, enthusiasm and pride; boost building of competitive products to help America reduce her trade deficit, and increase citizens' participation in civic affairs for a more representative government.

Hard-fought campaign

But as much as he likes to talk about the issues, he likes to talk about Lantos, who he claims is not interested in local issues.

In fact, "the guy doesn't know anything" is one of his softer statements regarding the congressman.

"Unfortunately, people don't know his record. I don't have a record. I pound him again and again on his record."

"A congressman belongs here. I invite him to show me what he's done for this county, this nation."

Quraishi says he raised \$100,000 in 1986 and \$50,000 last year. Before the election this year, he plans to raise \$500,000.

With every newsletter he raises \$2,000 to \$4,000, he says.

"There's a lot of enthusiasm. People just love me, I tell you. People tell me, 'Bill, you can do it.'"

He does not entertain the thought of losing the November election.

"I've never failed in my life. I don't believe in failures. There are two tragedies in life, not having a dream and not fulfilling it."

"Please rise and let us face towards the flag and repeat after me three times: 'I am grateful for living in this great country, I am grateful for living in this great country, I am grateful for living in this great country.'"

This patriotic request is part of a recent speech delivered by coastside resident Bill Quraishi during his campaign to become U.S. Congressman from the 11th District which includes Half Moon Bay. It is also a summation of his personal philosophy as a naturalized citizen. Born in Pakistan, he immigrated to America in 1967, a country he views as unique in the opportunities, freedom and promise it offers. He has traveled extensively in his career as an electrical engineer, and says that from his observation, our political system of checks and balances is one of the most effective forms of government in the world.

He is disappointed, therefore, that more people do not become involved with our political process: of the 50% of the citizens in this country who are registered to vote, only about half of those do so in any given election. Quraishi sees a danger in 25% of the people choosing the policies of the nation, as this can give special interest groups the ability to exercise disproportionate control. In an effort to offset this tendency, he reminds everyone he meets, be it the clerk at the supermarket or the mechanic at the shop, that a democracy by minority is not representative government. His reassurance that one vote can make a difference seems to pay off; he registers as many as twenty people a day who might otherwise not have bothered.

The candidate has pledged to serve his country without pay, believing it to be his civic duty. "There is no freedom without responsibility. It should not be used for our own ends," he explains. Should he be elected, he would continue his engineering consulting company to support his family, and he would accept honorariums for speaking. His Congressional salary would go to various charities in the district. He conducts his full-time campaign door-to-door to increase name recognition, and has built up enough support to have 20 to 30 volunteers in each city of San Mateo County doing the same thing. He feels that national elections should be publicly financed so that candidates without a "war chest" would not be at a disadvantage. Referring to what he calls his opponent Tom Lantos' out-of-district special interest contributions, Quraishi declares that he will be victorious in the upcoming "poor Republican versus the rich Democrat fight".

THE BEACHCOMBER

A Coastside Magazine!

June 1, 1988

by Amelia Chaffee

**"I Am Your Next
Congressman"**

Declaring himself in favor of traditional values, he states that the dignity of the individual is of paramount importance to the future of this nation. He believes that one of our greatest strengths is our tolerance and respect for all people, even those with whom we may disagree, and that our problems come from forgetting that people are the most valuable resource we have. He says that homelessness is a disgrace in a country where the facilities and resources are available to meet this crisis.

The desperate need for affordable, quality child care is another issue close to the candidate's heart; his wife, Karen, discovered that none was available locally when she wished to return to work twelve years ago. Although their personal problem was solved when she started the Coastside Infant/Toddler Center, Bill realizes that the situation is critical for many, and he supports tax relief through the Tax Reform Act of 1986. This measure would be the fairest and most economical approach, he believes, and do the most to help low-income families, whether or not the mother works outside of the home.

The frighteningly high cost of health care is a problem that Quraishi would fight by supporting a national health policy that would cover every citizen. He sees the guidelines of such a program being set by the federal government, but legislation and enforcement on a state and local level.

County-wide transportation issues are very important to Bill who says "the congestion is killing us". He feels that legislators need to stay in touch with the lives and concerns of their constituents, and is in favor of extending BART to Colma, according to what he believes people want. He unequivocally opposes offshore undersea mining and oil drilling, and sees the national deficit as a major disaster. He is definitely in favor of a balanced budget, which he feels is in the best interest of a strong America.

After winning the primary in 1986 against Jack Hickey and receiving 28% of the vote in the general election of that year, the Half Moon Bay Republican, who is running unopposed on the June 7 Primary ballot, has high hopes of defeating the incumbent Lantos. In fact, Bill Quraishi believes so strongly that his supporters will send him to Washington next November that he answers his phone, "Hello, this is your new congressman speaking."

ELECTION EXTRA

Prepared by
The Leagues of
Women Voters

GENERAL ELECTION NOVEMBER 8, 1988

457 Kingsley Avenue, Palo Alto, 94301 • 555 Ravenswood Avenue, Menlo Park, 94025 • 444 Peninsula Avenue, #3, San Mateo, 94401 • LWV North County, San Bruno, 94066

The Candidates Answer Questions

UNITED STATES CONGRESS

The order in which Congressional candidates will appear on the ballot depends upon your Assembly District. Their order here was determined by lot.

QUESTIONS ASKED OF THE CONGRESSIONAL CANDIDATES:

Q1. What do you see as the major problem(s) which will be facing the holder of this office? What solution(s) do you suggest?

11th DISTRICT

DEMOCRAT

TOM LANTOS

Age: 60; Occupation: Member, U.S. House of Representatives, Member of Committees on Foreign Affairs, Government Operations, Select Committee on Aging; Education: 1949, B.A., 1950, M.A., University of Wisconsin; 1953, Ph.D., University of California, Berkeley (Phi Beta Kappa); Background: Chairman, bipartisan U.S.

Congressional Delegation to the European Parliament/Common Market; Chairman, Congressional Human Rights Caucus; Chairman, Subcommittee on Employment and Housing-Government Operations Committee; Member, Millbrae Board of Education, 1959-1966; Member, Presidential Task Force on Defense and Foreign Policy.

Q1. Domestically, the reduction and gradual elimination of the budget deficit and the trade deficit must clearly be the overriding policy concern of any responsible Member of Congress. Over the eight years that I have served in the Congress using my professional training as an economist, I have succeeded — with like-minded colleagues — in scaling back unneeded and duplicative military and civilian programs ranging from the MX missile to tobacco subsidies. In addition, I have been in the forefront of the fight against the drug culture, violent and white-collar crime, environmental pollution and the subtle undermining of traditional values that have made this country great over many generations. As Chairman of the Subcommittee of Employment and Housing of the Government Operations Committee and earlier as a member of the Transportation Subcommittee, I have been given the

unique opportunity to deal effectively with our most pressing Peninsula concerns ranging from the 92/101 Interchange to funding a safe modern transportation link on the coastside, as well as assisting SamTrans in all its endeavors. From education to childcare, from Social Security to Medicare, my work has encompassed the concerns and needs of all Peninsula residents.

REPUBLICAN

G.M. (BILL) QURAIISHI

Age: 52; Occupation: Small Business Owner; Education: Nuclear & Electrical Engineer, M.B.A. (Management); Background: Born in Peshawar, Pakistan, where we forced the Soviets to withdraw from Afghanistan for the first time in history. National Defense Executive Reservist. Served the U.S. Army for two years in Europe. Experienced in managing multi-billion dollar projects. Married to Karen, an expert in childcare, and live with Michelle, Kevin and Andrew.

Q1. There are several major problems such as Drugs; Deficit; Jobs; Crime; Nuclear disarmament; Ethics in government; AIDS; Environment; Health care; Foreign policy; Taxes; Education; Abortion; Elderly care and Transportation. There are three major reasons why

people use drugs: lack of self-esteem; 2) lack of religious beliefs and 3) lack of close family relationships. 90 percent of the public and 94 percent of school parents believe that drugs education belongs at homes and schools. The next major problem is the deficit. If we freeze 1) the spending, follow 2) the Gramm-Rudman-Hollings balanced-budget law's deficit targets and follow 3) the Grace Commission Report on how to cut \$424 billion in wasteful spending, the deficit will disappear within few years. Finally, a local and regional issue is the transportation. We should establish long-range objectives keyed to unlocking the present and future traffic of the Bay Area. I intend to work with local private and public agencies to solve these problems with appropriate federal guidance and funding. I would like to see the proposition A fully implemented and BART extended around the entire Bay Area. This is the kind of leadership and role I intend to provide as your next Congressman.

Pacifica Tribune

Pacifica, Calif. 94044

Wednesday, August 24, 1988

359-6666

2 sections, 26 pages

Quraishi Spoke to Pakistani President 23 Days Ago

Bill Quraishi, the Republican candidate for Congress from the 11th district, had a personal visit with the president of Pakistan less than three weeks before he died in a still unexplained airplane explosion which also killed two high American officials.

Quraishi said he spoke with President Mohammad Zia ul-Haq at his residence in Rawalpindi on Aug. 1. Quraishi, a native of Pakistan, was visiting his homeland at the time.

President Zia died Aug. 16 along with U.S. Ambassador to Pakistan Arnold Raphel and Brigadier General Herbert Wassom. Their bodies were returned to Washington Sunday for funerals this week.

Quraishi, the Half Moon Bay businessman who will oppose Rep. Tom Lantos for the latter's congressional seat in the Nov. 8 election, predicted that the tragedy would not disturb Pakistan-United States relations. He also said that Pakistan is now "better educated and more understanding now" and that the crash should not have lasting repercussions in the nation as it might have at one time.

However, he said, he believed the crash was the result of sabotage.

During his visit with the president, Quraishi said, "We discussed the present hostage crisis in Lebanon, U.S.-Pakistan relations, Soviet withdrawal from Afghanistan and the forthcoming Pakistani elections on Nov. 16.

"He told me that the withdrawal is continuing as planned from Afghanistan but he gets lots of threats from the Soviet Union," said Quraishi, who returned to Half Moon Bay on Aug. 6. "I know the situation and the local people very well because I was born in Peshawar, Pakistan, which is only 30 miles from the Afghan border. I know the entire area like the palm of my hand," he said. "The Soviet Union would not have withdrawn without the fight and determination of Mujahideens.

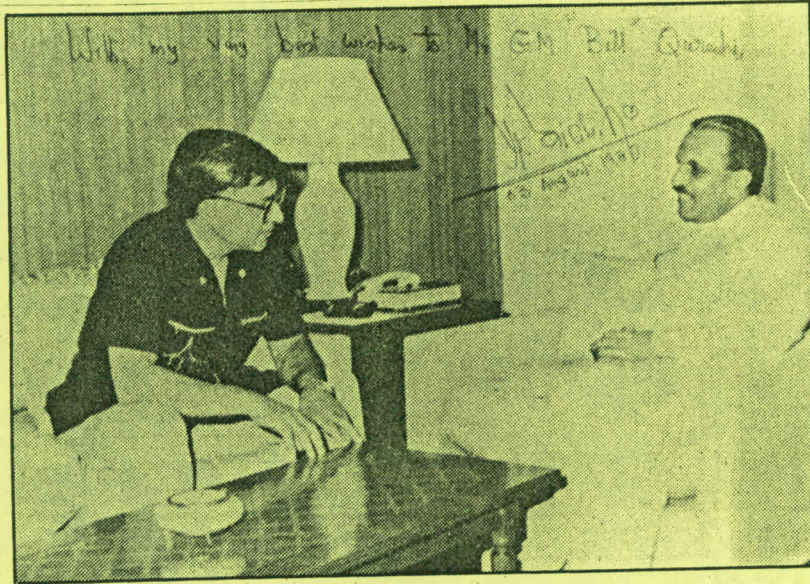
"Peshawar is the hub of activities and is full of Afghan, Soviet and Indian spies. Lots of people have been killed there because of bomb explosions, a frequent technique used by the spies to intimidate the local people and to prevent them to help the Mujahideens.

Quraishi said President Zia in January 1987, he said, during business visit to Pakistan.

The Times

San Mateo County's Daily Newspaper

SAN MATEO, CALIFORNIA, THURSDAY, AUGUST 18, 1988

Bill Quraishi with Pakistani President Zia Aug. 1

Quraishi: Pakistanis will adjust

By JOHN HORGAN
Times Staff Writer

HALF MOON BAY — Bill Quraishi, a Republican candidate for Congress in the 11th California District, said the death of Pakistan's President Mohammad Zia ul-Haq should not be disastrous for that nation.

Quraishi, a native of Pakistan, said the populace of that country today is "more educated and more worldly" than it was in the past and will be able to adjust to the tragedy.

Zia died in a plane explosion Wednesday.

"There is one thing I can guarantee," said Quraishi, "and that is that Pakistan will remain a staunch ally of the U.S."

Quraishi, who said he met with Zia on two occasions last year, praised the late leader because of his strong support of the Afghanistan rebels who oppose Soviet armed forces in

Bill Quraishi

that country.

Over the past several months, the Soviets have commenced a phased withdrawal from Afghanistan.

"I believe that Soviet forces would not have left Afghanistan without pressure from Pakistan," Quraishi said.

The United States has been a prime arms supplier to Pakistan.

Quraishi predicted that the United States' relationship with Pakistan will not change much in the wake of Zia's death.

He said Zia was "conscientious and a good person." The Soviet withdrawal was extremely significant, he said, because it marked the first time an occupying Soviet army had had to leave a nation.

He added that he was confident that the caretaker president of Pakistan, Ghulam Ishaq Khan, whom he also met last year, would be an effective leader.

Quraishi said he has offered condolences to the widow of U.S. Ambassador Arnold L. Raphel. He was killed along with Zia.

Quraishi will oppose incumbent Democrat Tom Lantos in the Nov. 8 election. Quraishi lives in Half Moon Bay.

The Times

San Mateo County's Daily Newspaper

SAN MATEO, CALIFORNIA, MONDAY, SEPTEMBER 21, 1987

Candidate wants more support for Afghan rebels

By KAREN PETTERSON
Times Staff Writer

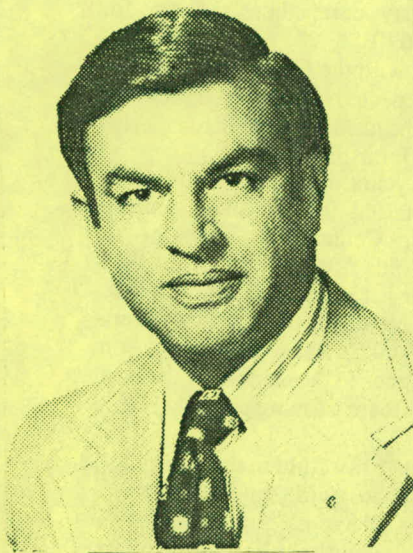
SAN MATEO — The U.S. must increase its support of the Afghan rebels and not be fooled by Soviet promises of withdrawal, said Bill Quraishi, Republican congressional candidate and native of Pakistan who recently visited the refugee camps along the border.

Quraishi said he met with tribal leaders of Pakistan and the Mujahadeen, the Afghan freedom fighters.

"The Soviet military forces are not going to get out of Afghanistan," said Quraishi. "The freedom fighters believe that the withdrawal announcement is just a cosmetic gesture and propaganda ploy."

A GOP candidate in the 11th Congressional District in 1986 who plans to run again next year, Quraishi, who lives in El Granada on the county's Coastside, said the only way to force the occupation troops out of Afghanistan is by "providing more Stinger missiles to the Afghan freedom fighters."

Quraishi was raised in Peshawar, 30 miles from the Afghanistan border and a major

Bill Quraishi

stop on the ancient silk routes. It is now the closest city to the refugee camps.

Peshawar, which means the place of skilled craftsmen, was a city of 100,000 people when he

left, Quraishi said. The population today has swelled to more than 3 million because of the influx of Afghan refugees.

"You hardly recognize the place anymore," he said. "The city utilities cannot meet the demands of the inhabitants. It has become an intolerable situation."

Peshawar also has become a headquarters for the KGB, Quraishi said.

During his trip last month, he met with the tribal leaders who live in the buffer zone between Pakistan and Afghanistan, where "they follow their own laws."

These tribal leaders are instrumental in channeling military and economic aid to the Afghan refugees, Quraishi said.

The refugee camps are just 15 miles from where he used to live, and Quraishi said he was able to get around because of his familiarity with the territory.

He spent a day with the tribal leaders and said he got a good picture of the current situation in Afghanistan.

Quraishi plans another visit to his homeland soon, he said, and in the meantime is urging continued U.S. support for the rebels in the form of weapons and economic aid.

HALF MOON BAY REVIEW

AND PESCADERO PEBBLE

Serving the interests of the San Mateo County Coastside. Published every Wednesday.

Wednesday,
July 6, 1988

Toddler center fills local need

Armies of working parents rely on dependable child care center

By DAVID WENSTROM
Review Staff Writer

The little girl on the rocking horse looked lost, forlorn. Tears seemed ready to well from her big, brown eyes.

"She's new," explained Karen Quraishi, who runs the Coastside Infant/Toddler Center. "So she's still wondering 'Where the heck did my mom go?'"

Where the heck did your mom go? To work, that's where. More than 60 percent of American mothers work, and half of all mothers return to work before their babies are a year old.

A lot of little girls and boys are wondering where the heck their moms went. The lucky ones, like the little girl on the rocking horse, will be accepted into child care programs.

And the luckiest ones, say those familiar with the Coastside Infant/Toddler Center in Half Moon Bay, will be accepted there.

Accepted is the operative word, for in San Mateo County — where parents pay more for child care than anywhere else in the state — just 16,500 slots are available for 43,500 children needing day care.

Figures are equally dismal for the 19,500 people who live between Montara and Pescadero, according

to the Child Care Coordinating Council of San Mateo County Inc.

On the Coastside, 2,356 children need day care; there's room for about 670.

And with the Coastside's population expected to nearly double by 2010, the need for child care is "critical," Quraishi said.

Ten years ago last month, Quraishi started the Coastside Infant/Toddler Center for 3-month- to 3-year-olds after struggling to find care for her own 15-month-old son.

The result, in the words of Vera Goorchenko, whose 2-year-old son Victor goes to the center, "is the best substitute for a loving parent you can find."

"I leave my child in the morning," Goorchenko said, "and he runs off happily. I have no guilt, no misgivings, knowing that he is in capable and caring hands."

Nirmala Dillman, coordinator of children's programs for the Coastside Community Action Council, called Quraishi's non-profit program "fabulous," and said it is one of the finest infant/toddler programs in California, if not in the country.

"It's the way they work with children, the respect that they have for parents and the way they work with parents," Dillman said. "This is a program that strengthens family bonds."

Fatima Furtado comforts Rachael Chavez, a newcomer to the Infant/Toddler Center who isn't too keen on her mother's plans to return to work.

Photos by Martha Jane Stanton — R

Karen Quraishi and K.C. Coverdell find adventure in an inner tube at the Coastside Infant/Toddler Center Quraishi started 10 years ago. Mustering money for the center is also some-

thing of an adventure, and many parents, like K.C.'s, help fund-raisers.

Gosh, responded the quiet, trim Quraishi as toddlers whizzed about room B5 at Cunha Intermediate School, you have to give parents some credit.

Indeed, the Coastside Infant/Toddler Center is really an infant/toddler/parent center. Parents hold fund-raisers, clean the center's two rooms at Cunha on "maintenance days" and even take turns doing laundry.

"A lot of equipment you see here has been built by parents," Quraishi said, pointing to counters and cabinets.

In turn, Quraishi encourages parents to visit their children at the center, she teaches classes in parent-child communication and visits families at home, "sharing with parents what they're hoping and dreaming for their baby," as Dillman put it.

Perhaps that's why 180 families each year join a waiting list hoping to get one of the 15 to 20 spots that will open up at the infant/toddler center.

The program offers full- and part-time care from 7:30 a.m. to 6 p.m. But it can care for just 26 children at a time — 16 toddlers and 10 infants.

Over a year, 40 to 45 families have children in the center, which has 18 staffers, 14 of whom took child education classes at college within the past year.

"There aren't many private homes that take infants, so infant care is a real need," Dillman said.

Quraishi said she hopes to meet that need by finding a new and larger home for the center. "We know that this classroom space won't be available forever," she said.

The infant/toddler program recently split from the non-profit Coastside Community Action Council, which operates day care programs for school-age children, as well as the Coastside Senior Center.

Dillman said the council supports the move, which will enable an infant/toddler board of directors "to focus exclusively on that program and the expansion they want to do."

Quraishi plans to expand the scope of her program, as well as its size. She will begin studies this summer for a master's degree in clinical psychology to add to her bachelor's in child development. And Jill Anderson, who has been at the center nine years, is working on a bachelor's degree in psychology.

"We want to offer in-depth and comprehensive services around mental health," Quraishi said. "A lot of times there's a problem early on but it might not be identified until much later."

Sometimes, she continued, "it's a problem with a parent — something in their background doesn't allow them to parent a child. I happen to think how you react to the glass of spilled milk is important, the tiny interactions are important."

Quraishi gets plenty of interactions at home, from three children, ages 16, 14 and 11, and a husband, Bill, who is trying for a second time to unseat U.S. Rep. Tom Lantos. "Yes," she said, "our house is hectic."

But an air of calm hovered about Quraishi as she negotiated a mine field of screeching, laughing, crying, kicking toddlers. (Of course, it wasn't yet 9 a.m. "By the end of the day," said Eva Forchini of the Community Action Council's Hatch School day care program, "I'm hearing things.")

The din vanished as Quraishi led a visitor to the infant room next door — that is, until a tyke let out a

primordial scream as another infant tried to muscle in on his toy piano.

"Patrick doesn't want to share," Quraishi said. "He's saying, 'I want to do it all by myself.'"

Parents can be reluctant to let go, too. "Sometimes, I think the adjustment is harder for parents," Quraishi said. "The children are happy but it's hard for parents to leave the children and go to work."

Kim Chavez, who is "working up to working," can't go to work until little Rachael is good and ready for her to go to work.

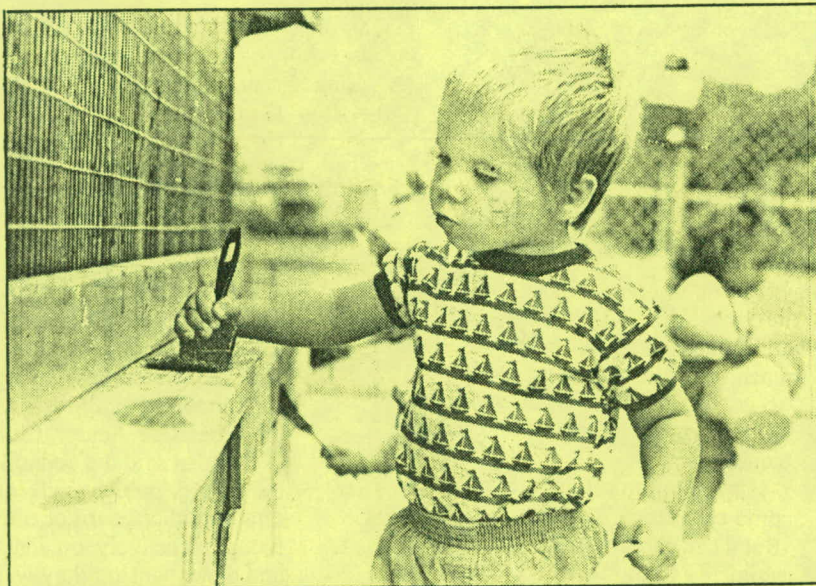
"Some kids come into this place and say, 'Wow! Look at all this stuff,'" Quraishi said. "Other kids have a hard time being away from their mothers."

So Chavez brings Rachael to the center for a little longer each day and stays with her. In a month, Rachael has worked up to two hours.

"She's a real clingy baby," Chavez said. "I like the option of being able to work her in slowly."

Children who were Rachael's age 10 years ago, when Quraishi started the infant/toddler program, will enter Cunha Intermediate School next fall.

Cunha students sometimes help at the center, and Quraishi hopes some of her old friends might help next year. "It'll be really fun."

Victor Skinner helps spruce up the Infant/Toddler Center. If it weren't for the center, Skinner might be at home sprucing up the living room furniture.

THE BEACHCOMBER

A COASTSIDE MAGAZINE Vol. 8, No. 34 August 21, 1983

Bill Quraishi to replace Tom Lantos

In a totally different arena of active life, Bill Quraishi of El Granada has taken on a major challenge by throwing his hat in the political ring in competition with incumbent Congressman Tom Lantos. Confident...committed...dynamic...even though he has never held any political office or been involved in any political candidacy before, Bill Quraishi is convinced that he has an excellent chance of winning and that he is eminently qualified to do a good job as the Republican representative for this 11th Congressional District.

Bill Quraishi realizes he must raise at least a million dollars to conduct his campaign and he's already had brochures and contribution-cards printed, been in touch with the Republican National Committee, secured good wishes from a number of incumbent senators and congressmen, and plans to attend some workshops for candidates in Washington D.C. He has also persuaded Bob Senz, the popular owner of the Ocean Shore Company (hardware and homeware) to head his steering committee, and that step alone says a good deal for Quraishi.

His basic policies are those of free enterprise and entrepreneurial encouragement, his mentors are Thomas Jefferson and Abraham Lincoln. And if that sounds almost naive in this sophisticated decade, don't dismiss him lightly.

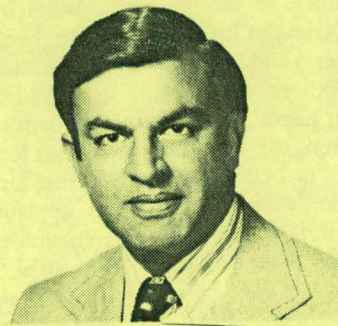
He conveys an intense sincerity, and perhaps a look at the 49 years of his life to date gives us some clues.

Born and raised in Peshawar, Pakistan, he grew up in a multilingual society, not only because his mother spoke Russian and his father Arabic, but Peshawar was a free trade zone near the Afghan border. He grew up hearing Urdu (the Pakistani language), Persian, English and a wide range of tongues, ultimately learning to speak Urdu, English, Arabic and German. That language facility stood him in good stead during his later engineering career in various parts of the world.

At the age of ten he knew he wanted to be an engineer, in part perhaps, because an uncle was an engineer, but also because he was good in both math and science and indeed went on to become top student in middle school, high school and college. He won his degree in electrical engineering at the University of Peshawar, then went on to begin his career with a job in Lahore. He had always been impressed, however, with the advanced accomplishments of American and European engineers, and was particularly taken with his concept of the United States as "a land of promise, of free enterprise", attributes that he still considers our greatest assets.

In 1963 he went to West Germany where he spent the next four years, the first two with a

German firm, the last two as an electrical engineer with the U.S. Army, Europe, Engineer Command. In 1967 he came to the United States. It was, he says, "A dream coming true...in steps...you work for it!" His sister had been an exchange student at Colorado State, and he knew people there for that reason, so he headed for Colorado and signed up for some grad study courses at the University of Colorado.

In 1968, he met and married Karen, who was in her final year at Colorado State, working toward her degree in child development. Coastsiders are well acquainted with Karen as the founder of the popular Infant and Toddler Center. They bought a house in Denver, helped by a loan from his boss (by then he was working again as an electrical engineer) and she made the 120-mile roundtrip commute to finish her last year at school.

Bill Quraishi had gone to work for Bechtel Engineering and was transferred to the California Bay area in 1970. They moved to Novato and bought a home there;

daughter Michelle was born 1971. Bill became Senior President of Fluor Corporation then joined Westinghouse. was a four year span that included five transfers back and forth between east and west. He saw a lot of the country, Bill serves.

By 1975 they had had enough of the corporate life with its ming about, and he started his own company, Engineering Management Consultants in Power Energy, capable of the design, management and construction of million dollar projects. They were jobs under contract to such giants as Bechtel, Pacific Gas Electric, the U.S. Department of Energy, the Stanford Linear Accelerator project, the city of Alameda county of San Francisco. It meant a lot of additional junketing overseas, including a stint as advisor to the Government of South Korea on nuclear power.

Meanwhile the Quraishi family acquired two more members. Michelle is now thirteen and cumulating honors in her school career, Kevin is eleven and Andrew is eight. They also moved from Novato to El Granada. The whole family, says husband and father, is excited and enthusiastic about his latest goal in life.

Why did he decide to enter the political arena? Bill Quraishi was raised during the Gandhi era with its many demonstrations and strikes. He feels his political awareness began at that time. "American people don't trust politicians," he says. "Fifty percent of those registered don't bother to vote so those few control our destiny. There's a lot of self-interest—you scratch my back and I'll scratch yours. I'm running because Congress needs other than attorneys. I want to bring honesty back. I want the future to be bright for my own three children."

He has seen a lot of the rest of the world and feels that he understands the multi-cultures with whom he must deal. He speaks of the protectionist movement going on, the service orientation of countries like Germany and Japan. He plans to take specific stands on national issues during his campaign next year. For now, (in our leap-about conversation) he approves oil drilling off the coast "if it's out of sight", thinks abortion must be the woman's decision, is devout himself (in religious matters) and believes we must respect others' religious beliefs. We must negotiate from a position of strength, but not with "my 'ism' is better than your 'ism'—I don't believe in that. It's a beautiful world—why can't we do it collectively?"

He recognizes that his candidacy faces enormous obstacles and that there's a lot of work to be done, but he's prepared to conquer those. "I'm a very determined person, I work twenty-four hours a day." He does take time to share family life, to walk, do some jogging and tennis, and he reads a lot to keep up-to-date on political matters. He has taken Karen and the kids back to visit Pakistan several times but makes it very clear that this is now his country and theirs.

A few more samples of this new candidate on the scene: "Government should leave many matters to private contractors. There is so much waste due to complex procurement procedures!" He would eliminate a good part of Civil Service to turn it back to private entrepreneurs. "There should be bare bones government. Local government should be self-sufficient, federal government should stay out of it!"

Bill Quraishi is a gutsy guy. It will be interesting to see how he fares against a very well entrenched incumbent. If you see things as he does you may want to lend him a hand and/or dollars. As a newcomer on the political scene, he'll need every bit of help he can get.

The Beachcomber Oct. 29, 1986

11th Congressional District Candidate Bill Quraishi:

When a political novice feels so strongly about the issues he endorses that he takes on a well entrenched and politically astute incumbent... not just on a local level but for a seat in the Congress of the United States, you have to applaud his courage, determination and enterprise. And Bill Quraishi of Half Moon Bay has a great deal of all three qualities. He's campaigning for Tom Lantos' seat in the House.

It is interesting to note that both came to America from far-away former homes, Congressman Lantos from Hungary, the would-be Congressman Quraishi from Pakistan. Both can claim international background experience; Bill's includes four years in West Germany as an electrical engineer, two of those with the U.S. Army, followed by years of time spent

in other parts of Europe and Asia, particularly since the formation of his own engineering management consulting company in 1975. One job stint was as an advisor on nuclear power to the government of Korea. He feels that this experience has given him a real understanding of the multi-cultures with which the U.S. must interact.

Quoting from an article I wrote about Bill in August of 1985, "His basic policies are those of free enterprise and entrepreneurship, his mentors are Thomas Jefferson and Abraham Lincoln." He is concerned that during his year and a half of campaigning he has found that "50 percent of the people in this country are not interested in how the government is run... of the 50 percent who are interested, only half of them care to vote, so one American out of four tells us what to do." This, he says, is what has made us "a democracy by minority special interests, which is dangerous".

Again stressing "the spirit of entrepreneurship and free enterprise", he would like to see the federal government leave many matters to private contractors because "there is so much waste due to complex procurement procedures". He believes in "bare bones government... local government should be self sufficient; federal government should stay out of the picture."

And, if elected, he would oppose any effort to increase tax rates from the 15/28/34 percent rate provided in the Tax Reform Act of 1986.

Although Bill Quraishi has not personally been active in local community action, wife Karen is very well known and well thought of for her founding and management of the Coastside Infant and Toddler Center.

QURAISHI for U. S. CONGRESS Committee
P. O. Box 1087, El Granada, CA. 94018
(415) 726-2088

משרד הכלכלה והתכנון
לשכת השר

תאריך 9.2.87

אשר כ' הממשלה.

השכ יעקב' מקדשני 8 המזב'ר
אס'וני Fe כוה"א את הירצ'ה.

820(1-2)

בברכה

סימה פליט
מנהלת לשכת השר

file

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor
Virginia - Israel Commission

P.O. Box 1475
Richmond, Virginia 23212

January 23, 1987

The Honorable Gad Yaacobi
Minister of Economy & Planning
Hakirya
P. O. Box 883
Rehov Kaplan 1, Jerusalem 91008
Israel

Dear Mr. Yaacobi:

I want to let you know how much I enjoyed meeting you at the very lovely dinner you hosted for the Executive Committee of the Virginia-Israel Commission.

You and your staff, could not have put together a more productive itinerary for each of the committee members. The breadth and depth of the Commission's activities will accrue to the benefit of both the nation of Israel and the Commonwealth of Virginia.

I look forward to seeing you here in Virginia, as well as in Israel in the near future.

Thank you again.

Sincerely,

Laurie Naismith

LN:dp

תאריך 9.2.87

אס"ר כ' הממשלה

השם יעקב' מקדמי עוזא'ר
אס"ר Fe כוה"א את הרציה

820(1-2)

בברכה

סגמה פליט
מנהלת לשכת השר

File

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor
Virginia - Israel Commission
P.O. Box 1475
Richmond, Virginia 23212

January 23, 1987

The Honorable Gad Yaacobi
Minister of Economy & Planning
Hakirya
P. O. Box 883
Rehov Kaplan 1, Jerusalem 91008
Israel

Dear Mr. Yaacobi:

I want to let you know how much I enjoyed meeting you at the very lovely dinner you hosted for the Executive Committee of the Virginia-Israel Commission.

You and your staff, could not have put together a more productive itinerary for each of the committee members. The breadth and depth of the Commission's activities will accrue to the benefit of both the nation of Israel and the Commonwealth of Virginia.

I look forward to seeing you here in Virginia, as well as in Israel in the near future.

Thank you again.

Sincerely,

Laurie Naismith

LN:dp

מדינת ישראל
משרד העבודה והרווחה

STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF LABOR
AND SOCIAL AFFAIRS

הנציגות
בארה"ב וקנדה

DELEGATION IN
THE UNITED STATES
AND CANADA

ג' בשבט תשמ"ז
2 בפברואר 1987

Handwritten signature

אל: מר איתן בנצור, הקונכ"ל, לוס אנג'לס

מאת: ראש נציגות משרד העבודה והרווחה
בארה"ב וקנדה, ניו יורק

810-4
✓820(1-2)

הנדון: הטיפול בישראלים חוזרים

מכתבו של מר יצחק אלדן אלי מ-7.1.87;
סיכומי מר י. אלדן ומר מ. אלעזר
מ-5.1.9.1.87 עם העתקים אלי

אני מקדם בברכה את הסיוע של הקונסוליה הכללית בלוס אנג'לס
להחזרת ישראלים הביתה.

מכתבי אליך מ-31.12.87 הקובע את כללי הסיוע של הקונסוליות
בנושא החזרת ישראלים - אקדמאים ולא אקדמאים, נכתב בשם המנהל
הכללי של המשרד ועל דעת שר העבודה והרווחה.

עלי להבהיר, כי נציגות משרד העבודה והרווחה בארה"ב וקנדה,
מופקדת, בין היתר, על הטיפול בהחזרת ישראלים זה שנים מספר
עוד לפני שמשרד הקליטה או הקונסוליות עסקו בנושא. אין, ולא
היתה כוונה להעביר את הטיפול בישראלים לקונסוליות.

הנציגות ממשיכה למלא את תפקידה, כבעבר ולטפל בכלל אוכלוסיית
הישראלים בצפ"א (אקדמאים ולא אקדמאים), כאשר הקונסוליות
נתבקשו לסייע לנציגות במילוי תפקידה.

אני חוזר על מכתבו של מנכ"ל משרד החוץ, מר דוד קמחי
מ-20.3.86 ומכתב מר אביב שיר-און (מלשכת המנכ"ל)
מ-27.2.86, הקובעים מפורשות כי כל הפעולות הכרוכות בהחזרת
ישראלים ארצה יש לתאם עם הח"מ.

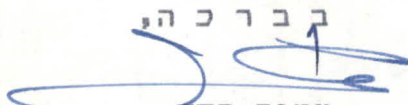
800 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10017
TEL. (212) 986-6360-1
TELEX: 6801064
FAX: (212) 949-7696

מכתבים אלה, הינם על דעת רוח"מ כאשר כיהן כמ"מ רוח"מ ושר החוץ.

עם כל הכבוד, אין בסמכות סגן הקונסול לקבוע דפוסי העבודה של נציגות משרד העבודה והרווחה. הנציגות פועלת בהתאם להנחיות שר העבודה והרווחה והמנכ"ל ואין כאן שום עניין של "ריב סמכויות", כהגדרת סגנך.

יש מצב קיים משך שנים רבות. לא ניתנו הנחיות ע"י הגורמים המוסמכים לשנותו. הנחיות הנתנות ע"י גורמים שאינם מוסמכים - אינן מחייבות.

אודה לך, אם תנחה את הגורמים הנוגעים בדבר בקונסוליה להעביר אלינו את כל שאלוני הפניות של הישראלים - אקדמאים ולא אקדמאים ולפעול בכל הקשור לישראלים בתיאום עם הנציגות.

בברכה,

עמוס חדד
קונסול

העתק: שר העבודה והרווחה
✓ לשכת רוח"מ
מנכ"ל משרד העבודה והרווחה

Handwritten signature

הקונסוליה הכללית של
ישראל בלוס-אנג'לס

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN LOS ANGELES

SUITE 1700
6380 WILSHIRE BOULEVARD
LOS ANGELES, CALIF 90048

(213) 651-5700

7 ינואר, 1987

לכבוד
מר עמוס חדד
ראש נציגות משרד העבודה והרווחה
ניו יורק

הנדון: הטיפול בישראלים חוזרים
מכתבך מ-31/12/86 לקונכ"ל א. בנצור

כידוע לך, מזה שלושה חודשים הקונסוליה בלוס אנג'לס שמה לה את משימת החזרת ישראלים הביתה בראש סדר העדיפויות שלה. לצורך כך נערכו שינויים תפקודיים בתוך הקונסוליה, מונה קונסול לתושבים חוזרים, הוכנה תכנית עבודה מפורטת ובוצעו כבר מספר פעולות חשובות, כגון שיגור מכתב הקונכ"ל לרכבות ישראלים לרגל ראש השנה, הפקת המדור "אני חוזר הביתה" בעתון "ישראל שלנו", מפגשים עם קבוצות ישראלים, סידרת ראיונות לתקשורת היהודית והלא יהודית, וכן כנס לאקדמאים וסטודנטים, בהשתתפותך.

מהנסיון הלא מועט שהצטבר בשלושת החודשים הראשונים למבצע "עם הפנים הביתה" עליו הכריזה הקונסוליה שלנו, אין ספק בידינו כי דפוס העבודה ביננו לבינך מחד, וביננו לבין משרד הקליטה מאידך, הינם מצויינים ותואמים למציאות ולצרכי העבודה. לך אנו מעבירים את כל הפניות של תושבים חוזרים אקדמאים, איתך נעבוד לגבי יריד התעסוקה, ועמך אנו מתכננים את הפעילות בקרב הסטודנטים והאקדמאים. באשר לשאר הישראלים, אלא שאינם אקדמאים, הכתובת לה אנו מפנים פניות ושאלות של תושבים חוזרים היא משרד הקליטה, ממנו אנו גם מקבלים תקציב וחומר לפעילות בקרב כלל אוכלוסיית היורדים באיזורנו.

שיטת עבודה זאת נראית לנו כמתאימה, וכעונה על הצרכים בשטח, ואין כוונתנו לשנותה. אין לנו שום ענין במאבקים בינמשרדיים. אנו חותרים ופועלים ללא לאות במטרה אחת והיא להחזיר מה שיותר ישראלים הביתה. צוו השעה איננו ריב סמכויות, אלא ריכוז המאמץ של כולנו, השליחים מהארץ והגורמים הנוגעים בדבר בישראל (משרד העבודה והרווחה, משרד הקליטה ומשרד החוץ), למען בלימת מכת המדינה הנקראת ירידה. הבה נמשיך בשיתוף הפעולה ביננו, כי הזמן דוחק והמלאכה מרובה.

שלך, כברכה,
יצחק אלדן

העתקים: לש' השר, לש' מנכ"לים, לש' מ'מנכ"ל, מנהל מצפ"א,
מנהל תפוצות, א. נעים - וושינגטון, הקונכ"ל - כאן.

① 1874. 14 2

820 (1-2)

Thank you for your kind letter of December 31, 1986. Although it only reached me yesterday (January 28), I tried to explore the possibilities of an address by the Prime Minister to the Policy Forum of the Washington Institute right after you approached me here during your visit. Unfortunately, by that time the visit schedule already included an address to the National Press Club, and due to this commitment it became impossible to add another public address in Washington.

It was good to see you here, and I look forward to seeing you again soon. My best regards to Larry and to Martin Indyk.

Cordially,

Elyakim Rubinstein

Elyakim Rubinstein

✓ $\text{card } \Omega = 2^4 = 16$: $n = 2$: $\text{card } \Omega = 2^n$

THE
WASHINGTON INSTITUTE
FOR NEAR EAST POLICY

Ely J

Barbi Weinberg
President

December 31, 1986

Dear Ely,

Larry and I are looking forward to seeing you very soon when we are in Israel (the second week of January) with the AIPAC offices.

I am writing you now as President of The Washington Institute to ask you to convey to Prime Minister Shamir our invitation to address a Policy Forum of The Washington Institute when he visits Washington in February - at a time of his convenience. My letter of invitation is enclosed.

We're sorry that Larry and I didn't have the opportunity to get to know you better when you were in Washington. We enjoyed your comments (both serious and humorous) so much when you met with us in the AIPAC offices - just before you returned to Israel...I've repeated your Henry VIII to his wives quip more than once!

Larry joins me in wishing you and your family good health and contentment in 1987!

Warmly,

Barbi

**Special
Olympics**

International Headquarters

file
5
**1350 New York Avenue, N.W., Suite 500
Washington, D.C. USA 20005**

**(202) 628-3630
telex 440730 ITS**

January 14, 1987

Eunice Kennedy Shriver
Chairman
Hon. Sargent Shriver
President
Rafer Johnson
Vice President
Dickens Yung, J.P.
Vice President
Richard O'Brien
Secretary
Jimmy Carnes
Treasurer
Robert Montague
Brig. Gen. USA (Ret.)
Executive Director

DIRECTORS

Terry Baxter
Rocky Bleier
William Bolger
John J. Byrne
Robert E. Cooke, M.D.
Allen C. Crocker, M.D.
Eloisa de Lorenzo, Ed.D.
Donna DeVarona
Jerzy W. Doerffer, Dr. Eng.
Jay Emmett
Myer Feldman
Frank Gifford
Evelyn Greer, M.B.E.J.P.
Sir Eldon Griffiths, M.P.
Maurice Herzog
Donald Keough
Carol Meyer
Sheila Young-Ochowicz
Lawrence Rarick, Ph.D.
Maria Shriver
Robert Shriver, III

John W. Chromy
Frank W. Dean
Anne Haskell
James W. Kirkpatrick
Herbert J. Kramer, Ph.D.
Thomas B. Songster, Ph.D.
Deputy Directors

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan St.
Hakirya
Jerusalem, Israel 91919

840 (1-2)
✓ 820 (1-2)
112-1-8

Dear Mr. Prime Minister:

I was delighted to receive your letter and to learn of your willingness to serve as an Honorary Patron of the 1987 International Summer Special Olympics Games.

I have enclosed a recent newsletter outlining the plans that are currently underway in South Bend to ensure the success of this extraordinary event.

Once again, let me say how very grateful we are for your personal support.

Sincerely,

Sargent Shriver
Sargent Shriver

Enclosure

GAMES PLAN™

SEPTEMBER 1986

VOL. 1, NO. 8

SPECIAL
OLYMPICS
GAMES®

CONFERENCE PROVIDES INTERNATIONAL GIVE AND TAKE

The 1986 Annual Special Olympics International Conference held August 7 through 11 at Century Center in South Bend, Ind., gave international delegates their first glimpse of the site of the '87 Games. From all over the world, they came, they saw – and they compared notes.

The conference provided attendees with valuable information on what to expect during the International Games next year, as well as information on fund-raising and how to tie in with the publicity generated by the '87 Games. It gave the Games Committee feedback on the uniqueness of the international delegations' customs. Delegates returned to their home countries with a favorable impression of South Bend and with the satisfaction that the 1987 International Summer Special Olympics Games will be a first-class event.

Latin American Delegates

"I feel the facilities will meet the athletes' needs," said Professor José Alberto Colacho Hernandez, president of the National Sports Institute of El Salvador and also of Special Olympics in El Salvador.

He added that the biggest problem he sees is simply getting here. The cost will be enormous for the 30 athletes El Salvador will choose from those competing in its National Games, to be held in September of this year. Travel expenses for those in the official delegation – athletes, coaches and delegates – are covered by funds raised by El Salvador Special Olympics. But families and other supporters must pay their own expenses.

Juan Pablo Delano Tellechea, Latin American Region Director for Special Olympics International, notes that SOI is working seriously to help out, perhaps by finding a way to provide further transportation once the delegations and supporters reach the U.S. port of entry.

Travel problems notwithstanding, both Juan Pablo and José Alberto are confident that the '87 Games will be a big success. "We are working on improving the quality of the Games," said Juan Pablo. "Because we are expanding from five to nine days, this is the first time we will have trials, which will help improve the quality of competition and provide the best opportunity for each athlete to win a medal."

Whether they win or lose, the athletes will come away with a good self-image, according to José Alberto. He adds that in El Salvador, Special Olympics has helped mentally retarded citizens participate in society without being discriminated against. "It gives them the chance to participate in sports and really show their abilities."

Eunice Kennedy Shriver speaks at directors' conference in South Bend.
Photo courtesy of South Bend Tribune.

Asian/Pacific Delegate

Another delegate heard from was Dicken Yung, vice president of SOI and president of the Special Olympics Board in Hong Kong, the Asia/Pacific region Special Olympics representative. He reports that he was impressed with both the facilities and the people, "It's obvious that the International Summer Special Olympics Committee, university officials and South Bend residents are working very hard to have a good program in 1987."

Dicken adds that he anticipates about 130 will be attending from his region, which includes Hong Kong, Macao and China.

"It would be nice to have some contact with the local Chinese community," he says. "Sometimes our people tend to downplay the existence of mentally retarded members, instead of openly soliciting help for them. Just watching the Special Olympics Games will help educate them on the positive benefits of sports and Special Olympics. We can show them how a child participating in Special Olympics benefits socially and psychologically, and how mentally handicapped children and adults can become useful citizens and be better adapted to community life."

When asked if he thinks it will be difficult keeping more than 130 people occupied during the 10 days of the Games, Dicken says he is confident that they will

be well taken care of: "From what I've seen, the '87 Games are being very well organized, technically and financially."

He has also been involved with the last two International Games and hopes to have a large group of family members along this time, as he did in Baton Rouge. "Getting the family involved helps promote communication," he says.

Though the '87 Games will be the first International Games attended by China and Macao, Hong Kong will be sending athletes to its third International Games. Dicken emphasizes, however, that the main objective is to provide a full-time Special Olympics program in these countries. "We want to give athletes the chance to participate and community members an opportunity to help out, with the goal of a better-integrated community," says Dicken. "It's easy to forget about the benefits when the Games are over. That's why Special Olympics is a year-round effort."

Caribbean Delegate

Special Olympics efforts in the Caribbean are serious business, too, reports Kathryn Clark, director of development for the Caribbean. From Kingston, Jamaica, Kathryn oversees Special Olympics training activities in the commonwealths of Jamaica, Bermuda, the Bahamas, Barbados, St. Lucia, St. Kitts/Nevis, St. Vincent, Trinidad and Tobago, and Suriname. "Although the nations are small and the distances between them are great, each one does put on excellent Games," said Kathryn.

"These nations are full of eager people who like sports," said Kathryn, "and they will expect the '87 Games to be very professional." She added that she is very impressed with plans for the '87 Games and the desire everyone has shown for putting on a world-class event.

Altogether, the Caribbean commonwealths will be bringing 100-plus athletes, according to Kathryn, who noted that Grenada and Antigua may also participate. Each nation has its own National Games, but conferences and training programs for coaches are set up for the region as a whole. For these delegations, travel will

be costly. "We're working on getting help from the airlines," said Kathryn, adding, "The logistics of getting everyone here are incredible."

She noted, "This conference is one of the first opportunities our region has had to meet." Although coming in for the directors' conference was no easy task for the Caribbean delegates, Kathryn said she's glad they got the chance to attend. "I'm sure everyone will go home exhausted, but very excited."

ISSOC Board Chairman Ervin A. Derda (left) converses with former Michigan Governor George Romney at the conference.
Photo courtesy of South Bend Tribune.

By Ronald Steel

820 (1-2)

GREG E. MATHIESON/MATHIESON & ASSOCIATES

GEORGE PRATT SHULTZ RAISED HIS HAND in the hushed committee room, took an oath not to lie, and then upbraided the assembled members of Congress. "This is the first time in my 10 years of service as a Cabinet officer that I have been asked to take an oath of office before Congress," he told them. "If a public servant is not prepared to tell the truth, he has no business being a public servant, oath or no oath." The lesson given, he then proceeded to answer questions about the Government's secret arms sales to Iran and the skim to the Nicaraguan contras. Only Shultz could have gotten away with such a lecture. In fact, probably only he would have tried it.

"Mr. Secretary, you come before us as a man of very great integrity," said one Congressman, after Shultz insisted he knew little "in detail" about the arms shipments to Iran and "zero" about the contra bypass.

It is not often that a Secretary of State is congratulated when foreign policy initiatives go amok. Those who wield power are usually held accountable for what takes place in their bailiwick. Shultz has managed not only to avoid blame for action taken on his watch, but even to be considered the aggrieved party. He has washed his hands of actions taken by his chief, Ronald Reagan, and in the process enhanced his own standing. He now is hailed as a paragon of common sense in a gaggle of crazed ideologues and Indiana Jones-style buccaneers. In the sleazy labyrinth of the Iran-contra affair, Shultz has been dubbed Mr. Integrity.

When looked at closely, however, his efforts to detach himself from the Iran arms deal seem more a bureaucratic gambit than an expression of principle. He told Congress that he had heard of two proposed arms shipments in 1985, but got the "impression" they were not consummated. However, last January he could "fairly conclude" that future transfers probably would be authorized, and during the year he picked up "bits and pieces of evidence" to indicate they were in fact going ahead.

If he was outraged by the arms shipments in November, when they first became public knowledge, why wasn't he outraged by them months earlier, when he realized his opposition to them "didn't seem to be prevailing"? Why didn't he threaten to resign then unless the operation were halted? "I'm not here to claim that my actions in all of this were all that they should be," he replied. "You'll have to judge that for yourself." It is curious how few have done so, or at least in any way that casts doubt on Shultz's reputation for probity. Yet the question remains: Did Shultz know little "in detail" about the 1986 arms sale to Teheran because he was deceived, or because he chose not to know?

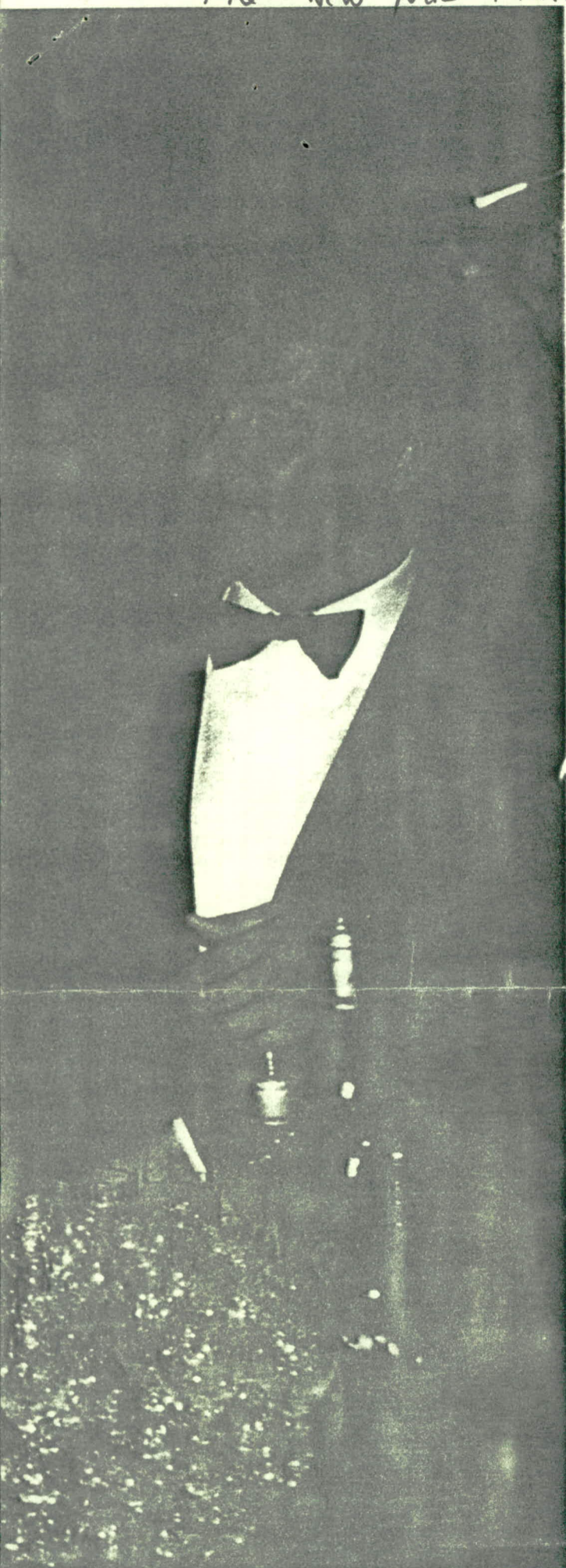
Some critics have contrasted Shultz's behavior with that of Cyrus R. Vance, Secretary of State during Jimmy Carter's ill-fated hostage-rescue mission to Iran in 1980. Vance argued against the operation and, after he had lost, turned in his resignation. "When core values are at issue, then a Secretary of State must speak his piece frankly and strongly to the President," Vance commented recently. "If the President overrules that, then I think he should resign."

Shultz, on the other hand, chose to distance himself from the scandal, and, by implicitly threatening to resign, forced a pledge from Reagan to return control over Iran policy to the State Department. Once he had won, Shultz fell conspicuously into line. "President Reagan is a freedom fighter, and the world knows it," he proclaimed. "And I stand with Ronald Reagan."

This judicious gamesmanship has significantly enhanced his power. Yet his victory over his bureaucratic rivals so far is a hollow one. Like an improbably stolid Siegfried, Shultz has drawn the sword from the tree where it awaited him. But it dangles from his hand, untarnished and unused. Shultz's strength is also his weakness. He is a fixer, an arranger, a negotiator, not an

Ronald Steel, a professor of international relations at the University of Southern California, is the author of "Walter Lippmann and the American Century," among other books.

Shultz testifying before the House Foreign Affairs Committee on the sale of arms to Iran.

ALAIN NOGUES/SYGMA

initiator. He earned his doctorate at the Massachusetts Institute of Technology in 1949 in labor relations, and has been practicing collective bargaining, in one way or another, ever since. Those who have sat with him at the bargaining table attest to his scrupulous fairness. But the qualities that make him a good negotiator — an ability to understand both sides of an issue and bring contending parties together — get in the way when he is expected to be a contending party himself.

He is not a grand conceptualizer, like Henry A. Kissinger, whose geopolitical abstractions were daring, though they sometimes blinded him to mundane realities. Nor is he a frenetic doer, like Alexander M. Haig Jr., for whom no event was too minor to be considered a crisis. Rather he is a patient consensus-builder. "I've been involved in lots of negotiations over a period of time," he explained early on in his tenure as Secretary of State. "I just sort of get into them and try to see what seems reasonable and talk to people." This makes him a middleman in an Administration divided between right-wing ideologues and cautious pragmatists. A moderate, Eastern internationalist Republican at heart, Shultz has held his right-wing critics at bay by affirming his loyalty to Reagan and by moving to support such litmus-test causes as aid to the contras and its theoretical justification, the Reagan Doctrine.

As Reagan's man in Foggy Bottom, nipping a bit here and tucking a bit there, Shultz has made no real mark of his own on foreign policy and, judging by the record, is unlikely to leave a lasting legacy. The reason lies both in the internal politics of the Reagan Administration, and in the very qualities that have made George Shultz a survivor.

PETE SOUZA/THE WHITE HOUSE

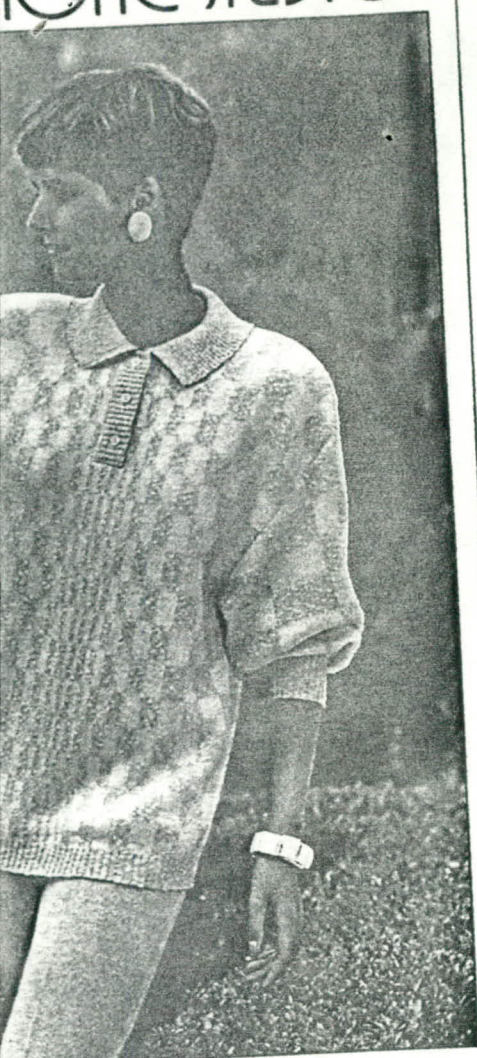
SHULTZ IS A SOLID, IMMOVABLE BLOCK OF A MAN, WITH a placid face that reveals little emotion, and a slow, deliberate way of moving. His clothes are a bit rumpled and not well-cut — in contrast to those of his predecessor, the nervous and nattily-dressed Haig — and at the first opportunity he doffs his suit coat. When I first went to see him at his imposing office in the State Department, he was bent over a fireplace poking some logs, dressed in a blue-and-white cardigan. It is easy to imagine him cooking hamburgers, as he has done, for the press corps in the backyard of his home near Stanford University, joined by his wife, Obie, an Army nurse he met in Hawaii during World War II, their five children and assorted grandchildren.

An interview with him is rather like sitting down with one's faculty adviser. "Have you ever worked in the White House?" he asked me when I posed a question about the National Security Council overstepping its bounds. "It's an idiosyncratic place, more like a court — and I'm not speaking of the Reagan Presidency, but any Presidency. It's organized around and for

Eduard A. Shevardnadze, Soviet Foreign Minister, far left, with Shultz at a 1985 reception in Helsinki marking the 10th anniversary of the Helsinki accords.

Above, meeting in Reykjavik, are Donald T. Regan, President Reagan, Shultz and Vice Adm. John M. Poindexter, who then was national security adviser.

STONE STUDIO

CHECK OUT THE NEWS

Sweater features checks of several sizes with a raised ribbed collar and cuffs. Baby-fine ribbing marks the button placket, cuffs and hem. Detachable shoulder tabs in acrylic/rayon. Ivory/dark flax. S(4-6-8), M(10-12). The pants that make it perfect are "Flax Knit" pull-ons of linen. They have a smocked-back waistband and detachable poly/rayon in flax; ivory in poly/cotton. 6-20. Made in USA. The sweater, \$72.00. The pants, \$58.00. The sweater, \$1.35 for the pants. N.Y. State residents add sales tax. American Express, Visa BankAmericard, MasterCard, Diners Club.

"STAIRS," the Brownstone Boutique
rd Street, Dept. T4, New York, N.Y. 10175
call for our FREE SPRING BROCHURE
and-the-Clock Toll-Free 1-800-221-2468.
New York City call 1-212-883-1990.
business hours call Toll-Free 1-800-235-1111.
87 Jean Grayson's Brownstone Studio, Inc.

Family
ge
hure
3-7000
te
Stowe,
05672
mont
8511)

Science Times
covers the
world of
science the
way The
New York Times
covers the
world.
Every
Tuesday.

the President, whoever that President is."

Shultz has known how to operate at that court with striking success. A university economist unknown to Richard Nixon when he was brought in as Secretary of Labor in 1969, he soon became one of that President's closest and most trusted advisers. His steady doggedness, his mastery of detail and, most important of all at the court of the Presidency, his loyalty — first to Nixon then to Reagan — has allowed him to survive attack both from inside the bureaucracy and from without.

Only in one area has he seriously drawn the line — on issues that he thinks compromise his principles. When he was Secretary of the Treasury, he tangled twice with Nixon: first when the President complained that he should not have his income tax return audited, and second when Nixon pressured Shultz to use the Internal Revenue Service to punish those on the President's enemies list. Shultz stood firm, and Nixon fumed to his aide, John Dean: "What does that candyass think I sent him over there for?"

Throughout his career, Shultz has zealously guarded his reputation for integrity. That is why he lectured the Congressmen when they required him, along with all the other witnesses, to take an oath before testifying. It is why he made such an issue last year of refusing to go along with a White House edict that Federal employees take lie detector tests to prevent news leaks. When asked by a reporter whether he would take the test, he declared he would resign "the minute in this Government I am told that I'm not trusted." The next day, Reagan retreated.

This is all very honorable. But nobody asked Shultz to take the test and almost certainly no one ever would. Perhaps principle was involved. But when the Administration, in its public relations "war on drugs," asked Federal employees to submit urine samples for testing, Shultz posed no objections.

Shultz has a firmly held code of honor, but it is a particular one. When he was dean of the business school at the University of Chicago in the late 1960's, he turned in his resignation when the president of the university overruled Shultz's ban on the use of loudspeakers by anti-Vietnam War student protesters. The president's deci-

sion seemed to question his judgment, and Shultz had to be persuaded to withdraw his resignation.

What this suggests is a man of integrity but also of considerable vanity. In those areas in which his personal honor is questioned, he is quick to take offense and demand amends. He wants, and insists on, respect, particularly where his bureaucratic turf is concerned. But when it comes to actions that many might regard as immoral or at least illegal — such as bombing Libya or soliciting private support for a civil war in Nicaragua — his sense of honor is apparently not engaged.

He has won the respect of the career Foreign Service officers and staff by his unpretentious ways and his reliance on them instead of on political appointees drawn from the far right. Reagan fundamentalists resent him deeply for what they consider his closet liberalism and for blocking their capture of key State Department jobs. A cluster of right-wing groups, led by three former Reagan ambassadors, a year ago demanded the ouster of Shultz for "undermining President Reagan's foreign policy."

These rightist critics keep demanding that Shultz and others around the President "let Reagan be Reagan." They fail to recognize that Reagan is Reagan, in his caution as well as in his rhetorical excesses.

In foreign affairs, the Reagan Presidency, for all its bluster, has so far been essentially reactive. It has bombed an annoying desert autocracy, invaded a speck of a Caribbean island and financed an assortment of ragtag guerrilla movements to harass various Marxist regimes. But it has tread lightly where any direct contact with Soviet power was concerned, and it even sheepishly pulled out of Lebanon at the first sign of trouble. For all Reagan's roar, he has been remarkably prudent. In this respect, Shultz is not the antithesis of Reagan the ideologue; rather, he is the pragmatic side of Reagan.

Shultz's major victory, perhaps his only unqualified one, came in 1982, when he talked Reagan out of his vendetta against the West Europeans for helping the Russians build a gas pipeline to provide Europe with cheap fuel. Reagan, who didn't mind selling the Russians grain subsidized by American taxpayers, thought it outrageous that the NATO allies buy Russian gas, and

imposed economic sanctions against European companies involved. Shultz used his labor-negotiator skills to work out a compromise that gave the Europeans their gas and Reagan satisfaction for talking tough.

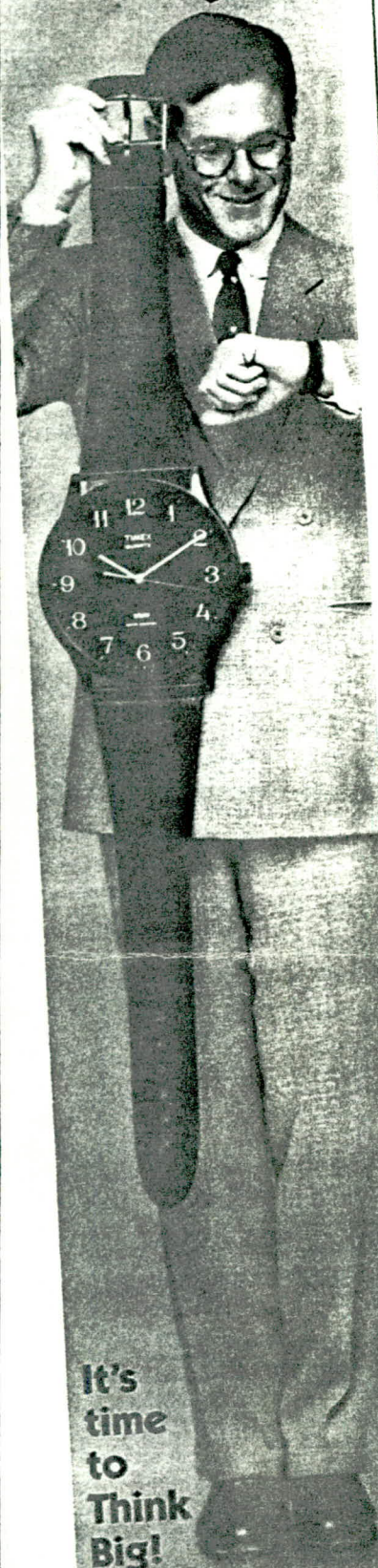
Aside from this guidance counseling among allies, the Reagan Administration has not been able to pull off a single diplomatic achievement to match the Panama Canal treaty or the negotiated, if unratified, SALT II treaty of the Carter Administration — not to mention the Camp David accords. Shultz, after burning his hands in Lebanon in 1983, seems virtually to have given up on the Middle East. Although an economist by training, he has made no discernible effort to work out an American response to the crushing problems of third-world debt and protectionism. His policy of "constructive engagement" in South Africa has degenerated into an instrument of Pretoria in its efforts to dominate the region under the label of anti-Communism.

In Central America, the Sandinista revolution remains an obsession Washington can neither exorcise nor come to terms with. The Administration's one supposed innovation, the Reagan Doctrine, is merely a warmed-over version of 1950's globalism that labels every third-world Communist regime a mortal threat; its main effect has been to link the United States to guerrilla movements no more democratic than the governments they are trying to overthrow. And following the breathtaking poker game at Reykjavik, for which Shultz arrived unprepared and at which Reagan fumbled, chances for a breakthrough arms accord with the Russians seem slim.

ALTHOUGH PART OF the reason Shultz has failed to make more of an impact on events lies in the problems themselves, part also lies in his own method. Shultz is a reactive rather than innovative Secretary of State. His skill lies in putting blocks together rather than drawing up blueprints. His range is narrow. To ask him to see a problem before it fully emerges, to anticipate rather than to negotiate, to think conceptually rather than sequentially is to push him onto paths on which he feels uncomfortable.

On the plane returning from the NATO foreign ministers' conference in

Think Big!

It's time to Think Big!

Celebrate the New Year by treating a special someone (or yourself!) to a gift from Think Big!® one of New York's most innovative shops. Choose from 5 ft. Timex® Watches, 6 ft. Pencils, and giant Footballs. Over 70 unique gifts and collectibles that make delightful gifts throughout the year! Priced \$3.50 to \$300. Major credit cards. We ship anywhere. Call to order, or for catalog: (212) 925-7300. Or, visit our Soho and Midtown Galleries, both open 7 big days. Think Big! They'll never forget you remembered.

Think Big!® 390 W. 8th Ave NY 10012
Think Big!® 313 Columbus NY 10023

Brussels last month, I asked Shultz, over the roar of jet engines and the buzz of roaming stewards and aides on Air Force One, whether he thought the United States — with its uncontrolled budget and trade deficits, its mountain of debt and its rich but clinging allies — could still afford a foreign policy put together during the 1950's, when it was undisputed king of the mountain. He seemed to find the question vaguely irrelevant.

"We have the wealth to pay for whatever defense we need to guarantee our security," he said.

"Yes," I persisted, "but doesn't the definition of security depend on how rich a country is and how much it chooses to extend itself abroad?"

The question did not engage him, and so I passed on to more specific issues of today's and yesterday's headlines. Maybe I was being too abstract. Yet I could not help but feel that the ability to see beyond current jousting was what gave foreign policy substance and intellectual weight. These seemed the real issues. Not whether the Sandinistas have made Managua like Moscow, but whether an obsessive preoccupation with them was a distraction from the real problems facing the United States.

For George Shultz, all that was theory, and he had to get past tomorrow without the world blowing up in his face. That is no easy task. Shultz is a negotiator, not an architect. Diplomacy needs both, but there are areas in which negotiation is not enough.

Take, for example, that graveyard of American hopes, the Middle East. Shultz came into office expressing sympathy for the "legitimate needs and problems" of the Palestinians. He inherited yet another American peace plan that had been shattered by Israel's invasion of Lebanon. He tried to get everybody out: the Syrians, the Israelis and the Palestine Liberation Organization. A novice to a region in which many a reputation has sunk, he thought he could engineer a deal between Beirut and Jerusalem that would lock out the Syrians.

He was warned by Middle East experts within the American Government that it would not work, that no lasting edifice could be built in Lebanon without the Syrians, but he plunged ahead — eager perhaps to pull off a Kissinger-style coup

de théâtre. The result was that most of the Israelis left, Beirut collapsed into further chaos and the Syrians stayed to run the show.

After the bombing of the Marine barracks in October 1983, where 241 servicemen lost their lives, the Americans also pulled out. Shultz wanted to stay on and fight, but Reagan decided to cut his losses before he started slipping in the polls.

The whole episode left Shultz angered. He had lost important battles within the Government: The Pentagon refused to support his call for a show of force; the decision to withdraw the Marines was made in the White House when he was out of town; his first effort at big-time negotiating had collapsed. He soured on the Arabs and turned toward the Israelis. For the last three years, the United States has not been a serious actor in the region. Shultz's attention has turned elsewhere.

It has turned to arms control, which he has pursued despite serious opposition from the civilians in the Defense Department, and to terrorism, which appears to obsess him.

It was Shultz who pushed for the bombing attack against two Libyan cities last spring, and who argued that the United States "cannot wait for absolute certainty and clarity" before hitting suspected terrorist targets, even when innocent civilians might be killed.

This single-minded preoccupation with terrorism in general and Libyan leader Muammar el-Qaddafi in particular has led Shultz into rhetorical as well as other kinds of overkill. Last spring, when the industrial nations meeting at Tokyo produced a weak and relatively innocuous document criticizing terrorism, Shultz exultantly informed the absent Qaddafi: "The message is: 'You've had it, pal. You are isolated. You are recognized as a terrorist.'" In fact, the message was that nobody cared about the issue as much as Shultz, and the communiqué was designed as much to humor him as to punish Qaddafi.

Shultz's obsession can be traced back to the bombing of the Marine barracks. The death of the young Marines, partly as a result of his Government's negligence, made a searing impact on Shultz, a former Marine. His determination to punish the killers and his anger when Reagan pulled the American contingent out of Beirut provided

Incredibly Snow White I

Our c the purest S blended a from our very largest fill

All 100% imported Cambric cotton covers. 226-230 threads per sq. in.

▲ The ultimate in quality craftsmanship, our True Karo Step comforter has a baffled wall construction to eliminate cold spots while allowing maximum lofting ability of the Snow White Down inside.

	Dimensions	Down Fill	Normal Retail Price
Twin	60" x 86"	32 oz.	\$245 \$115
Queen/Full	86" x 86"	46 oz.	\$325 \$155
King	102" x 86"	52 oz.	\$425 \$195

Colors: Light Blue, White, Pink, Creme, Light Grey.

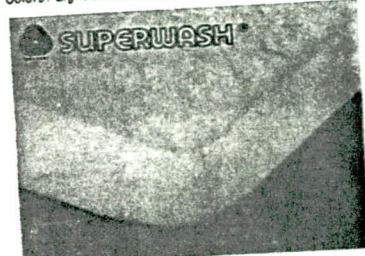
▲ Our 12" H has almost per box, ma and most al available.

Twin Queen/Full King Colors: Light B

▲ Our plush Classic Channel features European-style hand-sewn channels, each with almost 3 oz. of Snow White Down. Designed to prevent shifting; double-stitched edges add durability.

	Dimensions	Down Fill	Normal Retail Price
Twin	60" x 86"	26 oz.	\$160 \$75
Queen/Full	86" x 86"	36 oz.	\$220 \$105
King	102" x 86"	42 oz.	\$280 \$135

Colors: Light Blue, White, Creme.

▲ SNOW Standard (2 Queen (1 King (2 European 50% Wh

▲ This 100% Merino Wool Mattress Pad is 1" thick. Serving as a natural insulator, it keeps you warm in winter; cool in summer. And it's machine washable, retaining its softness and durability. Fitted sheet style.

	Dimensions	Normal Retail Price
Crib	28" x 52"	\$ 80 \$ 35
Twin	39" x 75"	\$120 \$ 65
Full	54" x 75"	\$150 \$ 85
Queen	60" x 80"	\$200 \$105
King	76" x 80"	\$230 \$135

ASK FOR OUR FREE CATALOG...with an exciting comforter covers, pillows, merino wool mattress p

DownHo

635 Evergreen St., S.E., Grand

THE NEW YORK TIMES MA

CRYSTAL
FOX,
ALSO
AVAILABLE
IN
SILVER,
GOLDEN
ISLAND,
AMBER,
AND
MANY
OTHER
COLORS.

Sdrougias

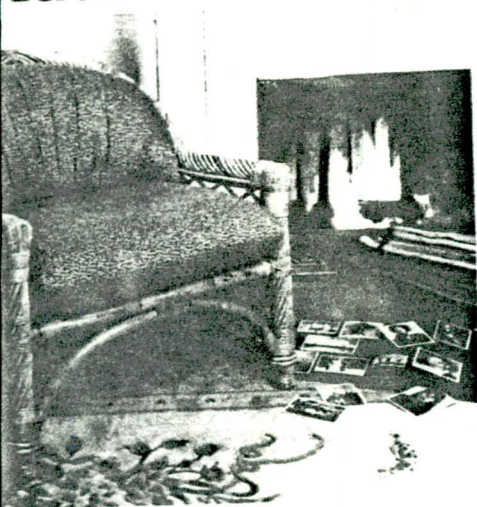
ANNUAL
JANUARY
FUR SALE

Tremendous
Reductions
On Our
Wide Variety
Of Fine
Quality Furs.

Sdrougias Furs

330 Seventh Avenue
2nd Floor
New York, N.Y. 10001
(212) 563-1730
Open 7 Days

Classic American

Catalog available by mail only. Send \$3
post and overseas.

RATTAN AND WICKER FURNITURE **Deutsch**

ough decorators, dealers, and architects.
OLL FREE 1-800-223-4550 Out of New York State
96 Lexington Ave. at 32nd St. 10016 (212) 683-8746
426 South Robertson Blvd. 90048 (213) 273-4949

ay, you'll find well-written articles that
will help you understand
our changing world. In

**New York Times
Magazine**

both intellectual and emotional justification for his "war on terrorism." Shultz is so personally involved in the issue that at a foreign ministers' meeting in Belgrade he became red-faced and started pounding the table when his colleagues suggested he might be overdramatizing the terrorist threat.

On the issues of arms control and relations with the Soviet Union, Shultz has won some bureaucratic bouts. He got Reagan to back down on the "Evil Empire" litany, and retained until this month the moderate Arthur A. Hartman as Ambassador in Moscow. He worked behind the scenes to reverse an Administration effort to adopt a new interpretation of the 1972 antiballistic-missile treaty that would have jeopardized the treaty in order to permit Star Wars testing. And he persuaded Reagan to postpone his decision to exceed the SALT II limitations on strategic missiles, although Reagan finally succumbed last November to Pentagon pressure to repudiate the treaty.

Since he came to office, Shultz and the Defense Department have been at loggerheads over arms control. Almost totally uninformed at the outset about an issue of infinite complexity, he has relied heavily on the veteran arms negotiator Paul H. Nitze. In 1982, Nitze, during a "walk in the woods" with his Soviet counterpart, reached an arms accord that the civilians in the Pentagon opposed. The tentative agreement was disavowed by both Washington and Moscow. The conflict between State and Defense has continued, and Caspar W. Weinberger lost a significant round last October when he was not invited to attend the Reykjavik summit.

Reykjavik was either a triumph, a disaster, or a near-miss, depending on one's point of view. For Shultz, it was clearly an immense disappointment. He went to the meeting expecting to nail down the Russians to a full-scale summit a few months later, and quickly was drawn into sweeping negotiations covering every aspect of nuclear weaponry. The Russians, to the amazement of the American team, accepted Reagan's proposal for the elimination of intermediate-range nuclear missiles from Europe and for deep cuts in long-range ballistic missiles. But when the talks collapsed over Reagan's refusal to limit Star Wars testing, the distress was written on

Shultz's face. "For a few hours, a truly historic outcome seemed within our grasp," he said, on the verge of tears and exhaustion, as he came out of the mammoth bargaining session.

Shultz obviously believed deeply that he had glimpsed the future, although the NATO allies were horrified at the notion that the United States might actually pull all its intermediate-range nuclear weapons out of Europe, and most strategists felt that Shultz had not come fully to terms with the implications of a nonnuclear defense in the face of the Soviet Union's huge conventional army.

Shultz, for his part, rejects these complaints. The NATO allies, he points out, years ago endorsed an American plan for a joint withdrawal of American and Soviet missiles from the Continent, the so-called zero option.

"The fact is," Shultz told me in his office, "when it all of a sudden seemed a reality to get rid of those weapons, the allies got attached to things whose withdrawal they had been advocating. They all said, 'Wait a minute, now. Do we really want to do that? Do we really want to get rid of those missiles?' But those were all allied positions, and I think basically good positions."

Shultz recognizes that Reykjavik implied serious changes in strategy; that fewer nuclear weapons means spending more money on conventional European defense. "Here I have to speak as an individual human being," he told me. "I think we're better off if we have a somewhat less nuclear world. We'd be a lot more comfortable, but it may be that we have to pay a price." Reflecting on the larger meaning of the agreement that wasn't, he expressed his belief that Reagan "will turn out to have been the most radical President since Roosevelt in the sense of changing the agenda. The agenda in arms control now is major reductions on warheads, whereas the agenda before had always been limiting their increase. ... I think that's a very constructive change, and Reykjavik captured it."

Even if the agenda has been changed — and that is far from certain — the fact remains that, at Reykjavik, Shultz was unable to persuade Reagan to give up his dream of a "leak-proof" missile defense (his Strategic Defense Initiative) in return for the reality of deep cuts in Soviet missile forces. Having

**STAIRS?...
Who Cares**

Inclinette

"Elevette"

Enjoy using your home advantageously to preserve your health! Install automatic CLINETTE or "ELEVETTE"! 50 years experience, complete safety-code compliance and engineering service, thousands of satisfied users. Home elevator specialists—colors to match any decor. Tax deductible when recommended by a doctor. Write for FREE color brochure!

Survey and Estimates without Obligation

Inclin-ator

521 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10175
212-563-0123

378 Liberty St.
Little Ferry, NJ 07643
201-641-8181

Exclusive Dist. Inclinator Co. of America

**Improve
Yourself**

So many
opportunities for
your further
education in
The Week in
Review section
on Sunday
and in
Science Times
on Tuesday.

**The
New York
Times**

given way on what he considers small battles — for example, by embracing the Reagan Doctrine — so that he could position himself to win the big ones, Shultz could not negotiate the immovable object of Ronald Reagan.

WITH ARMS CONTROL now on hold, and the war against terrorism mostly in stalemate, Shultz's major foreign policy initiative these days is that battle call of the ideological right: the Reagan Doctrine. He did not come into office dedicated to a crusade against Marxist governments in the third world. Initially, he opposed covert aid to rebel leader Jonas Savimbi in Angola, and in Nicaragua favored a negotiated settlement that would send Cuban and Russian advisers home, along with a pledge by Managua to cease aid to the anti-Government rebels in El Salvador. This was the position argued by the chief of his Latin American division, Langhorne A. Motley. But Shultz, under strong pressure from the far right, compromised, shifting to the hard-line position that the Sandinistas must negotiate directly with the contras to change their form of government. Motley left the State Department and was replaced by Elliott Abrams, an ardent advocate of the Reagan Doctrine.

Shultz's conversion may be sincere, or it may be simple opportunism. But his embrace of the Reagan Doctrine has failed to help him with right-wing fundamentalists, who suspect his motives, and it has exacerbated the deeper problems in Central America and southern Africa. In the latter, the inconsistency of American policy is particularly glaring: in Mozambique, the United States is supporting a Marxist Government, while in Angola the Reagan Doctrine is proudly unfurled. In Angola, as in Nicaragua, the theme sounded from the State Department these days is weapons, not negotiations.

It is hard to see what this policy is likely to accomplish, other than mounting frustration on the far right and continued stalemate. After the revelation that Iran's Ayatollah Ruhollah Khomeini and the contras are joined in unholy wedlock, Congressional support has evaporated for the rebel band on the Honduran border trying to ride piggyback on American shoulders into Managua.

The contra issue is a loser for any President at this point, as is the intellectual

scaffolding constructed around it, the Reagan Doctrine. This is part of the paraphernalia that Shultz took on with the job, and which he has done little either to make coherent or to jettison.

THE UNDERMINING of the Reagan Presidency may make any creative diplomacy impossible during the next two years, and Shultz himself could well be pushed out of office when Reagan insiders feel the scandal has subsided enough for them to do so. Nonetheless, Shultz may have a rare opportunity. To seize it, he would have to break out of the mold of cautious temporizing — punctuated by fits of belligerence in the cases of terrorism and the Reagan Doctrine — and seriously address the critical issues that Reagan has ignored, exacerbated or smothered in rhetoric during the past six years.

He would have to go back and put together an arms control package from the remnants of Reykjavik and sell it to Reagan; seriously address the global economic crisis and the burden of debt that is impoverishing and destabilizing the third world, and, at a time when the United States is increasingly in debt to its rich allies, re-examine the premises of a security system fashioned 40 years ago under vastly different conditions. To focus on these essentials, he would have to free himself from his own fixation on terrorism and return the Reagan Doctrine to its rightful place as a liturgical incantation for the radical right.

If he were to seize this opportunity, Shultz could make himself remembered as more than one who left things no worse than he found them, or who kept Ronald Reagan's fantasies within bounds. He could break out of the pattern that has led him to compromise on what he considered the minor issues, but in the end did not help him make much impact on major ones.

When George Shultz leaves for the comforts of a cushioned chair at Stanford, will it be said that it made much difference that he was Secretary of State rather than another? So far, the record suggests not.

At this moment, when he alone in the Reagan Administration retains the public trust, George Shultz has the chance to be remembered as more than a survivor. But the moment is slipping, and it is not within every man to leap beyond himself. ■

A great hotel makes a gift But how do you wrap it?

You don't. Just slip it into an envelope, elevators and all, and hand it to someone special.

With a Helmsley Hotel Gift Certificate, you can reward somebody with a night on the town, or a weekend to explore N.Y.

To make it even more of a surprise, you could put the envelope in a new Rolls Royce, or in a box of chocolates.

Call Miss Logan toll-free to order your gift certificate: 800/221-4982 or in New York 212/888-1624.

Helmsley Palace
455 Madison Avenue

Helmsley Middletowne
148 East 48th Street

Helmsley Park Lane
36 Central Park South

Helmsley Windsor
100 West 58th Street

New York Helmsley
212 East 42nd Street

Helmsley Carlton House
680 Madison Avenue

Helmsley Hotels

Consider the credit

The Pierpont Tax Exempt Bond Fund is sponsored by Morgan Stanley. Its investment adviser is Morgan Guaranty.

The Fund will seek tax exempt yields greater than those available from a portfolio of short term tax exempt obligations. In addition to investing in a portfolio of municipal bonds and notes, The Fund may also take advantage of its

MORGAN STANLEY

1251 Avenue of the Americas, New York

access
new is
Mo
ing ch
the pr
carefu
Fo

GEORGE PRATT SHULTZ RAISED HIS HAND in the hushed committee room, took an oath not to lie, and then upbraided the assembled members of Congress. "This is the first time in my 10 years of service as a Cabinet officer that I have been asked to take an oath of office before Congress," he told them. "If a public servant is not prepared to tell the truth, he has no business being a public servant, oath or no oath." The lesson given, he then proceeded to answer questions about the Government's secret arms sales to Iran and the skim to the Nicaraguan contras. Only Shultz could have gotten away with such a lecture. In fact, probably only he would have tried it.

"Mr. Secretary, you come before us as a man of very great integrity," said one Congressman, after Shultz insisted he knew little "in detail" about the arms shipments to Iran and "zero" about the contra bypass.

It is not often that a Secretary of State is congratulated when foreign policy initiatives go amok. Those who wield power are usually held accountable for what takes place in their bailiwick. Shultz has managed not only to avoid blame for action taken on his watch, but even to be considered the aggrieved party. He has washed his hands of actions taken by his chief, Ronald Reagan, and in the process enhanced his own standing. He now is hailed as a paragon of common sense in a gaggle of crazed ideologues and Indiana Jones-style buccaneers. In the sleazy labyrinth of the Iran-contra affair, Shultz has been dubbed Mr. Integrity.

When looked at closely, however, his efforts to detach himself from the Iran arms deal seem more a bureaucratic gambit than an expression of principle. He told Congress that he had heard of two proposed arms shipments in 1985, but got the "impression" they were not consummated. However, last January he could "fairly conclude" that future transfers probably would be authorized, and during the year he picked up "bits and pieces of evidence" to indicate they were in fact going ahead.

If he was outraged by the arms shipments in November, when they first became public knowledge, why wasn't he outraged by them months earlier, when he realized his opposition to them "didn't seem to be prevailing"? Why didn't he threaten to resign then unless the operation were halted? "I'm not here to claim that my actions in all of this were all that they should be," he replied. "You'll have to judge that for yourself." It is curious how few have done so, or at least in any way that casts doubt on Shultz's reputation for probity. Yet the question remains: Did Shultz know little "in detail" about the 1986 arms sale to Teheran because he was deceived, or because he chose not to know?

Some critics have contrasted Shultz's behavior with that of Cyrus R. Vance, Secretary of State during Jimmy Carter's ill-fated hostage-rescue mission to Iran in 1980. Vance argued against the operation and, after he had lost, turned in his resignation. "When core values are at issue, then a Secretary of State must speak his piece frankly and strongly to the President," Vance commented recently. "If the President overrules that, then I think he should resign."

Shultz, on the other hand, chose to distance himself from the scandal, and, by implicitly threatening to resign, forced a pledge from Reagan to return control over Iran policy to the State Department. Once he had won, Shultz fell conspicuously into line. "President Reagan is a freedom fighter, and the world knows it," he proclaimed. "And I stand with Ronald Reagan."

This judicious gamesmanship has significantly enhanced his power. Yet his victory over his bureaucratic rivals so far is a hollow one. Like an improbably stolid Siegfried, Shultz has drawn the sword from the tree where it awaited him. But it dangles from his hand, untarnished and unused. Shultz's strength is also his weakness. He is a fixer, an arranger, a negotiator, not an

Ronald Steel, a professor of international relations at the University of Southern California, is the author of "Walter Lippmann and the American Century," among other books.

Shultz testifying before the House Foreign Affairs Committee on the sale of

initiator. He earned his doctorate at the Massachusetts Institute of Technology in 1949 in labor relations, and has been practicing collective bargaining, in one way or another, ever since. Those who have sat with him at the bargaining table attest to his scrupulous fairness. But the qualities that make him a good negotiator — an ability to understand both sides of an issue and bring contending parties together — get in the way when he is expected to be a contending party himself.

He is not a grand conceptualizer, like Henry A. Kissinger, whose geopolitical abstractions were daring, though they sometimes blinded him to mundane realities. Nor is he a frenetic doer, like Alexander M. Haig Jr., for whom no event was too minor to be considered a crisis. Rather he is a patient consensus-builder. "I've been involved in lots of negotiations over a period of time," he explained early on in his tenure as Secretary of State. "I just sort of get into them and try to see what seems reasonable and talk to people." This makes him a middleman in an Administration divided between right-wing ideologues and cautious pragmatists. A moderate, Eastern internationalist Republican at heart, Shultz has held his right-wing critics at bay by affirming his loyalty to Reagan and by moving to support such litmus-test causes as aid to the contras and its theoretical justification, the Reagan Doctrine.

As Reagan's man in Foggy Bottom, nipping a bit here and tucking a bit there, Shultz has made no real mark of his own on foreign policy and, judging by the record, is unlikely to leave a lasting legacy. The reason lies both in the internal politics of the Reagan Administration, and in the very qualities that have made George Shultz a survivor.

PETE SOUZA/THE WHITE HOUSE

SHULTZ IS A SOLID, IMMOVABLE BLOCK OF A MAN, WITH a placid face that reveals little emotion, and a slow, deliberate way of moving. His clothes are a bit rumpled and not well-cut — in contrast to those of his predecessor, the nervous and nattily-dressed Haig — and at the first opportunity he doffs his suit coat. When I first went to see him at his imposing office in the State Department, he was bent over a fireplace poking some logs, dressed in a blue-and-white cardigan. It is easy to imagine him cooking hamburgers, as he has done, for the press corps in the backyard of his home near Stanford University, joined by his wife, Obie, an Army nurse he met in Hawaii during World War II, their five children and assorted grandchildren.

An interview with him is rather like sitting down with one's faculty adviser. "Have you ever worked in the White House?" he asked me when I posed a question about the National Security Council overstepping its bounds. "It's an idiosyncratic place, more like a court — and I'm not speaking of the Reagan Presidency, but any Presidency. It's organized around and for

Eduard A. Shevardnadze, Soviet Foreign Minister, far left, with Shultz at a 1985 reception in Helsinki marking the 10th anniversary of the

Above, meeting in Reykjavik, are Donald T. Regan, President Reagan, Shultz and Vice Adm. John M.

the President, whoever that President is."

Shultz has known how to operate at that court with striking success. A university economist unknown to Richard Nixon when he was brought in as Secretary of Labor in 1969, he soon became one of that President's closest and most trusted advisers. His steady doggedness, his mastery of detail and, most important of all at the court of the Presidency, his loyalty — first to Nixon then to Reagan — has allowed him to survive attack both from inside the bureaucracy and from without.

Only in one area has he seriously drawn the line — on issues that he thinks compromise his principles. When he was Secretary of the Treasury, he tangled twice with Nixon: first when the President complained that he should not have his income tax return audited, and second when Nixon pressured Shultz to use the Internal Revenue Service to punish those on the President's enemies list. Shultz stood firm, and Nixon fumed to his aide, John Dean: "What does that candyass think I sent him over there for?"

Throughout his career, Shultz has zealously guarded his reputation for integrity. That is why he lectured the Congressmen when they required him, along with all the other witnesses, to take an oath before testifying. It is why he made such an issue last year of refusing to go along with a White House edict that Federal employees take lie detector tests to prevent news leaks. When asked by a reporter whether he would take the test, he declared he would resign "the minute in this Government I am told that I'm not trusted." The next day, Reagan retreated.

This is all very honorable. But nobody asked Shultz to take the test and almost certainly no one ever would. Perhaps principle was involved. But when the Administration, in its public relations "war on drugs," asked Federal employees to submit urine samples for testing, Shultz posed no objections.

Shultz has a firmly held code of honor, but it is a particular one. When he was dean of the business school at the University of Chicago in the late 1960's, he turned in his resignation when the president of the university overruled Shultz's ban on the use of loudspeakers by anti-Vietnam War student protesters. The president's deci-

sion seemed to question his judgment, and Shultz had to be persuaded to withdraw his resignation.

What this suggests is a man of integrity but also of considerable vanity. In those areas in which his personal honor is questioned, he is quick to take offense and demand amends. He wants, and insists on, respect, particularly where his bureaucratic turf is concerned. But when it comes to actions that many might regard as immoral or at least illegal — such as bombing Libya or soliciting private support for a civil war in Nicaragua — his sense of honor is apparently not engaged.

He has won the respect of the career Foreign Service officers and staff by his unpretentious ways and his reliance on them instead of on political appointees drawn from the far right. Reagan fundamentalists resent him deeply for what they consider his closet liberalism and for blocking their capture of key State Department jobs. A cluster of right-wing groups, led by three former Reagan ambassadors, a year ago demanded the ouster of Shultz for "undermining President Reagan's foreign policy."

These rightist critics keep demanding that Shultz and others around the President "let Reagan be Reagan." They fail to recognize that Reagan is Reagan, in his caution as well as in his rhetorical excesses.

In foreign affairs, the Reagan Presidency, for all its bluster, has so far been essentially reactive. It has bombed an annoying desert autocracy, invaded a speck of a Caribbean island and financed an assortment of ragtag guerrilla movements to harass various Marxist regimes. But it has tread lightly where any direct contact with Soviet power was concerned, and it even sheepishly pulled out of Lebanon at the first sign of trouble. For all Reagan's roar, he has been remarkably prudent. In this respect, Shultz is not the antithesis of Reagan the ideologue; rather, he is the pragmatic side of Reagan.

Shultz's major victory, perhaps his only unqualified one, came in 1982, when he talked Reagan out of his vendetta against the West Europeans for helping the Russians build a gas pipeline to provide Europe with cheap fuel. Reagan, who didn't mind selling the Russians grain subsidized by American taxpayers, thought it outrageous that the NATO allies buy Russian gas, and

imposed economic sanctions against European companies involved. Shultz used his labor-negotiator skills to work out a compromise that gave the Europeans their gas and Reagan satisfaction for talking tough.

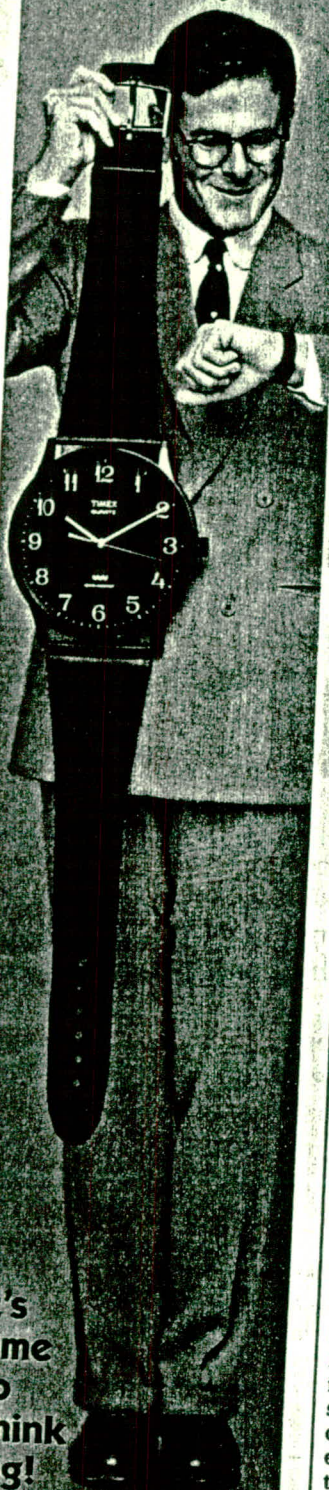
Aside from this guidance counseling among allies, the Reagan Administration has not been able to pull off a single diplomatic achievement to match the Panama Canal treaty or the negotiated, if unratified, SALT II treaty of the Carter Administration — not to mention the Camp David accords. Shultz, after burning his hands in Lebanon in 1983, seems virtually to have given up on the Middle East. Although an economist by training, he has made no discernible effort to work out an American response to the crushing problems of third-world debt and protectionism. His policy of "constructive engagement" in South Africa has degenerated into an instrument of Pretoria in its efforts to dominate the region under the label of anti-Communism.

In Central America, the Sandinista revolution remains an obsession Washington can neither exorcise nor come to terms with. The Administration's one supposed innovation, the Reagan Doctrine, is merely a warmed-over version of 1950's globalism that labels every third-world Communist regime a mortal threat; its main effect has been to link the United States to guerrilla movements no more democratic than the governments they are trying to overthrow. And following the breathtaking poker game at Reykjavik, for which Shultz arrived unprepared and at which Reagan fumbled, chances for a breakthrough arms accord with the Russians seem slim.

ALTHOUGH PART OF the reason Shultz has failed to make more of an impact on events lies in the problems themselves, part also lies in his own method. Shultz is a reactive rather than innovative Secretary of State. His skill lies in putting blocks together rather than drawing up blueprints. His range is narrow. To ask him to see a problem before it fully emerges, to anticipate rather than to negotiate, to think conceptually rather than sequentially is to push him onto paths on which he feels uncomfortable.

On the plane returning from the NATO foreign ministers' conference in

Think Big!

It's
time
to
Think
Big!

Celebrate the New Year by treating a special someone (or yourself!) to a gift from Think Big! One of New York's most innovative shops. Choose from 5 ft. Timex® Watches, 6 ft. Pencils, and giant Footballs. Over 70 unique gifts and collectibles that make delightful gifts throughout the year! Priced \$3.50 to \$300. Major credit cards. We ship anywhere. Call to order or for catalog: (212) 925-7300. Or visit our Soho and Midtown Galleries, both open 7 big days. Think Big! They'll never forget you remembered.

Think Big! 350 W. 4th St. NY 10012
Think Big! 313 Columbus NY 10023

Brussels last month, I asked Shultz, over the roar of jet engines and the buzz of roaming stewards and aides on Air Force One, whether he thought the United States — with its uncontrolled budget and trade deficits, its mountain of debt and its rich but clinging allies — could still afford a foreign policy put together during the 1950's, when it was undisputed king of the mountain. He seemed to find the question vaguely irrelevant.

"We have the wealth to pay for whatever defense we need to guarantee our security," he said.

"Yes," I persisted, "but doesn't the definition of security depend on how rich a country is and how much it chooses to extend itself abroad?"

The question did not engage him, and so I passed on to more specific issues of today's and yesterday's headlines. Maybe I was being too abstract. Yet I could not help but feel that the ability to see beyond current jousting was what gave foreign policy substance and intellectual weight. These seemed the real issues. Not whether the Sandinistas have made Managua like Moscow, but whether an obsessive preoccupation with them was a distraction from the real problems facing the United States.

For George Shultz, all that was theory, and he had to get past tomorrow without the world blowing up in his face. That is no easy task. Shultz is a negotiator, not an architect. Diplomacy needs both, but there are areas in which negotiation is not enough.

Take, for example, that graveyard of American hopes, the Middle East. Shultz came into office expressing sympathy for the "legitimate needs and problems" of the Palestinians. He inherited yet another American peace plan that had been shattered by Israel's invasion of Lebanon. He tried to get everybody out: the Syrians, the Israelis and the Palestine Liberation Organization. A novice to a region in which many a reputation has sunk, he thought he could engineer a deal between Beirut and Jerusalem that would lock out the Syrians.

He was warned by Middle East experts within the American Government that it would not work, that no lasting edifice could be built in Lebanon — without the Syrians, but he plunged ahead — eager perhaps to pull off a Kissinger-style coup

de théâtre. The result was that most of the Israelis left, Beirut collapsed into further chaos and the Syrians stayed to run the show.

After the bombing of the Marine barracks in October 1983, where 241 servicemen lost their lives, the Americans also pulled out. Shultz wanted to stay on and fight, but Reagan decided to cut his losses before he started slipping in the polls.

The whole episode left Shultz angered. He had lost important battles within the Government: The Pentagon refused to support his call for a show of force; the decision to withdraw the Marines was made in the White House when he was out of town; his first effort at big-time negotiating had collapsed. He soured on the Arabs and turned toward the Israelis. For the last three years, the United States has not been a serious actor in the region. Shultz's attention has turned elsewhere.

It has turned to arms control, which he has pursued despite serious opposition from the civilians in the Defense Department, and to terrorism, which appears to obsess him.

It was Shultz who pushed for the bombing attack against two Libyan cities last spring, and who argued that the United States "cannot wait for absolute certainty and clarity" before hitting suspected terrorist targets, even when innocent civilians might be killed.

This single-minded preoccupation with terrorism in general and Libyan leader Muammar el-Qaddafi in particular has led Shultz into rhetorical as well as other kinds of overkill. Last spring, when the industrial nations meeting at Tokyo produced a weak and relatively innocuous document criticizing terrorism, Shultz exultantly informed the absent Qaddafi: "The message is: 'You've had it, pal. You are isolated. You are recognized as a terrorist.'" In fact, the message was that nobody cared about the issue as much as Shultz, and the communiqué was designed as much to humor him as to punish Qaddafi.

Shultz's obsession can be traced back to the bombing of the Marine barracks. The death of the young Marines, partly as a result of his Government's negligence, made a searing impact on Shultz, a former Marine. His determination to punish the killers and his anger when Reagan pulled the American contingent out of Beirut provided

both intellectual and emotional justification for his "war on terrorism." Shultz is so personally involved in the issue that at a foreign ministers' meeting in Belgrade he became red-faced and started pounding the table when his colleagues suggested he might be overdramatizing the terrorist threat.

On the issues of arms control and relations with the Soviet Union, Shultz has won some bureaucratic bouts. He got Reagan to back down on the "Evil Empire" litany, and retained until this month the moderate Arthur A. Hartman as Ambassador in Moscow. He worked behind the scenes to reverse an Administration effort to adopt a new interpretation of the 1972 antiballistic-missile treaty that would have jeopardized the treaty in order to permit Star Wars testing. And he persuaded Reagan to postpone his decision to exceed the SALT II limitations on strategic missiles, although Reagan finally succumbed last November to Pentagon pressure to repudiate the treaty.

Since he came to office, Shultz and the Defense Department have been at loggerheads over arms control. Almost totally uninformed at the outset about an issue of infinite complexity, he has relied heavily on the veteran arms negotiator Paul H. Nitze. In 1982, Nitze, during a "walk in the woods" with his Soviet counterpart, reached an arms accord that the civilians in the Pentagon opposed. The tentative agreement was disavowed by both Washington and Moscow. The conflict between State and Defense has continued, and Caspar W. Weinberger lost a significant round last October when he was not invited to attend the Reykjavik summit.

Reykjavik was either a triumph, a disaster, or a near-miss, depending on one's point of view. For Shultz, it was clearly an immense disappointment. He went to the meeting expecting to nail down the Russians to a full-scale summit a few months later, and quickly was drawn into sweeping negotiations covering every aspect of nuclear weaponry. The Russians, to the amazement of the American team, accepted Reagan's proposal for the elimination of intermediate-range nuclear missiles from Europe and for deep cuts in long-range ballistic missiles. But when the talks collapsed over Reagan's refusal to limit Star Wars testing, the distress was written on

Shultz's face. "For a few hours, a truly historic outcome seemed within our grasp," he said, on the verge of tears and exhaustion, as he came out of the mammoth bargaining session.

Shultz obviously believed deeply that he had glimpsed the future, although the NATO allies were horrified at the notion that the United States might actually pull all its intermediate-range nuclear weapons out of Europe, and most strategists felt that Shultz had not come fully to terms with the implications of a nonnuclear defense in the face of the Soviet Union's huge conventional army.

Shultz, for his part, rejects these complaints. The NATO allies, he points out, years ago endorsed an American plan for a joint withdrawal of American and Soviet missiles from the Continent, the so-called zero option.

"The fact is," Shultz told me in his office, "when it all of a sudden seemed a reality to get rid of those weapons, the allies got attached to things whose withdrawal they had been advocating. They all said, 'Wait a minute, now. Do we really want to do that? Do we really want to get rid of those missiles?' But those were all allied positions, and I think basically good positions."

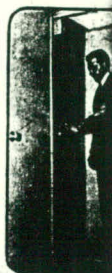
Shultz recognizes that Reykjavik implied serious changes in strategy; that fewer nuclear weapons means spending more money on conventional European defense. "Here I have to speak as an individual human being," he told me. "I think we're better off if we have a somewhat less nuclear world. We'd be a lot more comfortable, but it may be that we have to pay a price." Reflecting on the larger meaning of the agreement that wasn't, he expressed his belief that Reagan "will turn out to have been the most radical President since Roosevelt in the sense of changing the agenda. The agenda in arms control now is major reductions on warheads, whereas the agenda before had always been limiting their increase. ... I think that's a very constructive change, and Reykjavik captured it."

Even if the agenda has been changed — and that is far from certain — the fact remains that, at Reykjavik, Shultz was unable to persuade Reagan to give up his dream of a "leak-proof" missile defense (his Strategic Defense Initiative) in return for the reality of deep cuts in Soviet missile forces. Having

STAIRS?... Who Cares

Inclinette

"Elevette"

Enjoy using your home advantageously preserve your health! Install automatic CLINETTE or "ELEVETTE"! 50 years experience complete safety-code compliance and engineering service, thousands of satisfied users. Elevator specialists—colors to match any decor. Tax deductible when recommended by a doctor.

Write for FREE color brochure!

Survey and Estimates without Obligation

Inclin-ator

521 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10175
212-563-0123

378 Liberty St.
Little Ferry, N.J. 07643
201-641-8181

Exclusive Dist. Inclinator Co. of America

Improve Yourself

So many opportunities for your further education in The Week in Review section on Sunday and in Science Times on Tuesday

The New York Times

given way on what he considers small battles — for example, by embracing the Reagan Doctrine — so that he could position himself to win the big ones, Shultz could not negotiate the immovable object of Ronald Reagan.

WITH ARMS CONTROL now on hold, and the war against terrorism mostly in stalemate, Shultz's major foreign policy initiative these days is that battle call of the ideological right: the Reagan Doctrine. He did not come into office dedicated to a crusade against Marxist governments in the third world. Initially, he opposed covert aid to rebel leader Jonas Savimbi in Angola, and in Nicaragua favored a negotiated settlement that would send Cuban and Russian advisers home, along with a pledge by Managua to cease aid to the anti-Government rebels in El Salvador. This was the position argued by the chief of his Latin American division, Langhorne A. Motley. But Shultz, under strong pressure from the far right, compromised, shifting to the hard-line position that the Sandinistas must negotiate directly with the contras to change their form of government. Motley left the State Department and was replaced by Elliott Abrams, an ardent advocate of the Reagan Doctrine.

Shultz's conversion may be sincere, or it may be simple opportunism. But his embrace of the Reagan Doctrine has failed to help him with right-wing fundamentalists, who suspect his motives, and it has exacerbated the deeper problems in Central America and southern Africa. In the latter, the inconsistency of American policy is particularly glaring: in Mozambique, the United States is supporting a Marxist Government, while in Angola the Reagan Doctrine is proudly unfurled. In Angola, as in Nicaragua, the theme sounded from the State Department these days is weapons, not negotiations.

It is hard to see what this policy is likely to accomplish, other than mounting frustration on the far right and continued stalemate. After the revelation that Iran's Ayatollah Ruhollah Khomeini and the contras are joined in unholy wedlock, Congressional support has evaporated for the rebel band on the Honduran border trying to ride piggyback on American shoulders into Managua.

The contra issue is a loser for any President at this point, as is the intellectual

scaffolding constructed around it, the Reagan Doctrine. This is part of the paraphernalia that Shultz took on with the job, and which he has done little either to make coherent or to jettison.

THE UNDERMINING of the Reagan Presidency may make any creative diplomacy impossible during the next two years, and Shultz himself could well be pushed out of office when Reagan insiders feel the scandal has subsided enough for them to do so. Nonetheless, Shultz may have a rare opportunity. To seize it, he would have to break out of the mold of cautious temporizing — punctuated by fits of belligerence in the cases of terrorism and the Reagan Doctrine — and seriously address the critical issues that Reagan has ignored, exacerbated or smothered in rhetoric during the past six years.

He would have to go back and put together an arms control package from the remnants of Reykjavik and sell it to Reagan; seriously address the global economic crisis and the burden of debt that is impoverishing and destabilizing the third world, and, at a time when the United States is increasingly in debt to its rich allies, re-examine the premises of a security system fashioned 40 years ago under vastly different conditions. To focus on these essentials, he would have to free himself from his own fixation on terrorism and return the Reagan Doctrine to its rightful place as a liturgical incantation for the radical right.

If he were to seize this opportunity, Shultz could make himself remembered as more than one who left things no worse than he found them, or who kept Ronald Reagan's fantasies within bounds. He could break out of the pattern that has led him to compromise on what he considered the minor issues, but in the end did not help him make much impact on major ones.

When George Shultz leaves for the comforts of a cushioned chair at Stanford, will it be said that it made much difference that he was Secretary of State rather than another? So far, the record suggests not.

At this moment, when he alone in the Reagan Administration retains the public trust, George Shultz has the chance to be remembered as more than a survivor. But the moment is slipping, and it is not within every man to leap beyond himself. ■

A gr But

You don't
Just slip it
and hand the

With a l...
can reward
or a week

To make
put the en
or in a box

Call Mi...
certificate: w...
212/888-16...

Helmsley
455 Madison

Helmsley
36 Central
New York
212 East 42

Helmsley

The Pie
is sponsor
vestment

The Fu
greater th
folio of sh
tions. In
portfolio o
and notes
also take

NATIONAL
DEMOCRATIC INSTITUTE FOR
INTERNATIONAL AFFAIRS

*Sustaining Democracies
in Regions of Crisis:
The Israeli Experience*

January 8-10, 1987
Moriah Dead Sea Hotel
• Sedom, Israel

PURPOSE OF THE CONFERENCE

A number of countries have maintained democratic systems of government despite serious external threats and internal pressures. The success of democracies situated in regions of crisis defies the easy wisdom that the expedient needs of national security make democratic practices a luxury. The ability to cope with everpresent external threats and democratic governance are not mutually exclusive. Moreover, these countries demonstrate that democratic reform of autocratic regimes is not a precursor to instability. Rather, the democratic system has proven to be the best guarantor of stability.

The National Democratic Institute For International Affairs (NDI) is examining successful democracies in crisis regions to determine those institutional factors and practices that have helped to sustain them. An inventory of these institutions and practices will be a useful tool for leaders of new democracies who are building or rebuilding the machinery of democratic government.

The first phase of the NDI project will examine the important pragmatic lessons from Israel's experience. Israel's democratic institutions have flourished despite six wars, terrorist threats, periods of economic dislocation, and a large immigrant population with no knowledge of or experience with democratic government. While aspects of the Israeli experience are unique, many of the lessons learned can provide a model that is applicable to other geographic regions.

Having completed the initial phase of the project in Israel, NDI plans to examine other democracies in regions of crisis such as Costa Rica in Central America and Botswana in Southern Africa. In each instance, NDI will bring together legislators and academics to identify particular styles of governance and societal institutions which have helped these democracies withstand severe conflict both within and outside their borders. The findings from each study will provide an information base and serve as a discussion model for the ensuing studies.

Thursday, January 8, 1986

Luncheon:

12:30-2:00 pm

Chair:

Walter F. Mondale

Presentations: Shimon Peres

*Deputy Prime Minister and
Foreign Minister of the
State of Israel*

Shlomo Avineri

Afternoon Session:

2:30-6:00 pm

**Safeguarding Security and the
Practice of Democracy**

The use of military and police forces to meet internal and external security threats has led to the direct or indirect control of governments and the violation of numerous rights of the citizenry in many countries. Why has this not been the case in Israel?

How can the successful management of the military by civilian authorities be explained?

In what ways has universal national service affected Israeli democracy?

What effect has the education provided by the Israel Defense Forces had on Israeli democracy?

What incidents might have led to a threat to Israel's democracy and how were they overcome?

What stands in the way of a military takeover in Israel?

What limits are there on restricting Israel's democracy because of security concerns? How are those limits enforced?

How does Israel reconcile its security needs with the maintenance of a free press?

Moderator: Hirsh Goodman

Thursday, January 8, 1986

Reception:
7:00-7:30 pm

Chair: Walter F. Mondale

Dinner:
7:30-9:00 pm

Presentation: Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel

Friday, January 9, 1986

Breakfast:
7:30-8:30 am

Morning Session:
8:30-12:15 pm

**The Political System and the
Exercise of Democracy**

What has been the role of the legal system in developing and maintaining democracy?

In the absence of a written constitution or bill of rights, how is it that no tyranny of the majority has been imposed? In particular, how has Israel managed the complex relationships between and among the Knesset, the government and the courts?

How has Israeli society promoted the toleration of dissent and diversity?

What accounts for the ability of the system to absorb most conflict within the political system and without resort to violence? How has the concept of a loyal opposition been developed and sustained?

In what ways have freedom of the press and freedom of speech performed effectively as countervailing powers in the system?

What shaped the conception of Israeli democracy and the structures of its political system, and what continues to do so? And, in that context, what explains the commitment to democracy among Israel's elite, and how are they held accountable?

To what extent do Israel's political parties and the particular form of its electoral system contribute to the viable functioning of Israel's democracy?

What role has the labor movement played in promoting and maintaining Israel's democracy?

Moderator: Amos Eiran

Luncheon:

12:30- 3:30 pm

OPEN

Afternoon Session:

3:30- 6:00 pm

Social Organization and Social Tensions

How has the educational system affected the functioning of democracy?

In what ways has the treatment of social tensions between the differing ethnic and religious groups promoted or strengthened Israeli democracy?

What has been the relationship of micro social institutions such as youth groups, community centers, and synagogues to Israeli democracy?

What role, if any, has the family played in Israel's democracy?

How has Israel been able to absorb peoples from nondemocratic cultures and yet preserve a democratic culture?

What safeguards are there in Israeli society against the emergence of a non-democratic leader?

How has Israel's democracy dealt with inequalities rising from differences in race, sex or social class?

Moderator: Arye Carmon

Reception and Dinner

7:30- 9:00 pm

Saturday, January 10, 1986

Breakfast

7:30- 8:30 am

Morning Session I: **Reconciling Economic
8:30-10:15 am Constraints with the Practice of
Democracy**

*What role does outside financial
assistance play in sustaining Israel's
democracy?*

*How is it that in the face of serious
inflation, a huge national debt, problems
in the banking system and
unemployment, Israeli democracy neither
collapsed nor was placed in great
jeopardy?*

*Can last year's economic accords be
said to illustrate the strength of Israel's
democracy? If so, how?*

Moderator: Dan Halperin

Morning Session II: **Practical Lessons from the Israeli
10:30-12:15 pm Experience**

Luncheon: **Summary and Conclusions**

1:00- 3:00 pm

National Democratic Institute For International Affairs

Funded in large part by the United States Congress through the National Endowment for Democracy, the National Democratic Institute (NDI) conducts nonpartisan political development programs overseas. By working with political parties and other institutions, NDI seeks to strengthen democratic institutions and pluralistic values in new and emerging democracies.

NDI received bipartisan acclaim last year for organizing, along with its Republican counterpart, the international observer delegation to the Philippines election. The Institute has launched major programs on constitutional reform with Argentina's major political parties and on budget reform with the Brazilian Congress. NDI has also conducted a series of democratic development programs in nearly 30 countries, including Uruguay, Northern Ireland, Haiti, Chile, South Korea, Senegal, Taiwan and the Caribbean.

**NATIONAL DEMOCRATIC INSTITUTE
FOR INTERNATIONAL AFFAIRS
1717 MASSACHUSETTS AVE. N.W.
SUITE 605
WASHINGTON, DC 20036**

